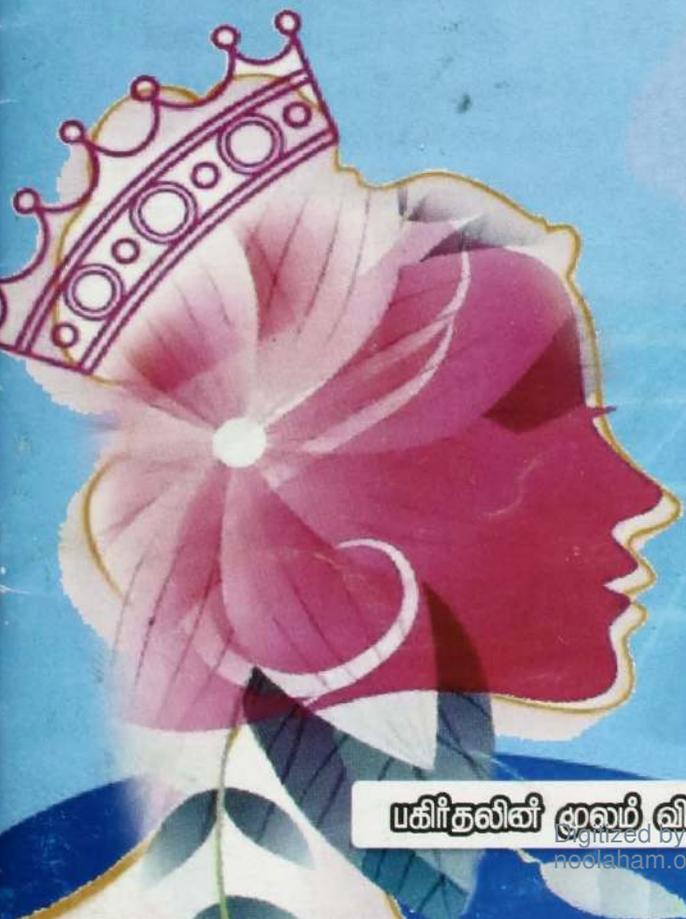

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை 274

விலை :
ரூபா 100/=

மாநகர சபை
07 MAR 2023
ராஜஸ்யகுத்

பகிர்தலின் ஸ்ரீமத் விரிவம் ஆழமும் பெறுவது ஞானம் !

பேசும் நாணயங்கள்

3

லங்கா என்தும் பெயரை ராஜராஜ சோழன் 10^{ஆம்} நூற்றாண்டில் தன்னுடைய நாணயங்களில் முதன்முதலாக தேவநாகர் எழுத்துக்களிலும், சீலான் (Ceylon) என்கின்ற பெயரை 19^{ஆம்} நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பிரத்தானியர்கள் ஆங்கல எழுத்துக்களிலும் பயன்படுத்த நாணயங்களை வெளியிட்டதை நாம் குறிப்பிட்டோம். இது இவ்வாறருக்க லங்கா என்தும் பெயரை சீங்கள எழுத்துக்களிலும் இலங்கை என்தும் பெயரை தமிழ் எழுத்துக்களிலும் தாங்கிய நாணயங்கள் எப்போது இலங்கையல் வெளியிடப்பட்டன? என்கின்ற கேள்வியை நாம் இப்போது அணுகுவோம்.

(04) 1956^{ஆம்} ஆண்டு மற்றும் 1963^{ஆம்} ஆண்டு இலங்கை மத்திய வங்க வெளியிட்ட நாணயங்கள் 1956^{ஆம்} ஆண்டுக்கு முன்னர் ஐரோப்பியர் வெளியிட்ட தாள் நாணயங்களல் லங்கா மற்றும் இலங்கை ஆகிய பெயர்கள், நாணயங்களை வெளியிட்ட அமைப்பைக் குறிப்பிட ஆங்காங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக 'இலங்கையன் அரசாட்சி' என்தும் சொந்தொடரை 19^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வெளியந்த சில தாள் நாணயங்களிலே காணலாம். ஆனால், 1956^{ஆம்} ஆண்டு இலங்கை மத்தியவங்க வெளியிட்ட தாள் நாணயங்களல் தொடங்கிய லங்கா மற்றும் இலங்கை என்தும் பெயர்கள் இலங்கை நாட்டு நாணயங்களைக் குறிக்கும் நியமமாகப் பயன்பாட்டில் வரத்தொடங்கின.

இங்கு சிங்களத்தில் ஸ்ரீ லங்கா என்று இல்லாமல் லங்கா என்று உள்ளமை கவனத்துக் குரியது.

1956^{ஆம்} ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட தாள் நாணயங்களும் 1963^{ஆம்} ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட நாணயக் குற்றியும். இவற்றிலேயே முதன்முதலாக 'வாளேந்திய சிங்கம்' இலங்கையின் சின்னமாக நாணய வரலாற்றிலே உள்வாங்கப்பெற்றுள்ளது.

1956^{ஆம்} ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட தாள் நாணயம் மற்றும் 1963^{ஆம்} ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட குற்ற நாணயம் ஆகியவற்றிலேயே முதன்முதலாக நாணய வரலாற்றிலே 'வாளேந்திய சிங்கத்தன் உருவம்' இலங்கையன் சின்னமாக (Emblem or Coat of Arms) பயன்பாட்டில் உள்வாங்கப்பட்டது. இந்த சின்னத்திலே சிங்களம், தமிழ் மற்றும் ஆங்கலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் இலங்கை நாட்டின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். ஆனால், இவற்றிலும் சிங்களத்திலே 'லங்கா' என்தும் ஆங்கலத்திலே Ceylon என்தும் மாத்தரம குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. 1972^{ஆம்} ஆண்டிலே இலங்கை, குடியரசு நாடாகியதும் இலங்கையன் சின்னம் மாற்றும்பெற்று சிங்களத்திலே 'ஸ்ரீ லங்கா' என்தும் ஆங்கலத்திலே Sri Lanka என்தும் பெறக்கப்பெற்று நாணயங்கள் வெளியுரத்தொடங்கின.

படம் 1

படம் 2

படம் - 1
1956^{ஆம்} ஆண்டு தொடங்கி 1972^{ஆம்} ஆண்டுவரை இலங்கை நாணயங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட இலங்கையின் சின்னம். இதிலே மும்மொழிகளிலும் இலங்கையின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

படம் - 2
1972^{ஆம்} ஆண்டு தொடங்கி தற்காலம்வரை இலங்கை நாணயங்களில் பயன்படுத்தப் பட்டுவரும் இலங்கையின் சின்னம்

(குறிப்பு : இக்கட்டுரையில காட்டப்பட்ட தங்க டோகனை தவிர்ந்த பிற நாணயங்கள் யாவும் ஆசிரியரின் தனிப்பட்ட சேகரிப்பிலிருந்து)

ஒளி: 23
சுடர்: 9
274

பகீர்தலின் மூலம் விவரம் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

பொதுசன சபை
யாழ்ப்பாணம்
மாநகரசபை
யாழ்ப்பாணம்

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழ்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

ஓவியர்: கிறிஸ்த நல்லரெத்தினம்

தொடர்புகளுக்கு

- தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
- தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
- இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
- மின்னஞ்சல் ☞ தளம். ஞானம். இலங்கை
editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
- அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
- வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekara Iyer
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
- சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

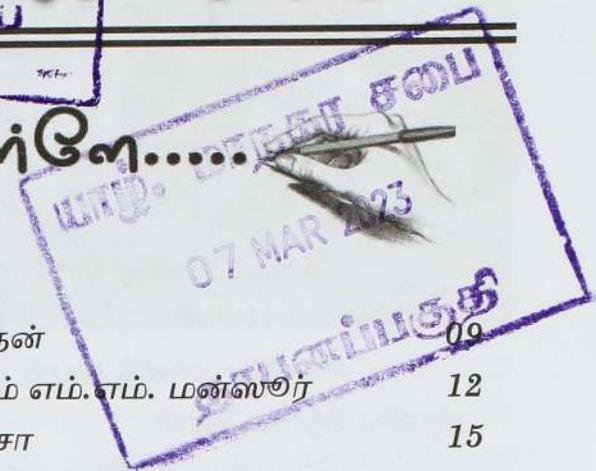
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

	ஒரு வருடம்
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ☉ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வகைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

இதிலுள்ளே.....

- ☉ கவிதைகள்
  - என்.பி. சாந்தன் 09
  - கலாபூஷணம் எம். எம். மன்ஸூர் 12
  - செ. ஞானராசா 15
  - தம்பிலுவில் ஜெகா 17
  - தமிழ்நேசன் 20
  - ரஷீத் எம் இம்தியாஸ் 23
- ☉ சிறுகதைகள்
  - அண்டனூர் சுரா 03
  - கீதா கணேஷ் 13
  - என். நஜ்முல் ஹுசைன் 26
  - திக்குவல்லை கமால் 29
  - பொ. கருணாகரமூர்த்தி (குறுங்கதை) 31
- ☉ கட்டுரைகள்
  - பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா 10
  - ச. முருகானந்தன் 16
  - நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர் 18
  - கலைமாமணி கா. தவபாலன் 24
  - ஞா. பா.
- ☉ விமர்சனம்
  - ரிம்ஸா முஹம்மத் 32
- ☉ பத்தி
  - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 35
- ☉ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
  - கே. பொன்னுத்துரை 37
- ☉ வாசகர் பேசுகிறார் 39

அரசியல் பக்கம்

சர்வதேச மகளிர் தினம்

சர்வதேச மகளிர் தினம் மார்ச் 8^{ஆம்} திகதியாகும். நம் நாட்டிலும் வருடா வருடம் சர்வதேச மகளிர் தினக் கொண்டாட்டங்கள் இடம்பெறுகின்றன.

சர்வதேச மகளிர் தினம் என்றால் என்ன? அது எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றது என்பதை முதலில் நோக்குவோம்.

பிரான்சிய அரசியல் புரட்சியின்போது அந்நாட்டின் தலைநகரிலுள்ள உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டார்கள். சமுதாயத்தில் ஆணுக்கு நிகராகப் பெண்ணுரிமை, வேலைக்கேற்ற ஊதியம், எட்டுமணி நேர வேலை, பெண்களுக்கு வாக்குரிமை, அடிமைத்தளையிலிருந்து விடுதலை போன்றவை தமக்கு வேண்டுமெனக் கையில் கிடைத்த ஆயுதங்களுடன் தெருக்களில் அணிதிரண்டார்கள்.

கொதித்த தெழுந்த பெண்களைச் சமாதானப்படுத்த முயன்ற அந்நாட்டு அரசன் லூயிஸ் பிலிப் முடியாது போகவே முடி துறந்தான். இக்கிளர்ச்சியில் அரசனின் மெய்ப்பாதுகாவலர்கள் இருவர் கொல்லப்பட்டனர். இச்செய்தி ஐரோப்பா எங்கும் பரவி அங்கெல்லாம் பெண்களின் கிளர்ச்சிகள் வெடித்தன.

ஜேர்மனி, ஆஸ்திரியா, டென்மார்க், இத்தாலி நாட்டைச் சேர்ந்த பெண்பிரதிநிதிகள் தொடர்போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர்.

இந்நிலையில் பிரான்ஸின் இரண்டாவது குடியரசை நிறுவிய அரசன் லூயிஸ் பிளாங், அரசவை ஆலோசனைக் குழுவில் பெண்களை இடம்பெறச் செய்யவும், பெண்கள் வாக்குரிமை பெறவும் ஒப்புதல் தந்தான். அந்தநாள் 1848^{ஆம்} ஆண்டு மார்ச் மாதம் 8^{ஆம்} திகதியாகும்.

போராடினால்தான் உரிமைகள் கிடைக்கும் என்ற சிந்தனை உலகெங்கிலும் உள்ள பெண்களிடம் வலுப்பெறத் தொடங்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து சர்வதேச அமைப்புத் தோற்றுவிக்கப் பட்டது. இந்த அமைப்பின் சார்பில் 1911^{ஆம்} ஆண்டு மார்ச் 19^{ஆம்} திகதி ஹெகன் என்ற இடத்தில் பல்வேறு நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் கூடி முதலாவது சர்வதேச மகளிர் தினத்தைக் கொண்டாடினர். அங்கு நடைபெற்ற கூட்டத்திலேதான் அரசன் லூயிஸ் பிளாங் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்க உடன்பட்ட நாளான மார்ச் 8^{ஆம்} நிகழ்வு கூடும் வகையில் அந்த நாளை ஆண்டுதோறும் சர்வதேச மகளிர் தினமாகக் கொண்டாடுவதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டது.

பெண்கள் தம்மை அறியவும் சமூகத்தில் தமது இருப்பை உணரவும் தமது முன்னேற்றத்துக்கு உழைக்கவும் கல்வியறிவு பெறுவதோடு தமது சக்திகளையும் வளர்க்கவேண்டும். அது சமூக பொருளாதார கலாசார சக்தியாக மட்டுமன்றி அரசியல் ரீதியான சக்தியாகவும் இருக்கும்போதுதான் உரிமைகளைப் பெறமுடியும் தட்டிக்கேட்க முடியும் என்ற விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதாகவே சர்வதேச மகளிர் தினம் அமைகிறது.

“ஆணும் பெண்ணும் நிகர் எனக் கொள்வதால்
அறிவிலோங்கி இவ்வையகம் தழைக்குமாம்”

—மகாகவி பாரதியார்

பெருந்திணை

அண்டனூர் சுரா

அம்மாவைப் பார்க்கணுமென குணவதிக்குத் தோன்றியதைப் போலத்தான் சின்னத்தாளுக்கும் தோன்றியது, மகளைப் பார்க்க மனசு ஏங்கினாலும் கண்கள் தூசி கிடந்து உறுத்துவதைப் போலக் கடுக்கச் செய்தன. அவளை நினைத்து அழுத்தில் கண்ணீர் உப்பளம் கட்டி இமைகளின் விளிம்பை அரித்தது.

காக்கைக்குத் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சாக இருக்க வேண்டியவள், காக்கைக் கூட்டில் பிறந்து வளர்ந்ததும் பிரிந்துவிடும் குயில் குஞ்சாக ஆகிவிட்டிருந்தாள். காக்கையைப் போல தானும் ஏமாந்துவிட்டேன்தானோ, என்பதை நினைத்து சின்னத்தாள் நெஞ்சுக்குள் புழுங்கினாள்.

ஊரார்கள் வேடிக்கையாகச் சொன்னதைப் போல அவள் என் மகள் இல்லைத்தானோ? நான் பிரசவித்து மயக்கத்திலிருக்கையில் குழந்தையை யாரும் மாற்றிவிட்டார்களோ, என அவளால் நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

அவள் வயிற்றில் பிறந்த மூன்று மகள்களில், கடைசி மகள் குணவதி ஐமுகம் விளக்காக வளர்ந்தவள். இவளது அழகும் சிரிப்பும் கோபுர வாசலுக்கு ஏற்றதென அண்டை, அயல்வாசிகள் சொல்வதாக இருந்தார்கள். “இவ நம்ம குடும்பத்தில பொறந்திருக்கக் கூடாதடி. வசதிப்படைத்தவர் வீட்டில் பேரப் பிள்ளையாக இருக்க வேண்டியவள்” எனத் தன் கணவர் உயிரோடிருக்கையில் பல

முறை சொல்லி சின்னத்தாள் கேட்டிருக்கிறாள். “உனக்கும் எனக்கும் பிறந்தவ இல்லடி இவ. யார் குழந்தையையோ நீ மாத்தித் தூக்கிட்டு வந்திட்ட” என்றும் கூட அவர் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் என்ன சொல்வது! அவள் என் மகள்தான். என் வயிற்றில் பிறந்தவள்தான். சேற்றில் செந்தாமரை முளைப்பதில்லையா,

அப்படித்தான் இவள், என்று சொல்லி அவளையே அவள் தேற்றிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

முத்த இரண்டு மகள்களைப் போலக் குணவதியை அவள் ஏனோதானோவென்று வளர்க்கவில்லை. புளியைக் கரைத்து ரசம் வைத்தால் அவளுக்கென்று தனிக் கிண்ணத்தில் எடுத்துப் பரிமாறும் அளவிற்குச் செல்லத்தவளாக இருந்தாள். “இவளுக்கும்ட்டுமென்ன செருவாடு வேண்டிக்கிடக்கு” என மற்ற இரு மகள்கள் கோபித்துக் கொள்ளவும் கோவப்படவும் செய்தார்கள். “அடியே, அவ பொறந்துதான்டி வீடு வெளிச்சம் காட்டுது. வீட்டுக்கு லெட்சணம் கூடியிருக்கு” என்று சொல்லி மகள்களது வாயை அடைப்பாள்.

குணவதியை அவள் பிள்ளைக் குட்டியைப்போல வளர்க்கவில்லை. மான் குட்டியைப் போலத்தான் தாங்கினாள். அவள் தாங்கிய தாங்கலுக்கு அவள் சம்பாதித்துக் கொடுத்த பெயர், ஊர் கைகொட்டி சிரிக்கும் அவப்பெயராகவே இருந்தது. இதை நினைக்கையில் அவளது தலைக்குள் கோபம்

ஆயுதல் பரிசு

ஞானம்
கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்த
சிறுகதைப் போட்டி 2022

வெடிக்கவும், கிறுகிறுக்கவும் செய்தது. அவளை அவள் பத்து மாதங்கள் சுமந்து பெற்றதை, வளர்த்ததை, படிக்க வைத்ததை அறவே மறந்துவிட்டு தலைப்பிரட்டை வால் இழந்ததும் தவளையாகத் தத்தித் தாவும் இரண்டாம் வாழ்வியாகவே குணவதியை நினைத்தாள்.

மூத்த இரு மகள்களைப்போல நல்ல பெயரோடு அவளைப் பிடித்துக் கொடுக்க, தலையாலே தண்ணீர் குடித்தாள். காமா சோமா வென்றாவது கல்யாணத்தை முடிக்க வேண்டுமென துடித்தாள். “நான் படிச்சிருக்கேன். என் வாழ்க்கைய எனக்கு அமைச்சிக்கிற தெரியும். நீ விரல் நீட்டுற எடத்தில என்னால தலை நீட்ட முடியாது. எனக்குனு கனவு இருக்கு. அந்தக் கனவுப் படிதே என் வாழ்க்கைய நான் அமைச்சுக்குவேன்” என மண்டிக்கணக்கில் பேசினாள் குணவதி.

கல்லூரியைச் சரியாகப் படிப்பாளென்று, மேற்படிப்புக்கு அனுப்பி வைத்தது தவறென்று சின்னத்தாளால் நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. அவள் கல்லூரிப் படிப்போடு காதலையும் சேர்த்துப் படிக்கச் செய்தாள். தன்னை விட இரண்டு வயது இளையவனை இழுத்துக்கொண்டு ஒருவாளென்று சின்னத்தாள் சற்றும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. தாய்பேச்சை மீறிதான் தனக்கான இணையை அவள் தேடியிருந்தாள்.

அவளுடன் ஓடியவன், பெருந்தனக் குடும்பத்தவனாக இருந்தான். அண்டை ஊர். பெருந்தலைக்கட்டு. பத்து வேலி நிலத்திற்குள் பேரடுக்கு வீடு அவனுடையது. வீட்டின் மேல் மாடியிலிருந்து பார்த்தால் தெரியும்படியான பரந்துவிரிந்த பெருவேலி நிலம். தென்னையும்,

தேக்கும் ஏக்கர் கணக்கில் வளர்ந்து வானத்தை ஒட்டடையடித்துக்கொண்டிருந்தன. தோட்டத்தில் பயிர்களை அழிச்சாட்டியம் செய்யும் எலிகளை உணவில் விஷம் வைத்துக் கொண்டு, தெருவில் தூக்கியெறியும் இரக்கமற்ற குடும்பமாக இருந்தது.

அவள் படிக்கிற கல்லூரியில்தான் குணாவும் படித்தான். அவனது பெயர் குணா என் என்றாலும் ஊரார் அழைப்பது குணா என்றுதான். குடும்பத்திற்கு ஒரே பையன். செல்லப்பிள்ளையாக வேறு இருந்தான்.

குணவதி, யாரையும் ஒருமையில் பேசி அவளது தலைக்கனத்தைக் காட்டிக் கொள்கிறவளாக வளர்ந்திருந்தாள். அத்தகையவள், ஒருவனை மட்டும் அவர், இவர் என்று மரியாதையாக விளித்துப்பேசியது சின்னத்தாளுக்கு வியப்பாகவே இருந்தது. “யாரடி அவன், அவர் இவருனு மூச்சுக்கு முந்நாறு தடவ சொல்றீயே?” எனக் கேட்டாள் சின்னத்தாள். “அவர்தான்மமா குணா” என்றாள். அவளது பதிலில் ஒரு நளினத்தனமும் வெட்கமும் தொடுக்கி இருந்தன.

“குணான்னா யாரடி?”

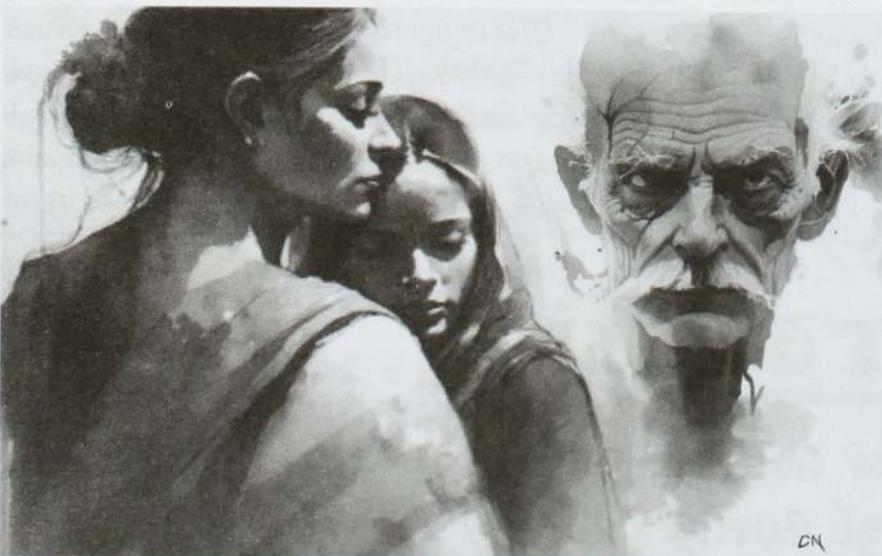
“குணாளன்”

இதை அவள் சொல்லும் நேரம் பார்த்து, ஊர்ப்பெண்கள் அவளது வாசலில் நடந்து செல்வதாக இருந்தார்கள். அவர்களுக்காக ஒன்றும் பேசாமல் சற்றுநேரம் வாயடைத்து இருந்தவள், அவர்களின் தலை தூரத்தில் மறைந்ததும், “யாரடி பெருந்தனக்காரர் மவனயா சொல்றே?” எனக் கேட்டாள்.

“ஆமாம்” என்றாள் குணவதி. இதைச் சொல்கையில் அவளது முகம் பூரித்து மலரச் செய்தது.

“அடி அவன் ஒன்ன விட சின்ன வன்டி”

“அதனாலென்னம்மா. என்னை அவருக்கு ரொம்பவேப் பிடிக்கும்..” என்றவள், சற்று நேரம் தாயின் முகத்தைப் பார்த்தபடி நின்றாள். “உனக்கு?”, எனத் தாய் கேட்பாளென எதிர்பார்த்திருந்தாள். அவள் கேட்காததால் கேட்டதாக நினைத்துக்கொண்டு “எனக்கும் பிடிக்கும்” எனச் சொல்லி, உள்ளுக்குள் பூரித்தாள்.

வாசலைப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்த சின்னத்தாள், கையில் தூர்வையோடு அவளை நோக்கி வந்தாள். “என்னடி சொன்னே, உனக்கும் பிடிக்குமா. என்னெ யார்னு நெனச்சே. அறுத்துக் கோத்துப்படுவேன் கோத்து” அவளது நாசியும் வாயும் சொல்லும் கொல்லுமாக வெடித்தது.

தாயின் கோபத்திற்கும் முன் குணவதி அம்சடங்கி நின்றாள். அதேநேரம் தன் காதலுக்காக நான் எதையும் செய்வேன், எனச் சொல்வதைப் போல அவளது நின்றல் இருந்தது. அவள் படித்த உடற்கல்விக்கும் அவளை விடவும் சின்னவனை இழுத்துக்கொண்டு ஓடி விட்டாள், என்கிற ஊர்ச்சொல்லுக்கும் அத்தனை கச்சிதமாகப் பொருந்திப்போயிருந்தது.

ஊர் அதைமட்டுமா சொல்லியது? அவன் முடியாதென சொல்லிருப்பான். இவள் தூக்கிக்கொண்டு ஓடியிருப்பாள். ஓட்டக்காரிக்குச் சொல்லவா வேணும்? அப்படி ஓடத்தானே அவள் தாய் அவளை வெளையாட்டுக் கல்லூரியில் சேர்த்துவிட்டாள். தாய்க்குத் தெரியாமலா அவள் ஓடியிருப்பாள்? இப்படியெல்லாம் ஊர்வாய் எலும்புக்கடியாய் கடித்துப் பேசியதை நினைக்கையில் தொண்டையும் நெஞ்சும் பித்தமாகக் கசக்கச் செய்தன.

குணவதி பிறந்த வீட்டுக்கும், அவள் வாழ்க்கைப்பட்டு போன வீட்டுக்கும் ஏணி வைத்தாலும் எட்டாது. இவள் குடிசைவாசி. அவன் பெருவீட்டுக்காரன். சாதியில் வேறு ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருந்தன. இவள் குழிப் பணியாரம் என்றால் அவன் உசந்தகைப்பணியாரம். எலிக்கும் புலிக்கும் சரியாகுமா? அந்த வீட்டுக்குத்தான் குணவதி அம்மி மிதிக்க, படி அளக்க, விளக்கேற்ற மருமகளாகியிருந்தாள்.

“அடியே கொன்றுடி போட்டுறுவான்க” பஞ்சடிபதவடியாய் தவித்துச் சொன்னாள், சின்னத்தாள். “அப்படி நான் செத்தா அவர் மடியிலே செத்துக்கிறேன்” எனப் பதிலுக்குப் பதில் பதிலடி கொடுத்தாள் குணவதி. சொன்னவள் வாயிலேயே அடித்தாள், சின்னத்தாள். அவ்வளவு அடியையும் வாங்கிக்கொண்டு, அவள் பொதி மூட்டையைப் போல உட்கார்ந்திருந்தாள்.

குழந்தைப் பருவம் தொட்டே நன்றாக ஓடக் கூடியவள், குணவதி. வேகமாக ஓடுவதைப்போலப் பேசவும் செய்கிறவள்.

கொல்லைக் காடுகளில் ஆடு, மாடுகள் மேய்ந்தால் வேட்டை நாயைப்போல ஓடி விரட்டி அடிக்கிறவள், பெரிய மனுஷியாட்டம் வாய்க்கு வந்ததைப்பேசி சண்டைக்கும் நிற்பாள். அவளது அழகுக்கும் முகக்களைக்கும் அவள் பேசும் பேச்சு சற்றும் பொருத்தமில்லாதிருந்தது. இவள் பிள்ளைப் பருவமாக இருக்கையில் யாரும் அவளை அடித்துவிட்டு ஓடிவிட முடியாது. விரட்டிப்பிடித்துப் பதிலுக்குப் பதில் அடி கொடுத்தவள். இந்த ஓட்டம் அவளுக்கு அவளே தேடிக் கொள்ளும் வரனுக்கும் உதவுமென்று அவளே கூட எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டாள்.

குணவதி குறித்த நினைவு வரும் பொழுதெல்லாம் உள்ளுக்குள், “ஓடுகாலி முண்ட” எனத் திட்டுவதாக இருந்தாள். பொழுது விடிந்தால், இருட்டினால் “விட்டிரடி, வேண்டாமடி, நமக்கும் அவங்களுக்கும் ஆவாது. அவங்க வேற நாம வேற..” எனப் படிப்படியாய் படித்துச் சொன்னதெல்லாம் விழலுக்கு இறைத்த நீராகியிருந்தது.

மாடு, கட்டுத்தடியிலே தங்கலைன்னா, மூக்கக் குத்திப்புடனும், இல்ல வித்துப்புடனும், என ஊரார்கள் சாடை மாதையாகப் பேசியதை வைத்து, அவளை அண்ணன் மகனுக்குக் கட்டிக்கொடுக்க நினைத்தாள். பிறகு என்ன நினைத்தாளோ, இன்னும் ஒரு வருடம், படிக்கட்டுமே . பிறகு பார்க்கலாம், எனக் காலத்தைத் தள்ளிப்போட்டாள். மகளின் போக்கு முன்னே விடவும் பெரும்போக்காக மாறியிருந்தது.

அண்ணன் மகன் படிக்கவில்லையென்றாலும், உழுவ நிலமும் இரண்டு தலைமுறை வாரிசுகள் இருந்து வாழ மனையும் இருந்தன. அண்ணன் வீட்டிற்குச் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் சென்று முதல் ஆளாகப் பேச்சுக்கொடுத்தாள். குணவதியின் போக்கு தெரிந்திருந்தும் அவளை ஏற்றுக்கொள்ள அண்ணன் மகன் முன் வந்தான். இவள் வயதேதான் அவனுக்கும்.

நாளைக்கே வெற்றிலை பாக்கு மாத்தியாகனும். கோயில்ல வச்சி முடிச்சிக்கலாம். ஜாதகம் பார்க்க வேண்டாம், பொருத்தம் பார்க்க வேண்டாம், என் மகள் இந்த வீட்டில்தான் விளக்கு ஏத்தனும்,.. எனப் சொல்ல வந்ததை அத்தனை அவசரமாகச் சொல்லி முடித்தாள் சின்னத்தாள். அண்ணனும் மகனும் சம்மதம் என்றார்கள். அண்ணன் மனைவி, கால்

வைப்பதற்கு முன்னதாக ஆழம் பார்த்துவிட நினைத்தாள்.

“என்னங்கண்ணி தயக்கம்?” கேட்டாள் சின்னத்தாள்.

“நேர்ல வந்து ஓ மகக்கிட்ட கேட்கேன். அவளுக்கு விருப்பமுனா ஏ மவனுக்கு ஏத்துக் கிறேன்” என்றார் அண்ணியார்.

மறுநாளே நேரில் வந்து கேட்கவும் செய்தாள். நேரில் கேட்ட கேள்விக்குக் குணவதி நேராகவே பதில் சொன்னாள். “நான் ஒருத்தரைக் காதலிக்கிறேன். என்னை விடவும் அவர் என்னை ரொம்ப விரும்புறார். அவர் கூட எங்கும் நான் சுத்திருக்கேன். என்னை அவர் கட்டிக்கிறதில் உறுதியா இருக்கார். அவருக்கு நான் துரோகம் செய்ய விரும்பல. அவர விடுத்து வேற யாரையும் நான் ஏத்துக்கப் போறதில்ல” எனப் பதிலாகச் சொன்னாள்.

அண்ணியார் அதற்கும் மேல் ஒன்றும் பேசவில்லை. வீட்டை விட்டுக் கிளம்புகையில், கடைசியாக ஒரு முறை குணவதியைத் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு சென்றாள். குணவதியின் முகமும் லெட்சணமும் அப்படியாகத் திரும்பிப் பார்க்கும்படியாக இருந்தன. ஊளைச்சதை இல்லாத தேகக்கட்டு. நாடியான உடம்பு. நடையில் தடகள வீராங்கனைக்குரிய நளிணம் சேர்ந்திருந்தது.

அண்ணியார் பேசிச் சென்ற கையோடு வெளியூரில் திருமணம் செய்துக்கொடுத்திருந்த இரண்டு மகள்களையும் மருமகன்களோடு வரவைத்தாள். வந்தவர்கள் குணவதியிடம் மூச்சுக்கட்டி பேசினார்கள். பேசியவர்களின் தொண்டை கட்டிக்கொண்டதே தவிர, அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த குணவதியின் மனம் கட்டிக்கொள்ளவில்லை.

“யாரோ பெத்த பிள்ளைதானோ இவள். நான்தான் மாத்தித் தூக்கிட்டு வந்திட்டேனோ. என் மகளாக இருந்திருந்தால் நான் சொல்வதைக் கேட்டிருப்பாள்தானே”, என்பதாகச் சொல்லி, நெஞ்சுக்குள் புழுங்கினாள்.

அண்ணியார் உதறிவிட்டுச் சென்ற உறவை அண்ணன் அதிகாலையில் வீடு தேடி வந்து, திண்ணையில் அமர்ந்து பேசிப் பார்த்தார். குடும்பச்சூழல், ஊர்நடப்பு, சாதி சமூகம்,... எனப் பேசிய மாமன் பேச்சுக்கு, ம...கொட்டியபடி இருந்தவள், “ஏ மவன கட்டிக்க” என்றதும் எச்சிலை விழுங்கியவளாய் வெட்டவெளியைப் பார்த்தாள்.

மவுனம் சம்மதத்திற்கு அறிகுறி, என்பதாக எடுத்துக் கொண்ட மாமன், கல்யாண வேலையை அன்றைய தினமே தொடங்கினார். “நாளையே ஊரைக் கூட்டி வெத்திலை பாக்கு மாத்திக்கொள்ளலாம்”, என வாக்குக் கொடுத்துச் சென்றார். அன்றைய இரவே குணவதி, குணாவுடன் ஓடிவிட்டிருந்தாள்.

தன்னோடு சேர்த்துத் தன் அண்ணனையும் தலைகுனிய வைத்துவிட்டதாக நெஞ்சுக்குள் பொங்கினாள், சின்னத்தாள். அவமானம் தாங்கமுடியாமல், நெஞ்சைப் பிடித்துக்கொண்டு மகளைத் தேடச் செய்தாள். “பாரு, குட்டிய ஓட்டி விட்டுட்டு தேடவும் செய்றாள்” என ஊர்வாய் அவள் காதுபடவே நழுங்கிக் கொட்டியது. அச்சொற்கள் அவளுக்குள் நுழைகையில், செத்துவிடலாம் போலிருந்தது. அவள் ஓடிப்போன மூன்றாம் நாள், இருவரும் பதிவுத் திருமணம் செய்துகொண்ட விசயம் ஊர் வழியே அவளது காதை வந்தடைந்தது. தன் மகள் செத்துவிட்டதாகத் தலை மூழ்கினாள். என் வயிற்றில் அவள் பிறக்கவில்லையென நெஞ்சரம் கொண்டாள்.

இருவரும் தலை மறைவாகி ஒரு மாதம் வெளியில் இருந்தார்கள். பிறகு தனக்கென்று வாயும் வயிறும் இருப்பதை உணர்ந்துகொண்டு, ஊரையொட்டிய நகரத்தில் ஒரு வாடகை வீடு எடுத்துக்கொண்டு தங்கினார்கள்.

குணாவின் அப்பா, மகளைத் தனியே பிரித்துவிட மூச்சுக்கட்டி பேசினார். தனக்கும் தன் சாதிக்கும் இந்தக் கல்யாணம் ஆகாது, என்றார். குடும்பக் கவுரவம், சாதிக்க கவுரவம் பற்றியெல்லாம் பேசி வார்த்தைகளை வாரியிறைத்தார். பாசக்கயிறறை வீசி அவனை மட்டும் தனியே பிரித்துவிட முயற்சித்தார். குணா, குணவதியின் இறுகப் பிடித்த கையை விடுவதாக இல்லை. எனது உயிர் அவளுக்கானது. அவளில்லாமல் என்னால் எங்கேயும் வாழ முடியாது, எனச் சொல்லி திருப்பி அனுப்பினான்.

குணாவின் இந்தக் கல்யாணம் அவனது தாயைப் பெரிதும் முடக்கியிருந்தது. மனதால் வாடி உடலால் சொடுங்கியிருந்தாள். மகனையே நினைத்து புலம்பிக் கொண்டிருந்ததில், மாரடைப்பால் ஒரு நாள் இறந்துவிட்டிருந்தாள். அவள் இறப்புக்குக் காரணம், மகன் செய்துகொண்ட கல்யாணம் என்று ஊர்வாய் பேசித்திரிந்தது. அப்படியாக பேசியது

குணவதியின் காதில் விழவும் செய்தது. இந்தப் பேச்சு சின்னத்தாளை ரொம்பவே முடக்கியது. அவள் கூட்டிக்கொண்டு ஓடியதை விடவும், இந்தச் சொல்கேடு அவளது வைத்துக்கொண்டிருந்த உயிரை நெக்குற வைத்தது.

பெருந்தனக்காரரின் வீட்டில் நல்லது, கேட்டது என்றால் ஊரோடு ஊராகக் கலந்து கொள்கிற சின்னத்தாள், இந்த மரணத்திற்கு வீட்டிலிருந்தபடியே அழுது முடித்தாள். “ஓ சம்மந்தி இறந்துட்டாங்களாமே” எனத் தெருப்பெண்கள் குத்திக்காட்டி செய்தி சொல்லிச் சென்றார்கள். இது அவளுக்குப் பெருந்த அவமானமாக இருந்தது. தன் மகளால் இந்த மரணம் நிகழ்ந்துவிட்டதாக நெஞ்சுக்குள் கருகினாள். துக்கமும் அவமானமும் அவளது கிடக்கைக்குள் மூட்டம் கட்டின.

கட்டியவனோடு வருவதாக இருந்தால், என் மகன் வீட்டு வாசற்படியை மிதிக்கக் கூடாது, எனப் பெருந்தனக்காரர் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். மாமியாரின் துக்கத்திற்கு மகள் போவாளா, அவளது கணவன் அவளை அழைத்துக்கொண்டு போவாரா? சாதிசனம் அவளை வீட்டுக்குள் அனுமதிக்குமா, அவளை முன்னிட்டு கலகம் எதுவும் நடந்துவிடுமோ, எனப் பயங்கொண்டிருந்தாள் சின்னத்தாள். மகளை அவள் எப்படி ஒதுக்கினாலும் நினைவெல்லாம் அவள் மீதே இருந்தது. அவளை நினைக்கையில் வயிறும் நெஞ்சும் பஞ்சடி பதவடியாய் தவித்தது.

குணா, விடாபிடியாய் மனைவியை அழைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குச் சென்றான். துக்கம் விசாரிக்க வந்தவர்கள் கூடி நின்று குணவதியை வேடிக்கை பார்த்தார்கள். ஒரு காமாட்சி விளக்கு கை கால் வைத்து நடந்து வருவதைப் போலதான் அவளது நடை இருந்தது. துக்கத்திற்கென வந்திருந்தவர்கள் அவளது அழகில் மயங்கி, சொக்கித்துப்போய் நின்றார்கள்.

அவளை யாரும் வீட்டிற்குள் வா, என அழைக்கவில்லை. கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் பந்தக்காலைப் பிடித்தபடி நின்றாள்.

மூன்றாம் நாள் சடங்கு முடிந்ததும் வாடகை வீட்டிற்குத் திரும்பினாள். மூன்று நாட்கள் அந்த வீட்டில் தங்கியிருக்கையில், அவள் நடத்தப்பட்ட விதம், அவளை அப்படியாகத் திரும்ப வைத்தது.

குணாவின் அப்பா அவளை மருமகளாக ஏற்க முன்வரவில்லை. என்ன நடந்தாலும் சரி, சொந்த வீட்டில் இருந்தாக வேண்டும், என்கிற முடிவுக்கு வந்தான் குணா. அவளைக் கட்டாயப்படுத்தித் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று குடி வைத்தான்.

குணவதி அந்த வீட்டில், கூலியில்லாத ஒரு வேலைக்காரியாக நடந்துகொண்டாள். குளியலறை, கழிப்பறையைக் கூட்டிக் கழுவுவது, வாசலைக் கூட்டுவது, பாத்திரங்களைத் தேய்ப்பது, துணிகளைத் துவைப்பது... அவள் செய்யும் வேலைகளாக இருந்தன. இப்படியாகவே அவளது நாட்கள் சென்றன.

குணாவின் அப்பா, அவளிடம் மெல்ல மனமிரங்கி வந்தார். அவரது நடத்தையிலும் நடவடிக்கையிலும் மாற்றம் இருந்தது. அவள் மீது பாசம் காட்டவும், இரக்கம் காட்டுவதுமாக மாறி வந்தார்.

இரவு படுக்கையில் குணவதி கணவனுடன் இதைச் சொல்லி முகம் மலர்ந்தாள். “உங்க அப்பா முன்னே மாதிரியில்ல. என் கூட நல்லாப் பேசறார். பாசம் காட்டுறார். என் மீது அக்கறையா இருக்கார். சாப்பிட்டியானு கேட்கிறார். வேற நல்ல சேலையா எடுத்துக் கட்டிக்கோனு சொல்றார்...” எனச் சொல்லிக் கன்னத்தில் ஆனந்தக்கண்ணீர் வடிய முகம் பூரித்தாள். அவள் அப்படியாகச் சொன்னது, குணாவுக்குப் பிடிக்கவே செய்தது. மனைவியை இறுகக் கட்டியணைத்து முத்தம் கொடுத்தான். “இந்தச் சொத்தெல்லாம் அப்பா ஒற்றையாளாக சம்பாதிச்சது. அவர் யாரிடமும் மரியாதை எதிர்பார்க்கிறவர். அவர் நினைக்கிறபடி எல்லாம் நடக்க வேண்டுமென நினைப்பார். குடும்ப விசயம் எதுவும் வெளியே கசிந்துவிடக் கூடாது என்பதில் கறாராக இருப்பார். அவருக்கு யாரையும் பிடிச்சிப்போச்சனா அவருக்காக எதையும் செய்வார். அப்பாவை யாரும் புரிஞ்சிக்கிறது கஷ்டம். புரிஞ்சி நடந்துக்கிட்டா குழந்தையாக மாறிவிடுவார். அவர் மனசுல இன்னும் நீ எடம் பிடிக்கப் பாரு. அவர் மனம் நோகாதபடி நடந்துக்கோ...” எனச் சொன்ன குணா, தினமும் படுக்கையின் போது இதைச் சொல்லி நினைவூட்டுவதாக இருந்தான்.

குளியலறை, கழிப்பறைகளைக் கழுவவும், துணிமணிகளைத் துவைக்கவும், பாத்திரங்களைத் தேய்த்து, வீடு வாசல்களைப் பெருக்கு வதுமாக இருந்த குணவதி, சமையற்கட்டு

வரைக்குமாக முன்னேறி இருந்தாள். அவளது சமையல் மாமனாருக்கு ரொம்பவே பிடித்துப் போயிருந்தது. அவளுடன் அதிகம் பேசிக் கொண்டிருப்பதை விரும்புவதாக இருந்தார்.

குணவதி குடும்பத்துடன் இரண்டறக் கலந்துவிட்ட செய்தி, ஊர்வாய் மூலமாக சின்னத்தாள் காதினை எட்டியிருந்தது. அதை நினைத்து அவள் பெருமகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்தாள். ஒரு நாள் மகளை வீடு தேடி பார்த்து வர நினைத்தாள். தான் அப்படியாகச் சென்றால் பெருந்தனக்காரரின் கவுரவத்தைப் பாதிக்குமோ, எனத் தயங்கவும் செய்தாள். வீட்டிற்குள் நடக்கும் எந்தவொரு செய்தியும் வெளியில் தெரியக்கூடாதென, கங்கணம் கட்டும் அவரது குணம் அவளுக்கும் தெரிந்தே இருந்தது. அதற்காக வீடு தேடி மகளைச் சந்திக்கும் முடிவை மாற்றிக்கொண்டாள். வெளியூரில் வைத்து மகளைச் சந்திச்சிக்கலாம், என்கிற முடிவுக்கு வந்தாள். மகள் கர்ப்பம் தரிக்கையில் அவளைச் சந்தித்திட வேண்டுமென மனதில் எழுதிக்கொண்டாள். அந்த நாளுக்காக அவள் காத்திருக்கவும் செய்தாள். அந்நாளான எதிர்நோக்கியே அவளது நாட்கள் நகர்ந்தன.

பெரிய தனக்காரர் வீட்டுக்குப் போய் வருகிறவர்களிடம், தன் மகளின் கர்ப்பநிலை குறித்து விசாரிக்கச் செய்தாள். ஒரு நாள் அவளது காதினில் நல்ல பதில் வந்து விழுந்தது.

குணவதி, தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் பெண்ணிடம், நாளைக்கு இந்நேரத்திற்கு, ஒரு தனியார் மருத்துவமனையின் பெயரைச் சொல்லி, தன் தாயை அங்கு வரச்சொல்லி செய்தி அனுப்பினாள். இந்தவொரு அழைப்புக்காகத்தான் இத்தனை நாட்கள் காத்திருந்தவளைப் போல சின்னத்தாள் துள்ளச் செய்தாள். நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு மகளை வெறுங்கையோடு

சந்திக்க மனமில்லாது, அவளுக்குப் பிடித்த சீடை, பணியாரம் செய்து கட்டிக்கொண்டு அவள் சொன்ன நேரத்திற்குள் மருத்துவமனையை வந்தடைந்தாள்.

மகளின் முகமும் உடம்பும் எடுத்திருந்தது. நிறத்தால் மேலும் சற்றே வெளிர்ந்திருந்தாள். நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு மகளைப் பார்க்கிற பூரிப்பில் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்தாள். மகளை ஓடிச்சென்று கட்டிப்பிடித்தாள். நெற்றியில், கன்னத்தில் முத்தம் கொடுத்தாள். மகளின் கன்னத்தை உருவி, நெட்டிப்பறித்தாள். அவளது கைகளைப் பிடித்து கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டாள். “நீ ரொம்ப சமத்துக்காரிதான்டி” அவளது முகவாயை உருவிக் கொஞ்சினாள்.

தாயை நீண்ட நாட்கொண்டு பார்க்கிற திகைப்பில் குணவதியின் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்தது. அம்மாவின் கைகளைப் பிடித்து உள்ளங்கைகளைப் பார்த்தவள், கையை கன்னத்தில் ஒற்றிக்கொண்டாள்.

சின்னத்தாளுக்கு அழுகை வந்தது. அவளது அழுகையில் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்தது. அவள் மெல்லக் கையை எடுத்து, மகளின் அடி வயிற்றைத் தடவிக் கொடுத்தாள். மகளின் வயிறு மேடு எடுத்திருந்தது.

“எத்தன மாசமடி?” கேட்டாள் சின்னத்தாள்.

“தெரியலம்மா” என்றாள் குணவதி.

“என்னடி தெரியலங்கிற. கணக்கு வச்சிக்கிறதில்லையா?” எனக்கேட்டவள், மகளின் கொடுப்பை இடித்துச் சிரித்தாள். அவளது கண்கள் கலங்கச்செய்தன.

“என்ன சொல்லிட்டேனு இப்படி கலங்குறே..”

இடித்த இடத்தை உருவி முத்தம் கொடுத்தாள்.

“இந்தக் குழந்த வேண்டாம்மா, கலச் சிறலாம் ” என்றாள் குணவதி. இதை அவள் சொல்கையில், தொண்டைக்குழி கேவச் செய்தன.

திருமண வாழ்த்து

பேராசிரியர் துரை. மனோகரன் தம்பதியரின் புத்திரன் நவீனன் அவர்களுக்கும், திரு. திருமதி சுந்தரலிங்கம் தம்பதியரின் புத்திரி டிலக்ஷனா அவர்களுக்கும் 21.01.2023 அன்று திருமணம் இனிதே நடைபெற்றது.

புதுமணத் தம்பதிகளை ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

“என்னடி சொல்றே?” தாய் பரிதவித்துக் கேட்டாள்.

“நம்ம சாதியில பொறந்து அந்தக் குடும்பத்திலே வாழ்ந்துக் காட்டணுமென நாம நிறைய இழக்க வேண்டிருக்கும்மா. என் மாமியார் இறந்தது என்னாலே தானாம். இதைச் சொல்லியே என் மாமனார் என்னை,...” அதற்கும் மேல் அவளால் ஒன்றும் சொல்ல முடிந்திருக்கவில்லை. தாயை இறுக அணைத்தபடி குமுறினாள்.

சின்னத்தாளின் வயிற்றில் நெருப்பு பற்று வதைப் போலிருந்தது. அவளது தலையைக் கருவண்டு குடைந்தெடுத்தது. அவளுக்கு என்னவோ ஒன்று புரியவந்தது. அவள் புரிந்துகொண்டதை நினைக்கையில், நெஞ்சு தாங்கச் செய்தது.

மகளை இறுக்கிய பிடியை மெல்ல விலக்கி, அவளது முகத்தைப் பார்த்தபடி கேட்டாள். “இதெல்லாம் ஒன் புருசனுக்குத் தெரியுமா?” என்று. இதற்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று, அவளுக்குத் தெரியவில்லை. கைகளைப் பிசைந்துக்கொண்டு விதிர்விதிர்ந்து நின்றாள்.

மகளின் இந்த கோலத்தால் சின்னத்தாளின் நெஞ்சு வெடித்துவிட்டதைப் போலிருந்தது. நெஞ்சுக்கும் தொண்டைக்குமாக குமுறியவள், நாசியோடு சேர்த்து கண்களைத் துடைத்து கொண்டு, மகளின் முகவாயை இரு கைகளால் தாங்கியபடி, “என்கூட வந்திரடி. ஒனக்கு வேற வாழ்க்கை அமைச்சிக்கொடுக்கிறேன்” என்றாள்.

தாயின் மார்பில் தலை சாய்த்திருந்த குணவதி, மெல்ல தலையை எடுத்து, “நான் அந்தக் குடும்பத்துக்கு வாக்கப்பட்ட புதுச்சொத்தும்மா. என்னை அழகாக வச்சிக்கிறதும், அசிங்கப்படுத்தி பார்க்கிறதும் அவங்க கையில் தான் ம்மா இருக்கு. நான் வாழணுமெனதானே போனேன். வாழ்ந்து காட்டி நேன் ம்மா” எனச் சொல்லி அம்மாவைத் தேற்றினாள்.

மருத்துவமனையில் கர்ப்பிணி பெண்கள் எண்ணிக் கை கூடிக் கொண்டு வந்தது. மருத்துவமனை, டோக்கன் எண்ணோடு குணவதியின் பெயரைச் சொல்லி உள்ளே அழைத்துக்கொண்டிருந்தது.

உணர்வடைத் துயர்

என்.பி.சாந்தன்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

வாழ்வுக்கும் சாவுக்கும்
இடைப்பட்ட துன்பம் போல்-காதல்
இருந்தும் இல்லாத மோதல்
சொர்க்கத்தில் நரகம்

நேற்று நயமாய்ச்
சிரித்துப் பேசியவள்
இன்று நளிமாய்
நடித்துச் செல்லுகிறாள்

பயிர் நாற்றை வழித்தெருவில்
வீசி எறிந்திடல் போல்
என்னுயிர் மூச்சை உடனகற்றி
உலோபி ஆகிவிட்டாள்

கனலிடைக் காற்றை ஊதி
எழுப்புதல் போல் - என்
உணர்விடைத் துயரைத்
தீயாய் மூட்டிவிட்டாள்

மூடி வைத்த புத்தகமாய்
மூட்டை குடியிருந்த மெத்தையதாய்
மூச்சு விட முடியவில்லை
உந்தன் நினைவன்றிச்
சிந்தையிலும் ஏதுமில்லை

இலக்கிய அறிதிரள் திறனாய்வில் ஒரு புதிய நீட்சி

சுபா ஜெயராசா

இலக்கிய 'அறிதிரள்' (LITERARY SCHEMA) என்பது கலைப்படைப்பை விளங்கிக் கொள்வதற்குரிய முன்னேற்பாடான மனக் கட்டமைப்பு வடிவத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.

கலை நுட்பங்கள், இலக்கிய வடிவம், இயம்பற் பொருள், பாத்திர வார்ப்பு, மனவெழுச்சி வலையமைப்பு, நிகழ்ச்சிப்பின்னல், எழுநடை (STYLE), மொழித்தெரிவு சமூகப்பயன் விளைவு, முதலியவற்றை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் திறனாய்வுப் படுத்தலுக்குமான மன ஏற்பாடாக 'இலக்கிய அறிதிரள்' அமைகின்றது.

அறிகை உளவியலாளர் பயசே தமது நீண்டநாள் ஆய்வுகளையும் மனித அறிவு வளர்ச்சி தொடர்பான உற்று நோக்கலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அறிதிரள் (SCHEMA) என்பதை முன்வைத்தார்.

குழந்தை நிலையிலிருந்தே குழலுடன் நிகழ்த்தப்படும் இடை வினைப்பாடுகளினால் மனத்தில் உருவாக்கப்படும் அனுபவப் பொதிவின் திரட்டு 'அறிதிரள்' என்று குறிப்பிடப்படும்.

அனுபவத்தின் அகற்சியும் நீட்சியும் தொடர்ச்சியுமாக இயக்கமுற, அறிதிரள் அமைப்பும் வளர்ச்சியடைந்து கொண்டு செல்லும்.

இஸ்டாற்றஸ், கார்ல்மாக்கஸ், அல்லுஸ்ஸர் முதலியோர் கட்டமைப்புச் செய்த அமைப்பியல் (STRUCTURALISM) என்பது பியாசே மீது செல்வாக்குச் செலுத்தியது. பொருள்கள் தனித்த கூறுகளாக அமையாது, பிறவற்றுடன் தொடர்புற்று அமைப்பாக்கம் கொள்வதும், இயங்குவதும் அமைப்பியலிலே விளக்கப்படுகின்றது. அதனை அடியொற்றி 'அறிதிரள்' என்ற அமைப்பு எழுதலை விளக்கினார். மனித அறிவு வளர்ச்சி அமைப்புக் கட்டங்களாக அமைதலையும் தொடர்பு படுத்தினார்.

'இலக்கிய அறிதிரள்' என்பது இலக்கிய வாசிப்பு அனுபவங்களில் இருந்தும் இலக்கிய

வினைப்பாடுகளில் இருந்தும் கலைப்படைப்பு மீதான உறவாடலில் இருந்தும் உருவாக்கம் பெறுகின்றது. மேலும் இலக்கிய வாசிப்புக்கான முன்னேற்பாடான அமைப்பாகவும் இலக்கிய அறிதிரள் அமைகின்றது.

இலக்கிய ஆய்வில் ஒரு சிறப்புத் துறையாக விளங்குவது, 'இயம்பலியல்' (NARRATOLOGY) கதை கூறும் முறைமை, கதைப்பின்னல், மொழிக்கோப்பு மறைந்துள்ள மொழி முதலிய பரிமாணங்கள் அதில் உள்ளடங்குகின்றன.

புனைகதையில் இயம்பாது விடப்பட்ட இடைவெளிகள் நிரப்பப் படுவதற்கு வாசகரின் உள்ளமைந்த 'அறிதிரள்' துணைசெய்யும்.

ஓர் எடுத்துக்காட்டால் அதனை விளக்கலாம். "வேலை தொடங்குவதற்கு முன் வயிற்றை நிரப்பியாக்க வேண்டும், அருகில் உள்ள கிராமத்து தேநீர்க்கடைக்குச் செல்ல எண்ணினான். கையிலிருந்த காசைக் கூட்டிப் பார்த்தான். வழமையான காலைச் சாப்பாட்டிற்குப் போதுமானதாக இல்லை. தேநீரை மட்டும் வாங்கிக் குடிப்பதாக முடிவு செய்தான்.." இவ்வாறு புனைகதை தொடங்குகிறது.

அந்த விபரிப்பில் கிராமத்து தேநீர்க்கடைபற்றிய சித்திரிப்பு இடம்பெறவில்லை. கடையின் அமைவு, அங்குள்ள இருக்கைகள், விற்பதற்கென வைக்கப்பட்டுள்ள உணவுகள், பரிமாறும் முறைமை, சமூக ஊடாட்டங்கள் முதலியவை பற்றிய விபரிப்புக் கூறப்படவில்லை. வாசகர் தமக்குரிய அறிதிரளை அடியொற்றிக் கடையின் இயல்பை நிறைவு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

ஒருவர் தமக்குரிய அறிதிரளைப் பயன்படுத்தி சொல்லப்படாத இடைவெளிகளை நிரப்பிக் கொள்ளலும் பொருள் கோடலை நிரப்பிக் கொள்ளலுமான செயற்பாடு "தன்மயமாக்கல்" (ASSIMILATION) என்று அறிகை உளவியலிலே, குறிப்பிடப்படும்.

வெளிநாடு சென்ற இளைஞன் சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் கிராமத்துக்கு மீண்டு வருகிறான். கிராமத்துத் தேநீர்க்கடைக்குப் போகிறான்.. புதிய மாற்றங்கள் அங்கே காணப்படுகின்றன. புதிய தளபாடங்கள், புது வகையான பலகாரங்கள், வானொலிப்பெட்டி இருந்த இடத்தில், தொலைக்காட்சித் திரைச் சட்டம் என்றவாறு பலமாற்றங்கள் அங்கே காணப்படுகின்றன. தேநீர்க்கடை தொடர்பான அவனது பழைய “அறிதிரள்” மாற்றியமைக்கப்படுகின்றது.

அவனிடமிருந்த பழைய காட்சிச் சமநிலை குலைந்து பதிய சமநிலை உருவாக்கம் பெறுகின்றது. அந்தச் செயற்பாடு அறிகை உளவியலில் “அகத்து அமைவாக்கல்” (ACCOMMODATION) என்று குறிப்பிடப்படும்.

முன்னைய வாசிப்பு அனுபவங்களும் பின்னைய வாசிப்பினால் கிடைக்கப் பெறும் புதிய அனுபவங்களும் “இலக்கிய அறிதிரளின்” இயக்கத்திலே பங்கு கொள்ளும்

“இலக்கிய வாசிப்பு” என்பது தனித்து நூலாசிரியர் மேற்கொள்ளும் விபரிப்போடு மட்டும் கட்டுப்பட்டதன்று. வாசகருக்கும் நூலாசிரியருக்குமிடையே நிகழும் இடைவினைகளால் வாசிப்பு கட்டமைப்புச் செய்யப்படுகின்றது. மரபுவழித்திறனாய்வில் நூலாசிரியருடன் நூலியம் (TEXT) ஆழ்ந்து நோக்கப்பட்டது. வாசகரின் வகிபாகம் இணைத்து நோக்கப்படவில்லை. பின்நவீனத்துவ சிந்தனைகள் வாசகரின் வகிபாகத்தை மேலுயர்த்தி நின்றன.

இலக்கியமும், இலக்கியம் அல்லாதவையும் எனப் பிரித்தறிதல் வாசகரைப் புறம் தள்ளி, மொழியியல் விரிப்பின் மீதே ஊன்றிய கவனம் செலுத்தி நின்றது. வாசகரின் அறிகைக்கட்டமைப்பின் மீதும் அறிதிரள் இயல்பின் மீதும் கவனம் செலுத்தாது, மொழி விரிப்பின் மீது மட்டும் ஊன்றி அத்தகைய பிரித்தறிதலை மேற்கொள்ளல் ஒற்றைப்பரிமாண நோக்காகின்றது.

இலக்கியம் அல்லாதது என்று ஒதுக்கி விடப்பட்ட ஒரு நூலியத்தை இலக்கியச்சுவை நீட்சியுடன் வாசிக்கும் வாசகரும் உளர்.

புனைகதைசாரா எழுத்துக்களில் சுவைப் பெருக்கம் காரணமாக அவற்றின் வெளியீடுகளும் பிரவாகம் எடுக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

நுண்ணாற்றல் வளர்ச்சியைப் (INTELLECTUAL DEVELOPMENT) பியாசே வயதுப்படிநிலை

ஏற்றங்களுடன் தொடர்பு படுத்தி விளக்கினார். பிறப்பிலிருந்து இரண்டு வயது வரையான நுண்ணாற்றல் வளர்ச்சியில் புலன் இயக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொதுப்பண்புகள் காணப்படுகின்றன.

இரண்டிலிருந்து ஏழுவயது வரையிலான காலப்பகுதியில் மேலும் முன்னேற்றகரமான உளத்தொழிற்பாடுகள் காணப்படுதலை அவர் விளக்கினார். ஏழிலிருந்து பதினொரு வயது வரையான காலப்பகுதியில் நுண்ணாற்றல் வளர்ச்சி தொடர்ந்து ஏற்றம் பெறுவதையும், பதினொரு வயதைத் தொடர்ந்து அருவ நிலைச்சிந்தனைகள் எழுச்சி கொள்வதையும் விபரித்தார்.

அந்த வளர்ச்சியினூடே சிறுவர்களின் அறிதிரள் வளர்ச்சி தொடர்ந்து முன்னேற்றம் பெறுதலை, அவர்களின் செயற்பாடுகள் வழியாகவும் பொருள்களோடு நிகழ்த்தப்படும் இடைவினைகள் வழியாகவும் கண்டறிந்தார். ‘அறிதிரள்’ நோக்கு அவரது ஆய்வுகளில் முதன்மை பெற்றிருந்தது.

‘அறிதிரள்’ பலவாறு பாசுபடுத்தப்படுகின்றது. அவற்றுள் இலக்கிய அறிதிரளும் ஒன்றாக இடம் பெறுகின்றது. சிறுவயதில் குழந்தை அனுபவிக்கும் தாலாட்டுப்பாடலின் ஓசை ஆரம்ப நிலை இலக்கிய அறிதிரள் ஆக்கத்திலே பதிவுகளை ஏற்படுத்தத் தொடங்குகின்றது. அது ஒரு பரிமாண நிலையில் அமைகின்றது. அதாவது, தாலாட்டின் உட்பொதிந்த பொருளைக் காட்டிலும் அதன் ஓசைச் சுவறலே குழந்தையின் அறிதிரளில் பதிவுகளை ஏற்படுத்தும்.

‘குழந்தைச் சந்தம்’ (NURSERY RHYME) என்பதில் ஓசை ஒழுங்கே முன்னுரிமை பெற்றிருக்கும். குழந்தையின் இயல்புக்கு பாடற்கருத்து எட்டாதவையாகவே பொதுவாக இருக்கும்.

சூழலில் உள்ளவற்றோடு இடைவினை கொள்ளலே அறிதிரள் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாகின்றது. வளர்ச்சியின்போது முன்னைய தவறான பதிவுகள் திருத்தியமைக்கப்படுகின்றன.

சமகாலத்துச் சிறுவர்களின் இலக்கிய அறிதிரள் வளர்ச்சியில் கொமிக்ஸ் என்று சொல்லப்படுகின்ற நகையங்கள் பெருமளவிலே செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

மரமும் பறவையும், விலங்கும் பேசமாட்டா என்பதை வளர்ச்சிநிலையில் அறிந்து கொண்ட சிறுவருக்கு அவற்றின் பேச்சு, நகையங்களில்

இடம்பெறுதல் மகிழ்ச்சியை உருவாக்குவதுடன் இலக்கிய அறிதிரளிலும் பதிவுகளை ஏற்படுத்துகின்றது.

புனைகதைகளில் மரமும் பறவையும் விலங்கும் பேசும் செயற்பாட்டிற்கு 'மாய வித்தை நடப்பியல்' (MAGIC REALISM) என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. அதனை ஒரு கற்பனை மகிழ் பதிவாகக் கொள்ளும் இலக்கிய அறிதிரள் நீட்சி கொள்கின்றது. ('மாயாவித்தை இயம்பல்' என்று அதனைக் குறிப்பிடுவதே பொருத்தமானது. " நடப்பியல்" என்ற எண்ணக் கருவை அங்கே இணைத்தல் இலக்கியச் சூழ்ச்சியாகின்றது)

பதினொரு வயதைத் தொடர்ந்து அருவ (ABSTRACT) சிந்தனை வளர்ச்சியடையத் தொடங்குகின்றது. அருவ எண்ணக்கருக்கள் வலிமை கொடுக்கின்றது.

சிறுவரின் ஆரம்பகால இலக்கிய அறிதிரள் உருவச் சிந்தனையை அடியொற்றியது. அருவச்சிந்தனையின் வளர்ச்சியோடு அது மேலும் விரிவும் வினையாற்றலும் பெறுகின்றது.

அருவச்சிந்தனையை 'நீர்மமை நுண்ணறிவு' (FLUID INTELLIGENCE) என உளவியலாளர் குறிப்பிடுவர் கற்பனை வீச்சுடனும் நெகிழ்ச்சியுடனும் இயக்கப்படுவதால் அந்தப் பெயர் வழங்கப்பட்டது.

காரண காரியத் தொடர்புகளை இணைத்தல், பிரச்சினை விடுவித்தலை இயக்குதல், இலக்கிய எண்ணக் கருக்களைப் பரிசீலித்தல், திறனாய்வை முன்னெடுத்தல், முதலாம் செயற்பாடுகள் அருவ வழிச்சிந்தனையுடன் இணைந்தவை "இலக்கிய அறிதிரள்" வளர்ச்சியும் அதனோடு தொடர்புடையது.

"அறிதிரள்" தொடர்பான ஆய்வு, உளவியலில் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. 'அறிதிரள் சிகிச்சை முறை' (SCHEMATHERAPY) என்பதும் வளர்ச்சியடைந்து வருதலைக்காணலாம். அதனை முன்னெடுத்து வருபவர்களுள் ஜெவ்றி யங் முக்கியமானவர். அதற்கான ஆய்வு நிறுவகம் ஒன்றையும் அவர் நிறுவியுள்ளார்.

சிறுவயதில் உருவாக்கம் பெறும் பிறழ்வான அறிதிரள் ஆக்கம் வளர்நியையிலே தொடர்தாக்கம் விளைவித்தல் கண்டறியப்படுகின்றது. கவலை, துன்பம், பயம் பிறரால் ஒதுக்கி விடப்படும் அவலம் முதலானவற்றை அடியொற்றிய

அறிதிரள் ஆக்கமும் அதனை அடியொற்றிய மனவெழுச்சிக் குமுறலும் ஆளுமைக்குலைவும் வளர்ந்தோர் நிலையிலும் நீட்சி கொள்ளல் கண்டறியப்படுகின்றது.

அந்நிலையில் அறிகை உளவியல், உளப் பகுப்பு உளவியல், மானிட உளவியல் முதலான வற்றை அடியொற்றி "அறிதிரள் சிகிச்சை முறை" கட்டமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது. அது ஒன்றிணைப்பின் வழியாக உருவாக்கப்பட்ட சிகிச்சை முறையாகின்றது. அச்சிகிச்சை முறையில் இலக்கிய அறிதிரள் தொடர்பான உறுநோக்கும் உள்ளடக்கப்படுகின்றது.

வாசகர் தொடர்பான மீள்வாசிப்பை முன்னெடுப்பதற்கும், சமூக இருப்பு வாசகர்மீது மேற்கொள்ளும் ஊடு நிகழ்துகையைக் கண்டறிவதற்கும் "இலக்கிய அறிதிரள்" பற்றிய ஆய்வு மாற்றுத்தளத்தை உருவாக்குகின்றது.

தூரத்தல் இருந்து

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை

அம்மா இறந்து ஒரு வருடம் ஆகிறது அப்பா இன்னும் வெயிலில் இடுகிறார் அவளது தேய்ந்த பாதணிகள் இரண்டையும்

அவள் படுக்கையில் வெந்நீர் போத்தல் பாஸ்போட் இன்னும் மூடப்படவில்லை

நீங்கள் அதை விட்டுவிட முடியாது அதற்கு நீங்கள் நேரம் கேட்க வேண்டும் அவளது சகல விவகாரங்களையும் ஒழுங்கமைக்க,

ஈரமான வரண்ட காதல் இன்னும் ஒரு சகிப்புத் தன்மை தாங்கக் கூடியது

என்னுடைய இந்த ஆசையை அவளால் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது அவளை நம்பினால் அவளின் சாவியின் சப்தம் விரைவில் ஒரு நாள் கேட்கும் அவள் டீ தயாரிக்கக் கதவைத் திறந்தாள்

டோனி ஹரிஸன்

அமெரிக்க புதுக்கவிஞர் நாடகக் கலைஞர் சிங்களத்தில்: பராக்கிரம கொடிந்துவக்கு தமிழில்: கலாபூஷணம் எம்.எம். மன்ஸூர்

$$\frac{1}{2} + \frac{1}{2} = ?$$

அலைகடல் மெல்ல மெல்லத் தழுவிச் சென்றாலும் அதை அனுபவித்து நீந்தும் நீச்சலாய் அவளால் உணரமுடியவில்லை.

சிறிதளவேனும் ஆறுதல் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை மாறுபட்டிருந்தது இன்றைய நீச்சலில். மகிழ்ச்சியாக நீந்தமுடியாதவாறு மனம் அல்லாடித் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது.

உயர்ந்த மலையிலிருந்து கயிறுகட்டி பார்த்துப் பார்த்து இறங்குவது போன்ற உணர்வில் நீருக்குள் முக்குழிந்து எழுந்தாள். கடல் நீருள் ஊறிக்கிடந்த உணர்வு உள்ளத்திலோ உடலிலோ இன்று தெரியவில்லை. மன ஆறுதல் தரும் நீச்சல் இன்று எந்தவித ஆசுவாசத்தையும் தருவதாயில்லை.

ஊருக்குப் பெற்றோரைப் பார்க்க வந்தால் அவளுக்கு எப்போதும் இதே மனநிலை மேற்கிளம்புவது வழக்கமாயினும் இன்று கொஞ்சம் அதிகரித்திருப்பது ஆழ்மன அந்தரிப்பில் தெரிந்தது.

○○○

“என்ன ஆம்பிளைப் பிள்ளைகளோடு உனக்குக் கதை?, உனக்குரிய இடத்தில் இரு”

“சிவாஜினி எப்போதும் ஆண்பிள்ளை களுடனேயே கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். நீங்கள் சொல்லிக் கண்டித்துக் கொள்ளுங்கள்.” வகுப்பாசிரியை தேர்ச்சி அட்டையை வழங்கி அவளைப் பற்றிய முறைப்பாட்டுப் புத்தகத்தை வாசிக்கும் போது இதையும் கூடவே அழுத்தமாக முன்வைத்தார்.

வகுப்பாசிரியையின் முறைப் பாட்டுப் புத்தகத்தை அம்மா இரவு உணவின் பின் அனைவர் முன்னிலையிலும் மீண்டும் வாசிக்கும் போது ஆண் பிள்ளைகளுடனான அவளது அதிக சகவாசம் பற்றிய முறைப்பாடும் முன்வைக்கப்பட்டதோடு

கீதா கணேஷ்

பெண்கள் பாடசாலையில் இணைத்துக் கொள்வதே இதற்கான தீர்வு என தந்தை முன்மொழிய சிவராணியாகிய மூத்த சகோதரி வழி மொழிந்ததும் அவளுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. உள்ளுக்குள் வியர்த்துக்கொட்டியது. எழுந்து செல்ல முற்பட்டாள். என்னைப் பற்றிய வேறு பல முடிவுகள் இனியும் தீர்மானிக்கப்படலாம் என்ற எண்ணம் அவளை மேலும் அங்கு இருப்புக்கொள்ள வைத்தது.

“இல்லாட்டி கொஸ்டல்ல விட்டா அங்கயே பொம்பிளைப் பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து பழகிப் படிச்சிருவாள்.” இது அண்ணனின் பொய் மிரட்டல் என்று விளங்கியது அவளுக்கு.

“ஐயோ கொஸ்டலா நான் அங்கயெல்லாம் போகமாட்டன். நான் உங்களுக்கு பாரமா இருக்கிறேன் எண்டா சொல்லுங்கோ நானே எங்கயேன் போறேன்.” சிவா தனது முடிவை இறுதியாக முன்வைத்து எழுந்தாள்.

அன்று முதல் வீட்டில் வசைச்சொற்கள் முள்வேலிகளாய் அவளை அடைத்துக் கொண்டன. வீட்டில் அவள் விருப்புடன் வாங்கி அணியும் நீளக்காற்சட்டைகள் சிலவும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன.

○○○

இதுதான் அவள், தான் பிறந்த வீட்டில் தன் பெற்றோரால், உடன் பிறப்புகளால் எதிர்கொண்ட முதலாவது தாக்குதல். அவள் உயர்தரப் பரீட்சை எழுதும் காலம் நெருங்கியமையால் அவளை விடுதியில் விடுவதும், பெண்கள் பாடசாலையில் சேர்ப்பதும் செயலிழந்து போயின.

ஆனால் அவளது செயல்களின் மாறுதல்களை அவளே அவதானித்தாள்.

மூன்று, நான்கு அடுக்குகள் இருப்பது போன்ற தடித்த குரல்

அவளுக்கே அசிங்கமாக இருந்தது. தன் சிறுவயதுத் தோழியைக் காணும்போது இனம்புரியாத வெட்கமும் வார்த்தைகளால் வரித் துவிட முடியாத ஏதோ ஒன்று என்னவோ செய்வது போலவும் அது அவள் தோழியிடமிருந்து அவளைச் சற்றுத் தள்ளி வைப்பதையும் அவள் உணரத் தலைப்பட்டாள்.

ஏன். பள்ளியில் பெண்பிள்ளைகளுடனான நெருக்கம் அவளுக்கு பிறழ்வு செய்வதாகவும் ஆண்பிள்ளைகளுடன் நெருங்கிப் பழகவேண்டும் என்ற அவா அவளது மன உந்துதலை துரிதப்படுத்தும் போதெல்லாம் அவள் அவர்களுடன் இணைந்து செயற்படுவாள். ஆண்பிள்ளைகளுக்குச் சமமாக தன்னையும் ஈடுபடுத்திக் கொள்வாள்.

எல்லோரும் இப்படித்தான் இருப்பார்களோ?

அம்மாவிடமோ நெருங்கியவர்களிடமோ கேட்கலாம்.

ஆனால் எல்லோரும், “உனக்கென்ன பைத்தியமா?” என்றார்கள்.

“நீ என்ன ஆம்பிளையள் போல இருக்கிறாய். பொம்பிளைப் பிள்ளையள் போல சிரித்துப் பேசு”.

வேண்டாம்.....

இது பற்றிப் பேச்செடுத்தாலே வசை மொழிகள் ஏராளம் வந்து குவியும். என்னை அம்மாவிடமிருந்து பிரித்து விடுவார்கள்.

அவள் உரிமையுடன் இது பற்றிய ஐயங்களை தீர்க்க யாருமில்லாததால் அவள் எண்ணங்கள், உணர்வுகள் அவளுக்குள்ளேயே தற்கொலை செய்து கொண்டன. ஆனாலும் அவளுக்குள் பல வினாக்கள் எழுந்து கொண்டோனிருந்தன.

○○○

ஏழு வருடங்கள் உருண்டோடிவிட்டன.

அவள் தன்னைப் பற்றிய தேடலுக்குள் மூழ்கினாள். வீட்டில் முன்னைய கண்டிப்புக்களும் தடைகளும் இல்லாமலே போய்விட்டன. அவள் அக்காவும் அண்ணனும் திருமணமாகி குடும்ப சமேதராக இவளும் தன் மேற்படிப்பைச் சுட்டிக் காட்டி தனித்து வந்துவிட்டாள்.

அவள் பள்ளித் தோழிகள், நெருக்கிப் பழகிய அயலவர்கள் என எவரதும் தேவையற்ற இடையூறுகள் எதுவும் இல்லை. ஆனால் அவளுக்குள் எழும் வினாக்களுக்கு இன்னும் முடிவில்லை.

பெற்றோரைப் பார்க்க இடையிடை ஊருக்குத் தலைகாட்டுவாள். அப்போதெல்லாம் எந்தச் சலிப்புமின்றி விறகு கொத்துதல், தோட்டநிலத்தைப் பண்படுத்தல், பாரங்களைத் தூக்க குதல் என அத்தனை வேலைகளையும் இழுத்துப் பறித்து செய்தாள்.

அவளின் மாறுதல் அவர்களுக்கும் ஏதோ புரியாத புதிராகவே இருந்தது. அவர்களது மனங்களில் வெளியில் சொல்லித் தீர்க்க முடியாத துன்பங்கள் வழிந்தோடிக்கொண்டிருந்தன.

அவளுக்கு சிறு வயதிலிருந்தே பிடித்த ஹிப்பி ஹெயார் இப்போது இன்னும் குட்டையாகியது. நீளக் காற்சட்டையும் ரீ - சேர்ட்டும் அவளை அப்படியே ஒரு ஆணாகப் பிரதிபலித்தன.

தான் பிறந்து வாழும் சமூகத்தாலேயே வேற்றுக்கிரகத்தவரைப் பார்ப்பது போன்ற சூழலுக்குள் தன்னை ஒன்றிணைக்க - அவள் உயர்ந்த மலைப்பிரதேசத்திலிருந்து பள்ளத்தாக்கிற்குள் கயிறு கட்டி இறங்குவது போன்று மெல்ல மெல்ல தன்னை இறக்கினாள் ஆனாலும் அவளை சீண்ட வேண்டுமென்றோ அவள் பற்றிய அறிகையின் தூண்டுலாலோ பிறர் அவளை உற்றுப் பார்ப்பதையும் மீண்டும் மீண்டும் நோட்டம் விடுவதையும் தவிர்க்க முடியாதிருந்தது.

என்செய்வது பிறந்து விட்டாள்? அவள் ஒருபோதும் தன்னுள் வாழும் அவனை மறைக்க முற்பட்டதில்லை. அவளாக, செயற்கைத்தனமாக இதை வேண்டியவளமில்லை. ஆனாலும் தன்னுள் வளரத் தொடங்கிய அவனை அவளால் கொலை செய்ய முடியவில்லை. அவளுக்கு குரல் தடிப்பமாக இருந்த பத்துப் பதின்நான்கு

வயதில் தன் குரலை வெளிப்படுத்தவும் முடியாதவளாய்.....

ஏன் அது பற்றிய எந்தப் புரிதலும் எவருக்கும் இருந்ததாகத்தெரியவில்லை.

அவளுக்குள் வளரும் அவனது ஏற்புடைமை வீட்டிலேயே மறுக்கப்பட்டது.

இன்று அவள் பெற்றோரைப் பார்க்க ஊருக்கு வந்திருந்தாள்.

அவள் அறையை அம்மா எதேச்சையாக திறந்தபோது மௌனித்து நின்றாள்.

ஆண்களின் பூட்ஸ், அவர்கள் அணியும் நீளக்காற்சட்டை, தலைவாரும் சீப்பு, ஆண்களுக்குரிய வாசனைத் திரவியங்களாய்...

ஒரு ஆண்மகனுக்குரிய வாழிடம் அவளுள் ஆக்கிரமித்திருந்தது.

அவள் கணவனை அழைத்து, “இங்க பாருங்கப்பா இவள் சிவா.....” என்று அவள் ஏதோ சொல்ல வாயை உன்னுவதை அவதானித்த கணவன், “ஓமோம் நானும் பாத்தனான். அவர் டொக்கர் பரந்தாமன் சொன்னது சரிதான்”.

“என்ன சொன்னார்?” அவள் தாய்மை அந்தரித்தது.

அவள் பிறப்பில் பெண்ணாகத்தான் இருக்கிறாள், ஆனால் அவள் பருவவயதில் அவளுக்குள் ஆணுக்குரிய ஓமோன்கள் சுரந்து ஒரு ஆணுக்குரியவளாய் அவள் இயங்கமுற்படுவாள். அவள் தன்னைப் பெண்ணாக இருத்த முற்பட்டாலும் அவளால் முடியாதிருக்கும். அவளுக்குள் எப்படியோ அவன் வாழ்ந்துகொண்டுதானிருப்பான். நாங்கதான் அவளை ஆதரிச்சு வாழப்பழக வேணும்” டொக்ரர் பரந்தாமனின் அறிவியல் விளக்கத்தை அவள் ஏற்கும் பாங்கில் மெதுவாக எடுத்துரைத்தவர்,

“அவள் சேஜறி செய்து முழுமையாக மாறிவிட்டாள். அவளுக்கு விளங்கியதோ இல்லையோ அவர் படபடப்பில் கூறி முடித்துவிட்டார்”.

அவள் கண்களில் நீர் வழிய செவிகள் உள்ளெடுத்து மூளைக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தன.

“அவள், இல்லை அவன் இதை விரும்பி ஏற்கவில்லை. அவனும் வாழத் தகுந்தவன்தான் எங்கள் அறியாமையை அவன் ஏற்று அவனாக தனிமையை நாடினான்” என்று பக்குவமாய் எடுத்துரைத்தார்.

“ஆதியாய் நடுவுமாகி.....” என்ற பெரியபுராணப்பாடலில், “பேதியாய் ஏகமாகிப் பெண்ணுமாய் ஆணுமாகி” என்ற வரிகள் மீண்டும் மீண்டும் அவளுள் அதிர்ந்து ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

வெளியில்.....

சாய்மனைக் கதிரையில் அமர்ந்திருந்த சிவா இருவரதும் உரையாடல்களைச் செவிமடுத்தபடி மலையுச்சியிலிருந்து இறங்கும் கயிறுகளை அறுத் தெறிந்து ஆழிக்குள் நீந்துவதாய் உணர்கிறாள்.

○○○

அமைப்பு

அமைக்க முடிந்ததை அமுலாக்க முடியாமல் அமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார் அமைப்பு

விதைத்ததை விளைவிக்கத் தெரியாமல் விதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார் விதைப்பு

கொதித்ததை ஆறவைக்க மனமின்றி கொதித்துக் கொண்டிருக்கின்றார் கொதிப்பு

அவன் செயல் அது வென்றால் இவன் செயல் இதுவல்லாமல் எவன்?

இமைப் பொழுதில் இடம்மாற்றி இமையாமல் பார்த்திருக்கவா- புதிய அமைப்பு

அமுக்கப் பார்க்கும் அமுக்கக்குழுவால் அமுக்கவா நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார் தவிப்பு?

அமைப்போம் அமைப்போமினி சமைத்து உண்ணவே அமைப்பு!

செ. ஞானராசா, திருகோணமலை

போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை பெண்களின் பங்களிப்புகளையே முன்னேற்ற முடியும்

அண்மையிலே நினைவில் நிறைந்தவை நிகழ்ச்சியில் ஒரு அருமையான பாடலைக் கேட்டேன். என்னை அதிகம் கவர்ந்த இந்தப்பாடல் சிந்திக்கவும் வைத்தது.

‘ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது- அதில் ஆணும் பெண்ணும் சேராவிட்டால் அழகிருக்காது’

உங்களையும் இந்தப்பாடல் சிந்திக்க வைக்கிற தல்லவா? தொன்று தொட்டே எமது பெண்கள் அடுப்படிக்குள் மட்டும் முடக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. வயல் வேலை, தோட்ட வேலை என்பவற்றில் கணவனுக்கு ஒத்தாசையாக இருந்து குடும்ப வருவாயை முன்னேற்றமடைய பங்காற்றினர். குடும்பச் சமை, வேலைச்சமை என இரண்டு சமைகளையும் பெண் தாங்கினாள். உத்தியோகம் பார்க்கும் இன்றைய பெண்கள் குறிப்பிடுவதுபோல அவர்களுக்கு இரட்டைச்சமை இல்லாமல் இல்லை.

இன்றைய பொருளாதாரப் பின்னடைவுக்கு பெண் அடக்கு முறையும் ஒரு காரணமென பெண்ணிய வாதிகள் கூறும் கூற்று சரியானதே. பெண்களின் பங்களிப்புகளையே எமது சமுதாயம், ஏன் இந்த உலகம் முன்னோக்கிச் செல்ல முடியும் என்பதற்கு மாற்றுக் கருத்து இல்லை. இன்றைய போர்க்கால விதவைப் பெண்கள் இதை நிரூபித்துக் காட்டி வருகிறார்கள். உழைப்பு, சம்பாதித்தல் என்பது ஆண்களுக்கு மட்டுமாக ஒதுக்கப்பட்ட விடயமன்று. ஆணாதிக்க உலகம் நவீனத்துவ மாற்றத்துடன் பெண்ணின் சம அந்தஸ்தையும் சம உரிமையையும் பறித்து எடுத்து விட்டது என்றே கூறவேண்டும். ஆண் பெண் சமத்துவம் அற்றுப்போய் ஆணாதிக்க சமுதாயம் தோற்றம் பெற நவீனத்துவத்துடன் தோற்றம் பெற்ற நிலவுடமைச் சமுதாயமே காரணம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. முன்னர் பெண்தலைமைத்துவம் இருந்து வந்த

தாகவும், பின்னரே ஆண் தலைமைத்துவம் ஏற்பட்டதாகவும் வரலாறு. பெண் ஆணுக்கு நிகரான ஆற்றல் ஆளுமை மிக்கவள் என்பதை இன்றைய போர்க்காலப் பெண்கள் நிரூபித்து வருகிறார்கள்.

உலக சனத் தொகையில் பாதிக்கு மேலுள்ள பெண்கள் நிலவுடமைச் சமுதாயத்தில் பாலின ரீதியில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டிருந்த அடக்கு முறைச் சிறையிலிருந்து மீண்டு எழுந்து வருகிறார்கள். கல்வி மூலம் பெண்களின் மத்தியில் ஏற்பட்ட விழிப்புணர்வானது அவர்கள் தங்கள் இருப்பு நிலைபற்றி புரிந்து கொள்வதற்கு உதவியது. சமத்துவமற்ற தமது நிலைபற்றி புரிந்து கொண்டு தமது முன்னேற்றம் தொடர்பாக சிந்திக்க ஆரம்பித்தமை பெண்ணியம் என்ற கருவூலத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள் விழித் தெழுந்து தமது உரிமைகளுக்காக போர்க்குரல் எழுப்ப ஆரம்பித்தனர். பெண்விடுதலையும் ஆண் பெண் சமத்துவமும் அவர்களது இலக்கானது.

உண்மைதான்! பெண்களின் பங்களிப்பின்றி அபிவிருத்தியையோ, சுபிட்சத்தையோ ஏன் சமாதானத்தையோ கூட எட்ட முடியாது. எம்மால் முடியும் என்பதை பெண்கள் பல்வேறு துறைகளிலும் நிறுவி வருகின்றனர்.

எமது நாட்டில் எமது பிரதேசங்களில் போருக்குப் பிந்தைய சூழலில் இது நிரூபணமாகி வருகிறது. பெண்கள் உழைப்பதில் சலிப்பவர்கள் அல்ல என்பதை மலையகப் பெண்கள் ஏற்கனவே நிரூபித்து வருகின்ற போதிலும் அவர்கள் அதிகார வர்க்கத்தினராலும் ஆட்சியாளர்களாலும் சுரண்டப் படுவதை உணராத

ச. முருகானந்தன்

சூழ்நிலையே காணப்படுகின்றது. எனினும் அவர்கள் சம்பள உயர்வு தொடர்பில் தமது போராட்ட உணர்வை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

போருக்குப் பிந்திய வடகிழக்கு நிலைமை சற்று வித்தியாசமானது. இங்கே பெரும் எண்ணிக்கையான பெண்கள் குடும்பத் தலைமைத் துவத்தை ஏற்கும் நிலை உருவாகியுள்ளது. அக்கால கட்டத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான விதவைப் பெண்கள் மீண்டெழு முடியாத அவலத்துள் மூழ்கியிருந்தனர். இவர்களது மேம்பாட்டிற்கான உதவி எதிர்பார்த்த அளவில் கிட்ட வில்லை. மேலும் பாலின பாகுபாட்டுடன் இன ரீதியான கண்ணோட்டமும் இருந்தன. இன்னும் தொடர்கின்றன. பாதிக்கப்பட்ட மக்களை அநாதரவாக திக்குத் தெரியாத காட்டில் விடப்பட்டுள்ள குடும்பங்களை, இவற்றிற்குப் தலைமை தாங்குகின்ற விடுதலைப் பெண்களை மேம்படுத்தாமல் எந்த விதத்திலும் நாட்டை முன்னேற்றுவது சாத்திய மில்லை. பெண்களின் பங்களிப்பின் அவசியம் பற்றியும், முக்கியத்துவம் பற்றியும் அறிந்து செயற்படாதவரை மீண்டெழு முடியாது. எனினும் இந்த இக்கட்டான சூழலிலிருந்து இன்று முன்னோக்கி நகர்ந்துள்ளமைக்கு தலைமைத்துவம் ஏற்று சாதாரமாக சளைக்காது செயற்பட்ட பெண்களே காரணம். உறவுகளின் இழப்பு, சிறை பிடிக்கப்பட்டமை, போரினால் அங்க வீனமானவை, பாலியல் வன்கொடுமை என நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களே இன்று மீண்டெழுந்து வருகின்றார்கள். புலம் பெயர் சமூகத்தின் உதவிகள் இவர்களுக்கு ஊக்கிகளாக அமைந்தன.

எமது நாட்டில் இடம் பெற்ற இனவழிப்பு யுத்தம் ஏற்படுத்திய நாச அழிவுகளின் விளைவுகளால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்களின் பரிதாபநிலை இன்று அவர்களது கடின உழைப்பினால் ஸ்திரமடைந்து வருகின்றது. கணிசமான குடும்பங்களில் இன்று குடும்பத்தின் தலைமையை பொறுப்பேற்ற பெண்களின் சாதனைப்பயணம் புல்லரிக்க வைக்கிறது. கணிசமான குடும்பங்களில் இன்று குடும்பத்தின் தலைமைப் பொறுப்புகளைச் சமந்து வருமானத்தையீட்டி இவர்கள், காயப் பட்டோரையும் சிறுவர்களையும் இயலாமையுடனிருக்கும் முதியோரையும் பராமரிக்கிறார்கள்.

மூன்று தசாப்தங்களாகத் தொடர்ந்த கொடிய யுத்தம் ஏற்படுத்திய அழிவுகளால் அனைத்தையும் இழந்த ஏதிலிகளாக இருந்த குடும்பங்களைக் கட்டியெழுப்புதல் என்பது அசுர சாதனைதான். எமது தாய்க்குலம் இதனை நிறைவேற்றிக் காட்டியுள்ளது. இந்த நிலையிலும் பலரது சொந்தக்காணிகள்கூட ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு அவை விடுவிக்கப்படாமலிருக்கும் நிலைக்கு மத்தியிலும் பெண்கள் மனோதிடத்தை இழந்து விடாமல் வருகின்றமை பாராட்டுக்குரியது.

போரினால் கருகிய பூமியை பசமையாகச் செழிக்க வைத்த பெண்கள் சமத்தவமான நிலையை நாடி நிற்பதற்கு அனைவரும் கைகோத்து நிற்க வேண்டும்.

புதினமூன்று

ஐந்து புதங்களும் எட்டு திக்குகளும்
இணைந்து புதினமூன்று ஆகினாலும்

ஏழு ரிஷிகளும் ஆறு சன்மார்க்க
வாதிகளும்
சேர்ந்து புதினமூன்று ஆகினாலும்

இரண்டு கிரகங்கள் ராகுவும் கேதுவும்
இடையூறு தருகிறதே

வெள்ளைப் பூவால்
புத்தருக்கு அர்ச்சனை செய்வோம்

மஞ்சள் ஆடையின் நிறத்தை
மாற்றச் சொல்வோம்.

கலாபூஷணம்
தம்பிலுவில் ஜெகா

விமர்சனம்

‘நிர்மல அந்த நீலச் சேலையுடன் அழகாக இருந்தாள். அவளது உயரத்திற்கும் வாழிப்பான உடலுக்கும் அகலக் கரைபோட்ட அந்தக் காஞ்சிபுரம் சேலை எடுப்பாக இருந்தது. அவளுக்கு சேலை அழகூட்டியதா, அல்லது அவள் உடுத்ததால் சேலை

அழகாக தெரிந்ததா?’

ஆமாம் இது ஒரு விமர்சனம். இது வாழ்க்கையில் அடிக்கடி பல இடங்களில் கேட்கும் விமர்சனம். இவை எமது அன்றாடம் வாழ்க்கைக்கு சுவை ஊட்டுபவை.

ஒரு நாவலை படிப்பவர் யாவருமே அதை இரசித்து விமர்சிக்கத்தான் செய்கிறார்கள். நாடகம், நடனம் பார்த்த இரசிகர்களும் அதைப் பற்றி தாம் இரசித்தவற்றை பகிர்ந்து கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள். இதுவும் விமர்சனம்தான். ஆனால் இதைப் பார்த்த ஒருவர் அதை விமர்சனம் என பத்திரிகையில் எழுதுகிறார். இந்த விமர்சகர் பங்குதான் என்ன. இவ்வாறு விமர்சிப்பதற்கு அவர் தகுதிதான் என்ன என நோக்குவோம். விமர்சகர் ஆனவர் முதலிலே ஒரு இரசிகரே. தான் இரசித்து அனுபவித்த கலையைப் பற்றி மிக உன்னிப்பாக ஆழமாக ஆராய முற்படும் போது இரசிகர்கள் விமர்சகர்களாக மாற முற்படுகின்றனர். கலையை உன்னிப்பாக ஆராய்வதன் விளைவாக, விமர்சகரானவர் கலையை ஓர் உயர்ந்த தளத்தில் நின்று நோக்க முற்படுகிறார். சமுதாயத்தில் ஆக்கக் கலையின் பங்கு, கலைஞனின் படைப்பாற்றல் பற்றி எடுத்து விளக்குகிறார். ஒரு கலைஞனின் படைப்பை எடுத்து விமர்சிக்கும் விமர்சகருக்கு சில தகைமைகள் வேண்டும், அவைதான் என்ன?.

இலக்கிய விமர்சனம் பற்றி எழுத்தாளர் கா.நா.சு கூறுவது இங்கு பொருந்தும். “பழையன எல்லாவற்றிற்கும் சிலப்பதிகாரத்திற்கும், கம்ப இராமாயணத்திற்கும் சங்க நூல்களுக்கும் வாரிசுதான் நான். அதே போல எந்த மொழியில் எழுதப்பட்ட இலக்கியத்துக்குமே இன்றைய இலக்கியகர்த்தா என்ற வகையில் வாரிசு நான். பழையமையைப் புதுமையாக்க உதவ வேண்டும். இலக்கியத்தில் இது தப்பமுடியாத விதி. பழசு இல்லாமல் புதுசு இல்லை. அந்தப் பழையமையை புதுமையாக்க இலக்கிய விமர்சனம் உதவ வேண்டும்” என கா. நா. சு. கூறுகிறார். சிலப்பதிகாரம், கம்ப இராமாயணம், சங்ககால நூல்களுக்கும் நாம் வாரிசு. இது எதை விளக்குகிறது, ஒரு இலக்கிய விமர்சகர் என தகுதி பெறுவதனால் இவற்றை அவர் அறிந்திருக்க வேண்டும். அதேபோல எந்த மொழியில் எழுதப்பட்ட இலக்கியத்திற்கும் நாம் வாரிசுதான் என்கிறார். ஆம் தமிழ் பண்டைய நூல்களை மட்டும் அறிந்தால் போதாது. குறைந்த பட்சம் ஆங்கில இலக்கியத்தை அறிந்தவராக இருத்தல் வேண்டும். ஆங்கிலம் மூலமாக வேறு பல மொழி ஆக்கங்களையும் கற்றவராக இருத்தல் வேண்டும். சந்தேகமில்லாமல் இத்தனை அறிவுச்செல்வங்களையும் கற்றவர் சிறந்த இலக்கிய விமர்சகர் ஆகும் தகமையைப் பெறுகிறார்.

இத்தகைய தகைமை பெற்ற விமர்சகர்கள் படைப்பாளியின் படைப்பை மக்களிடம் எடுத்துக் கூறும்போது விமர்சனங்களை வாசகன் வாசிக்கும்போது, தாம் வாசித்த அதே படைப்பின் விமர்சனம் அவர்களின் சிந்தனை தூண்டப்படுகிறது. அதே படைப்பை

நாட்டிய கலாநிதி
கார்த்திகா கணேசர்

சமுதாயரீதியில் வகிக்கும் பங்கு, கலை அழகு, கருவை எடுத்தாமும் திறமை என பலவும் கூறப்படும்போது வாசகன் அறிவுசால் விருந்தில் அனுபவிக்கிறான், அதே சமயம் படைப்பாளியும் தனது படைப்பைப் பற்றிய புதிய பார்வையைப் பெறுகிறான்.

இவ்வாறு இலக்கிய விமர்சகர் தகைமை இருக்க வேண்டுமானால் மேடைக் கலைகள் போன்றவற்றின் விமர்சகர்கள் என்னென்ன தகைமைகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதைப் பார்ப்போம். பிரான்ஸ் நாட்டில் நாட்டியத் துறையில் தேர்ந்த அறிஞரும் விமர்சகருமான Cyril Beaumont கூறுவதைப் பார்ப்போம். இவர் கூற்று பல மேடைக் கலை விமர்சகர்களுக்கு பொருந்தும். அவர் கூறுகிறார் “Ballet விமர்சகருக்கு உலக நாட்டிய வரலாற்றின் அறிவு வேண்டும். நடனத்தின் படிமுறை வளர்ச்சி, அந்த வளர்ச்சிக்கு தனிப்பட்ட மேதைகளின் பங்கு, நாட்டிய நெறியாளர் அவர்களின் தனிப்பட்ட பாணிகள் நாட்டிய நெறியாள்கையில் ஈடுபடுவோரின் கொள்கைகள் என்பவற்றில் எல்லாம் பரிச்சயம் வேண்டும். பொதுவாக கலைபற்றியும், சிறப்பாக அரங்கக் கலைகளின் வரலாறுபற்றியும் அறிவு வேண்டும். இசை, இசை அமைப்பாளர்கள் அவர்கள் சாதனைகள் பற்றியும் ஓரளவு அறிந்திருத்தல் வேண்டும், இவற்றுடன் இசைக்கும், அசைவிற்கும், வர்ணத்திற்கும், அமைப்பிற்கும் உணர்ச்சி வசப்படக்கூடியவராக இருத்தல் வேண்டும். இங்கு கூறப்பட்ட தகைமைகளை பார்க்கும்போது இவை அதிகப்படியாக கூறப்பட்டது போல தோன்றினாலும், அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சிறந்த விமர்சனங்களுக்கு இத் திறமைகள் உள்ளதை நாம் அவதானிக்க முடிகிறது” என்கிறார் Cyril Beaumont.

இன்று எம்முடன் வாழ்ந்து மறைந்த பிரபலமான கர்நாடக இசை விமர்சகர்களான சுப்புடு சென்னையிலிருந்து வெளியாகும் The Hindu பத்திரிகையில் விமர்சனங்கள் எழுதிய N.M.N. போன்றோரின் வாழ்க்கை இசையுடன் இணைந்தவை. சிறு பிள்ளைகளாக இருந்த காலம் முதல் இசையை முறைப்படி கற்றது மட்டுமல்லாது, இசைக் கலைஞர்களுடன்தான் வாழ்ந்துள்ளார்கள். இசை மேதைகள் பலர் சந்திக்கும்போது இசைக் கச்சேரிகள் பற்றிய

விமர்சனங்கள், பழைய இசை மேதைகளின் சாதனைகள், தனித்திறமைகள், மேதா விலாசம், அவரவர் தனித்துவம், இசை நுணுக்கங்கள் இவையே பேச்சாக இருக்கும். இவை எவரும் படித்து அறிந்துவிட முடியாத பொக்கிஷங்கள். எனது குருவான வழுவூரார் வீட்டில் வாழ்ந்தபோதும் பின் D.K.பட்டம்மாள் குடும்பத்தாருடன் அன்னியோன்யமாய் பழகும் போதும் என்னால் உணர முடிந்தது. N. M. N மறைவதற்கு முன்தான் இசை கேட்டு இரசித்த இசை மேதைகளைப்பற்றி The Hindu பத்திரிகையில் வாராவாரம் எழுதி வந்தார். அதை வாசிக்கும்போது, இவர் கலைஞர்களை மேடையில் மட்டும் பார்த்தும், கேட்டும் இரசித்தவர் மட்டுமல்ல, இசையின் இரசிகர் ஆனதால் அந்த இசை மேதைகளுடன் நெருங்கிப் பழகியவராகவும் இருந்ததை அறிய முடிந்தது. அவர் மேதைகளைப்பற்றி எழுதியது மட்டுமல்லாது தனது எழுத்தினால் இளம் கலைஞர்களையும் வளர்த்து வந்தார். இருபத்தெட்டு, முப்பது வருடங்களுக்கு முன் இவர் இனங்கண்டு எழுதிய இளம் கலைஞர்கள் இன்று கர்நாடக இசை உலகில் நட்சத்திரங்களாக, மேதைகளாக வளர்ந்துள்ளமையைக் காண முடிகிறது. சாதாரண இசை இரசிகனுக்கு இசையை அனுபவித்து இரசிப்பதற்கு அவரின் எழுத்து தூண்டுதலாக அமைந்தது. இதுவே ஒரு விமர்சகரின் பங்கு, கலைஞர்களை வளர்க்கும் அதே நேரத்தில் இரசிகர்களுக்கு இசையைப் பற்றிய அறிவை வளர்த்தார். விமர்சகர் என்பவர் கலைஞருக்கும், இரசிகனுக்கும் இடையில் பாலமாக அமைய வேண்டியவர்.

இலங்கையில் “அர்ஜுனா” என்ற புனை பெயரில் கலை விமர்சகராக இருந்தவர் SATURDAY REVIEW ஆசிரியர் திரு. சிவநாயகம். இவர் Daily Mirror பத்திரிகையில் எழுதிய விமர்சனங்கள் அன்றைய கலைஞருக்கும் இரசிகருக்கும் ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிப்பதாக இருந்தன.

அப்படியான ஒரு விமர்சனத்தை இங்கு தருகிறேன். There is a blind adherence to tradition among our musicians, dancers, and the viewing public. This leads to a barren formalism masquerading under the cloak of classicism and respect of tradition. A leading

exception to this cultural blinkers is Karthiga. In fact the chief distinguishing feature of her approach to Dance is that there is a mind behind it. She is not just a reproducer a faithful blotting paper of Baratha Natyam, but a creator.

எமது இசை நடன கலைஞர்கள், பார்வையாளர்களும் கூட பண்பாட்டையும் பாரம்பரியத்தையும் பாதுகாப்பதாக எண்ணிக் கொண்டு கண்மூடித்தனமாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். ஸாஸ்திரீயத்தையும் பாரம்பரியத்தையும் பாதுகாப்பவர், மதிப்பவர், என்ற முகமூடியை அணிந்துகொண்டு கலை விருத்தியைக் கெடுப்பவர்களே இவர்கள். இத்தகைய கண்மூடித்தனமானவர்களில் இருந்து மாறுபட்டவரே கார்த்திகா. அவர் ஆடல் கலையை அணுகும் முறையில் ஒரு தனித்துவத்தையும், சிந்தனை திறனையும் காணமுடிகிறது. அவர் செய்வதையே திரும்ப

செய்பவர் அல்ல. பழமையான கலையை அப்படியே அச்சப்பிரதியாக தராமல் அவற்றை புதுமையாக தரும் திறமை உள்ளவர்.

இந்த விமர்சனத்தில் நாம் கவனிக்க வேண்டியது, ஒரு கலைஞரை இனங்கண்டு அவரை இரசிக்கருக்கு அறிமுகப்படுத்தும் விமர்சகரின் பங்கு கலை வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியமானது. இத்தகைய விமர்சனங்கள் கலைஞரை ஊக்குவிப்பதுடன் பார்வையாளர்களின் சிந்தனையையும் தூண்டு வதாக அமைகிறது. கலை உலகில் ஆக்கக் கலையின் பங்கு அத்தியாவசியமாக உயர்த்தப்படுகிறது. இத்தகைய விமர்சகர்கள் கலை வளர்ச்சிக்கு உன்னத பங்கு வகிக்கிறார்கள்.

ஒரு யுகத்துச் சோகங்களை
ஒரு நொடியில் உணரும் தருணமது.

செவியோரம் வந்துசேர்ந்து
இதயத்தில் இடியாய் இறங்குகின்றன
சாவுச்செய்திகள்!

ஆழிப்பேரலையாய்
அடித்து ஓய்கின்றன!

மரண இருள்படிந்த
இந்தப் பூமிப்பந்தில்
காலனின் கடைவிரிப்பு தொடர்கிறது.

வாழ்வின் சூட்சமத்தைப்போலவே
சாவு என்கிற யதார்த்தமும்
புரியாத புதிர்தான்!

சமயங்கள் சொல்லும்
சமாதானங்களை
உள்ளிருந்து உறுத்தும்
அறிவுமனிதன்
ஏற்க மறுக்கிறான்!

சாவின் கணங்கள்
எப்படி இருந்தது என்பதை
செத்தவர்களே அறிவார்கள்.
நோய்வாய்ப்பட்டு

சாவில் நனைதல்

- தமீழ் ஞசன்

நொந்து கிடந்தவர்களின் சாவுகள்
நம்மை அதிகம் நோகடிப்பதில்லை.

ஆனால் அநியாயப்பொழுதில்
திடுமென நிகழும் சாவுகள்
நம் உடலையும் உயிரையும்
உலுப்பிவிடுகின்றன.

மரணித்த மனிதர்களின் நினைவுகள்
அலையாய் எழுந்து
ஆர்ப்பாித்து அடங்கிவிடுகின்றன.

இழப்பின் நிர்க்கதியில்
ஆறுதல் வார்த்தைகள்
அர்த்தம் இழக்கின்றன.
மௌனங்கள் மட்டுமே
பேசுகின்றன!

சாவு வீட்டில் நிற்கும்போது ...
மரணித்துக்கிடக்கும்
மனிதனை பார்க்கும்போது ....
மின்னலாய் தோன்றி மறைகிறது
என் சாவின் நினைவுகள்!

இரண்டு நண்பர்கள்

நண்பர்கள் இருவர் நிக்கலோச்சிஸ்கி இரயில் நிலையத்தில் சந்தித்தார்கள். பருமனான தோற்றமுடையவன் ஒருவன். மற்றவன் மெலிந்தவன். பருமனானவன் அப்போதுதான் உணவகத்தில் சாப்பிட்டு வந்திருந்தான். செரிவைன் கலந்த வாசனையுடன் வெண்ணெய் தடவிய செரி பழ நிறத்தில் உதடுகள்.

மெலிந்தவன் இரயிலிலிருந்து இறக்கி வைத்த சூட்கேஸ், கார்ட்போட் பெட்டிகள் லொட்டு லொகக்குகள் என தூக்க முடியாத பாரங்கள் கொண்ட சாமான்கள் அருகே நின்றுகொண்டிருந்தான். காய்ந்த பன்றி இறைச்சியின் நெடியும் கோப்பி மண்டியின் வாசனையும் ஒட்டி உலர்ந்த தோற்றத்திலிருந்து வனிடமிருந்து வருகின்றது. அவனைப் போலவே தோற்றத்திலிருந்து அவனது மனைவி தசைப்பிடப்பில்லாத கன்னத்தில் தாடை நீண்டதாக இருந்த அவள் கணவனின் பின்னால் நின்றுகொண்டிருக்கின்றாள். அவனது மகன் மாறுகண் சிறுவன் பாடசாலைச் சீருடையில் தாயின் அருகே.

“போ...யரி என்னுடைய நண்பா கிழவனாகி விட்டாயடா!”

பருமனானவன் மெலிந்தவனைப் பார்த்து சற்று சத்தமாகவே.

“அப்படியா கடவுளுக்குத்தான் வெளிச்சம். மீசா என்னுடைய பால்ய கால உற்ற நண்பனே!”

நண்பர்கள் இருவரும் ஒருவரையொருவர் கட்டியணைத்து, மூன்று முறைகள் தழுவின இருவரது கண்களிலும் நீர் சுரக்கின்றது. ஒருவரையொருவர் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த இருவரிடமும் வெறும் மௌனம் சிறிது நேரம்.

“என்னுடைய இனிய நண்பனே மீசா எங்கிருந்து வருகிறாய். என்ன அதிசயம் இது நான் இங்கே சந்திப்பேன் என்று கனவிலும் நினைத்து இருக்கவில்லை அப்படியே நில். நான் உன்னை நன்றாகப் பார்க்க வேண்டும். முன்னரைப் போலவே அதே வாட்டம் சாட்டம் தான் அதே அழகு. ஆமாம் அதே கவர்ச்சியான தோற்றம். கடவுள் அருள் புரிவாராக! அதுசரி என்னுடைய நண்பனே! எப்படி உன்னுடைய வாழ்க்கை? கல்யாணம் முடிந்து விட்டதா?”

பேச்சை சற்று நிறுத்தியவன்,

“நான் திருமணம் செய்து விட்டேன். இவள் எனது மனைவி லூசியா வென்சென்ட் பெச் பெரமாதா ஊர்க்காரி. இவள் எனது மூன்றாவது பிள்ளை மகன் நெத்தோனியஸ் நெடி.

இவள் எனது பால்யகால நண்பன். கல்லூரியில் ஒன்றாகப் படித்தவன்”

மனைவியை பார்த்து சொல்கின்றான். சிறுவன் ஓரதிசயத்தைப் பார்ப்பது போல பார்க்கின்றான். சிறிது நேரத்தின் பின்னர் நெத்தோனியஸ் நெடி தனது தொப்பியைக் கழற்றி கையிலே வைத்துக் கொள்கிறான் ஏதோ யோசனை வந்தவனாய். மீண்டும் பேச்சைத் தொடர்கின்றான் மெலிந்தவன்.

“எனது நண்பனே! உனக்கு ஞாபகம் இருக்கின்றதா? வகுப்பு பாடநேர அட்டவணையை நீ கிழித்துப் போட்டாய் என்று மற்றவர்கள் உனக்குக் கொடுத்த வதைகள் ‘ஹெரஸ்டஸ்’ என்று பட்டப்பெயர் வைத்து விட்டார்கள். எனக்கு நன்றாகக்

என்டன் செக்கோவ் - ரஷ்ய எழுத்தாளர்

சீங்களத்தில் சாலிய குணவர்த்தன

தமிழாக்கம் மலரன்பன்

கதை சொல்லத் தெரியும் என்றபடியால் 'எபிடோட்ஸ்' என்ற பட்டப் பெயர். அதெல்லாம் சின்ன வயதில் நடந்தது தானே. மகனே நெடி இவன் என்னுடைய நண்பன் கூச்சப்படாமல் வா”

நெத்தோனியஸ் நெடி தனது தகப்பனின் பின் நின்று கொள்கின்றான்.

“அப்புறம் வீடு வாசல் தொழில் எல்லாம் எப்படி? வாழ்க்கை எப்படி போகிறது சொல்.” பருமனானவன் கேட்கிறான்.

“நான் தனியார் ஸ்தாபனம் ஒன்றில் பொருட்கள் கொள்முதல் செய்யும் பிரிவில் விலை நிர்ணயம் செய்யும் வேலை. இது இரண்டாவது வருஷம் சம்பளம் மிகவும் குறைவு. எங்கள் மேலதிகாரியின் பெயர் சென்ட்ஸ்டெனிஸ்லச். என்ன செய்ய எனது மனைவி சின்னதாக சங்கீதம் டியூஷன் கொடுக்கிறாள். நான் வீட்டில நேரம் கிடைக்கும் போது மெல்லிய பலகையில் சுருட்டுப் பெட்டி செய்கிறேன். அது ஒரு சைட் பிஸ்னஸ், வேறு என்ன செய்ய காலத்தை ஓட்ட வேணாமா... தரமான சுருட்டுப்பெட்டி. ஒன்று ஒரு றூபிளுக்கு விற்கிறேன். பத்துக்கு கூடுதலா வாங்கிறவங்களுக்கு விலையில் கழிவும் கொடுப்பேன். இந்த வேலையை நான் மிகவும் சிரத்தைவுடன் செய்கிறேன். ஒரு தொழில் மட்டும் செய்து இந்தக் காலத்தில் காலந்தள்ள முடியாது... அது சரி உன்னைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லையே”

நான் பரிபாலன சேவையில் முன்பு வேலை செய்த அதே அமைச்சில் பிரிவின்

மேல் அதிகாரியாக இந்த மாவட்டத்துக்கு நியமனம் கிடைத்துள்ளது”

“அப்படியா நல்லது பிரதேச சபை அங்கத்தவராக பதவி உயர்வு கிடைத்திருக்கீ”

“இல்லை எனக்கு வேறு பதவி உயர்வு கிடைத்துள்ளது. தற்போது இரகசிய புலனாய்வு பிரிவில் மூன்று நட்சத்திர அந்தஸ்துடன் கூடிய அதிகாரி பதவி” பருமனானவன்.

திடீரென மெலிந்தவனின் முகம் வெளிநி பேயறைந்தது போலாகிவிட்டது. ஆடாமல் அசையாமல் கூனிக்

குறுகிப்போய் சிலையைப் போல் ஆகிவிட்டது உடம்பு. பொறிகலங்கிப் போனவனின் முகத்தில் பயப்பீதி. முகத்தில் சுருக்கம் சூட்கேஸ், காட்போட் பெட்டிகளில் மற்றும் பொருட்கள் எல்லாம் பயத்தில் நடுங்குவது போல. மனைவியின் தாடை நீண்ட முகத்திலும் அச்சம். நெத்தேனியல் அவசர அவசரமாகக் கழன்று போயிருந்த மேற்சட்டையின் பொத்தான்களை சரியாகப் போட்டுக் கொள்கிறான்.

“பெருமதிப்புக்குரிய கௌரவப் பிரபு அவர்களே தா..ங்..கள் ஆமாம் தாங்கள் உயர் பதவியடைந்திருப்பதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நான் ஒன்று சொல்வேன் தாங்கள் மிகவும் சிறப்புக்குரிய கனவான்.”

“ஏன் அப்படி சொல்லுறிங்க. உங்களுக்கு என்ன நடந்து விட்டது. குரலும் மாறிவிட்டது. நீங்கள் எனது நண்பரல்லவா. ஏன் இந்த மாற்றம். தேவையற்ற சொல்லால்... உச்சரிப்பு ஏன் இப்படி ஒரு கீழ்ப்பணிவு?”

தடிப்பமான மனிதன் இது அனாவசியமானது என்ற தொனியில் சொல்கிறான்.

“சேர் என்னை மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள்...” கண்கலங்கியவனாய் சிரிக்கமுயலும் பாவனையில், மேலும் உடல் குறுகியவனாய்

“அதி உத்தமரே இவள்.... இவள் எனது மனைவி லூசியா பெபரமாதுக்காரி. இவன் எனது மகன் நெத்தேனியல். தாங்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். அது உங்கள் எல்லோருக்கும் பெரியதொரு ஆசீர்வாதமாக அமையும். இன்னும் சொல்வதானால்....”

உடல் பருமனான மனிதனுக்கு தனது நண்பனுக்கு சில விடயங்களை தெளிவுபடுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. நண்பனின் மாற்றம், கீழ்ப்பணிவு எல்லாம் ஒரு தொல்லையாக இருக்கின்றது. அவன் நண்பனின் அருகில் சென்று அவனை வரவேற்கும் பாணியில் வலது கையை நீட்டுகிறான். மெலிந்தவன் தனது கையில் மூன்று விரல்களில் நுனியை

மட்டும் நீட்டி, ஒரு முட்டாளைப் போல சிரிக்கும் பாவனையில் ஹி...ஹி...ஹி...

அவனது மனைவியும் சிரிப்பை வரவழைக்க முயற்சி செய்கிறாள். சிறுவன் கால்கள் இரண்டையும் சீராக வைத்துக் கொண்டு தொப்பியைக் கழற்றி மரியாதை செலுத்துகிறான். திக்பிரமை பிடித்தவர்களாக மூவரினதும் முகங்கள்.

சாதிக்கப் பிறந்தவனே!

சாதிக்கப் பிறந்தவனே
சாதாரணமாய் நீ இருப்பதேனோ?
சோதனைகள் தகர்த்தெறிந்து
சாதிக்க நீ வர மாட்டாயா?

துன்பங்கள் துயரங்கள் எங்கும்
திடுக்கிடும் திகழ் நிலையில்
நன்மைகள் நலிந்து நயவஞ்சகம்
நானிலத்தில் நர்த்தனமாடுகையில்.

நற்பண்புகள் நம்மை விட்டும்
நகர்ந்து நெடுந் தூரம் செல்லுகையில்
மாற்றங்கள் கொண்டு வந்திடவே
மனவறுதியோடு செயல்பட மாட்டாயா?

மாணவர்கள் நற் கல்விதனை
மறுவின்றி தினம் கற்றிடவே
தேவைகள் நிறைவேற்றப் பெற்றோரும்
பணமின்றி பரிதவிப்பதை பார்க்கலையா

அன்றாடம் தம் பசி போக்கிட
திண்டாடி திணறிடும் ஏழைகள்
மன்றாடி கெஞ்சும் நிலை கண்டு
மனிதாபத்தால் உன் மனமுருகலியா?

அரசியலில் அட்டூழியங்கள்
அராஜக ஆக்கிரமிப்புக்கள்
சுரண்டிடும் இலஞ்சங்கள்
சூறையாடும் சொத்துக்கள்
கண்டும் காணாதிருக்கலாமா?

கேட்டும் கேளாமல் போகலாமா?
பூண்டோடு அழித்திட வேண்டாமா?
வேறோடு பிடுங்காது ஓயலாமா?

சிறுவரை சீரழிக்கும்
பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள்
மாணவரின் மனம் குழப்பும்
மயக்கும் போதை பொருட்கள்

பேராசை பிடித்தலைகின்ற
பணக்கார பேய் பிசாசுகள்
பாரதிரும் பண மோசடிகள்
பார்த்தும் பாராதிருப்பதேனோ
பரிகாரம் காண முயலாததேனோ?

சாதனைகள் பல விதங்கள்தாம்
விளையாட்டில், விவசாயத்தில்,
எழுத்தில், நடிப்பில், படிப்பில்
பாடலில் என்று பலவற்றிலும்
சாதனைகள் பலவிதம் தான்
சாதிப்போரும் பல ரகம்தான்

சாதிக்கப் பிறந்தவனே
உன் சாதனைகள் வேறுபட்டும்
சோதனைகளை அவை களையட்டும்
வேதனைகளை விரட்டட்டும்
போதனைகளாய் அமையட்டும்
மாற்றங்களைத் தினம் தரட்டும்
மாந்தரையே மகிழ்விக்கட்டும் - உலக
மாந்தரையே மகிழ்விக்கட்டும்

இலக்கியச் செம்மல், கலாபூஷணம்
சப்தத்தரணி ரஷீத் எம். இம்தியாஸ்

சிந்து நதிக்கரை நாகர்க்கம்

சிந்து நதிச் சமவெளியில் புராதன காலத்தில் வாழ்ந்த பழங்குடிமக்கள் தொடர்பாகப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர் அகழ்வாராய்ச்சிகள் செய்து நிலத்துட் புதையுண்டு கிடந்த பல நகரங்களின் இடிபாடுகளைக் கண்டு பிடித்தனர். இவ்விடங்கள் மொகஞ்சதாரோ, கரப்பா முதலான பல பெயர்களைக் கொண்டுள்ளன. மத்திய ஆசியாவில் இருந்துவந்த மக்கள் கூட்டத்தினர் இந்தியாவுக்குட் கால் பதிக்க முன்னர் அவ்விடங்களில் வாழ்ந்த பழங்குடி மக்களின் நாகர்க்கத்தையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் அகழ்வாராய்ச்சிகள் மூலம் ஓரளவுக்கு அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. இந்த விடயம் தொடர்பாகப் புதைபொருள் ஆராய்ச்சியாளர் சொல்லும் செய்திகளைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

தெருக்கள் கிழக்கு மேற்காகவும் வடக்குத் தெற்காகவும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. கழிவு நீர் வாய்க்கால்கள் இல்லாத பெரிய தெருவோ அல்லது சிறிய தெருவோ காணப்படவில்லை. வடிகான்கள் செங்கற்களால் நேர்த்தியான முறையில் மூடிக் கட்டப் பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சிறப்பான வடிகால் அமைப்பு முறை வேறெந்தப் பண்டைய நகரங்களிலும் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

அழிந்த நகரங்களிற் பல வகைப்பட்ட கட்டிட இடிபாடுகள் காணப்பட்டன. இடிந்த நிலையில் அரச அரண்மனைகளும் இருக்கக் காணப்பட்டன. வீடுகள் சுட்ட செங்கற்களினாற் கட்டப்பட்டுள்ளன. நாணற் பாய்களினால் கூரைகள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

கதவுகளின் உயரம் குறைவானதாகக் காணப்பட்டது. எனவே உயரம் குறைந்த அதாவது சராசரி ஐந்தரை அடி உயரமான மக்களே இவ்விடங்களில் வாழ்ந்தனர் என்பது வெளிப்படை. இல்லங்களுக்கருகில் குளிப்பதற்கான இடம் மலசலம் கழிப்பதற்கான இடம் சமைப்பதற்கான இடம் ஊற்றுக்கிணறுகள் என்பன அழிந்த நிலையிற் காணப்பட்டன.

வீடுகளுக்கு அண்மையிற் பலவிதமான பொருட்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. ஓவியம் தீட்டப்பட்ட அழகான மட்பாண்டங்கள் கைப்பிடி கொண்ட கலன்கள் எலிப்பொறிகள் பீங்கான்கள் அம்மி குளவி உரல் உலக்கை திருகை பல வகை விளக்குகள் பொன், வெள்ளி, ஈயம், செம்பு முதலிய உலோகங்களாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்கள் பல நிறங்களிற் கண்ணாடி வளையல்கள் பிள்ளைகளின் விளையாட்டுப் பொருட்கள் உதாரணமாக விலங்குகள் பறவைகள் ஆண் பெண் பொம்மைகள் ஊதுகுழல்கள் தலை அசைக்கும் எருதுகள் கைகளை அசைக்கும் பதுமைகள் சொக்கட்டான் கருவிகள் போன்றவை கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

மொகஞ்சதாரோ நகரம் ஆற்றோரத்தில் நில வளமும் நீர்வளமும் அமையப்பெற்ற மருத நிலத்தில் அமைந்திருந்த நகரமாகும். நெல் கோதுமை வாற்கோதுமை பார்லி எள் பருத்தி முதலிய பயிர்கள் அங்கு பயிர் செய்யப்பட்டன. பண்டைய சிந்துவெளி மக்களின் முக்கிய தொழில் விவசாயமே என்பது உறுதியாக அறியப்பட்டுள்ளது. சிந்துவெளிக் காலத்தில் நெற்பயிர்ச் செய்கை சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்ததில் இருந்து அக்கால மக்களின் முக்கியமான உணவு நெல்லரிசிச் சோறுதான் என அறியப்பட்டது. பயிர்ச்செய்கைக்கு வேண்டிய நீர் சிந்து நதியில் இருந்து பெறப்பட்டிருக்கலாம்.

மக்களின் உணவுகள் மீன் இறைச்சி முட்டை மரக்கறி நெல்லரிசிச் சோறு பேர்ச்சம்பழம் பார்லி என்பனவாகும். தச்சு வேலை வண்டி ஓட்டுதல் ஆபரணத் தொழில் தையல் வேலை கல்லில் தளபாடம் செய்தல் பாணை சட்டி வனைதல் மீன் பிடித் தொழில் நாவிதம் நகரகத்தி கப்பல்

கலைமாமணி
கா. துவபாலன்

கட்டிக் கடற்பிரயாணம் செய்தல் சிற்பம் ஓவியம் போன்ற தொழில்கள் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. யானைகள் நாய்கள் பன்றிகள் ஆடுகள் கழுதைகள் எருமைகள் ஒட்டகங்கள் முயல்கள் முதலிய மிருகங்களின் எலும்புகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. ஆங்காங்கே குவியல் குவியலாகப் பெருமளவிற்கு கிண்டி எடுக்கப்பட்ட மனித எலும்புக் கூடுகள் மண்டையோடுகள் அல்லது கை கால் எலும்புகள் அற்றனவாக இருந்தமையால் பழங்குடி மக்களுக்கும் புதிதாகக் குடியேற வந்த மக்களுக்கும் இடையில் நடந்த சண்டையின்போது மனிதர்கள் பலர் வெட்டிக்கொல்லப்பட்டிருக்கலாம் என ஊகிக்கப்பட்டது.

சிந்துவெளிப் பழங்குடி மக்கள் வாணிபம் செய்த நாடுகள் சுமேரியா பழம்பாண்டி நாடு இராக்கி எனிப்து போன்றவையாகும். இதிலிருந்து புலனாவது மேற்கூறிய நாடுகள் அல்லது நாகரீகங்கள் ஒரே காலத்தவை என்பதாகும். சுமேரியா பாபிலோனியாசிந்துச் சமவெளி குமரிக் கண்டம் ஆகியவற்றுக்கிடையே மிகப் பழங்காலம் தொட்டுவாணிபம் நடைபெற்று வந்ததென்று எச்.ஆர். கோல் என்பவர் கூறுகின்றார். நெசவுக்கருவிகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாலும் பருத்தி பயிர் செய்யப் பட்டதாலும் அக்காலமக்கள் பருத்தி ஆடைகள் நெய்யப் பழகியிருக்கலாம் என்று ஊகிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பொருட்கள் சில இறக்குமதி செய்யப் பட்டதாகவும் இருந்திருக்கலாம். ஏனென்றால் நாடுகளுக்கிடையே வர்த்தகமும் சிறப்பாக நடைபெற்றுள்ளது. பெண்கள் அணிந்த ஆடைகளுக்கு டிசைன்வேலைகள் செய்யப் பட்டிருந்தன. பாவாடைகள் மணிகள் கோத்து அழகு செய்யப்பட்டிருந்தன. முத்து மாலைகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவை பழம்பாண்டி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப் பட்டிருக்கக்கூடும். காதணிகள் கொண்டை ஊசிகள் ஒட்டியாணங்கள் கையணிகள் மூக்குத்திகள் மோதிரங்கள் கூந்தல் ஒப்பனைகள் நெற்றிப்பட்டங்கள் என்பவை கண்டு பிடிக்கப்பட்டன.

ஆண் பெண் தெய்வச் சிலைகளும் தியானத்தில் அமர்ந்த முனிவர்களின் சிலைகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதில் இருந்து சிந்துவெளிப் பழங்குடி மக்கள் கடவுள் நம்பிக்கைகொண்டவர்களாக இருந்தார்கள்

என்பதை அறிய முடிந்தது. இம் மக்களிடையே சிற்பம் ஓவியம் இசை நடனம் கணிதம் மருத்துவம் வானசாஸ்திரம் தியானம் முதலிய கலைகளும் வளர்ச்சி அடைந்திருந்தன புதிய மக்கள் இந்த மண்ணுக்கு வந்தபின்னர் புதிய வடிவங்களில் நடனம் சங்கீதம் கலை கலாசாரம் மதம் ஆகியனவற்றை தமக்கேற்ற வகையில் உருவாக்கிக்கொண்டார்கள் என்று நம்பப்படுகிறது.

சுமேரிய நாகரீகம் நைல் நதிக்கரை நாகரீகம் சிந்து நதிக்கரை நாகரீகம் என்பன சம காலத்து நாகரீகங்களாகக் கருதப்படுகின்றன. சுமேரியர் அவர்களின் தாயகத்தில் இருந்து பகைவர்களால் விரட்டப்பட்டுவிட்டனர். இவர்கள் இடம் பெயர்ந்து சிந்துச்சமவெளிக்குச் சென்று காலப்போக்கில் அங்கு வாழ்ந்த பழங்குடி மக்களுடன் திருமண உறவுகள் மூலம் ஒன்றிக் கலந்திருக்கக்கூடும் என்று ஒரு சிலர் கூறுகின்றார்கள். இதுபற்றி மேலும் ஆய்வுகள் செய்யப்படவேண்டும். சிந்து நதிக்கரை நாகரீகம் திராவிடர்களுக்குச் சொந்தமானது என்று ஆய்வாளர்களும் அறிஞர் பெருமக்களும் கூறுகின்றபோதிலும் தற்காலத்தில் வழக்கிலுள்ள இந்திய வரலாற்று நூல்கள் எதிலும் இதுபற்றிய விரிவான விபரங்களை அறிய முடியாமல் இருப்பது ஆச்சரியமான விடயமாகும். மக்கள் குமரிக் கண்டத்தில் இருந்து வடக்குப் பக்கமாகவும் வடக்கு உபகண்டத்தில் இருந்து தெற்கு நோக்கியும் புலம் பெயர்ந்து புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்கிய இடம்தான் தற்போதைய தென்னிந்தியா என்று ஊகிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. பிற்காலத்தில் களப்பிரர் தமிழர்களை ஆண்ட காலத்தில் களப்பிரரும் தமிழரும் ஒன்றிக் கலந்துவிட்டார்கள் என்ற ஒரு கருத்தும் கூறப்படுகிறது. இக் கருத்தையும் மேலும் ஆய்வுசெய்யவேண்டும்.

குமரிக் கண்ட வரலாற்றை ஆழமாக அறிய விரும்புவோர் தமிழகப் பேரறிஞர் தேவநேயப்பாவாணர் அவர்கள் எழுதிய குமரிக் கண்டம் தொடர்பான ஆய்வு நூலையும் சிந்து நதிக்கரை நாகரீகம் தொடர்பாகக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க முன்னாட் தலைவர் காலம் சென்ற பேரறிஞர் சங்கரப்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய நாம் தமிழர் என்ற நூலையும் வாசித்துப் பயன் பெறுவார்களாக.

சிறுகதை

தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர் !

கத்தாரிலிருந்து அப்பாதான் வீடியோ கோலில் பேசுகிறார்.

கனடா டொரொன் டோவிலிருக்கும் மனோகரன் செய்து கொண்டிருந்த வேலையை அப்படியே வைத்து விட்டு கைபேசியை கையில் எடுத்தான்.

“இயஸ் டேட். ஹவ் ஆ யூ? ஹவ் இஸ் கத்தார்? (Yes Dad, how are you ? How is Qatar ?)” என்று மனோகரன் மகிழ்ச்சியோடு கேள்விகளை அடுக்கினான்.

அப்பாவின் உருவம் மட்டுமே கைபேசியில் தெரிந்தது. அவரது பேச்சு வரவில்லை.

“டேட்....” என்று மீண்டும் அழைத்த போது மறுமுனையிலிருந்து அப்பா பேசினார்,

“மனோ, தமிழில் பேசப்பா, தமிழில் பேசு” என்றார். அவரது குரல் தழுதழுத்தது.

“டேட் வட் ஆ யூ டெல்லிங்? (Dad what are you telling ?)” என்று மனோகரன் ஆங்கிலத்தில்தான் பேசினான்.

“மனோ நான் சொல்றது விளங்கலையா ? இதுக்கப்புறம் என்னோடு தமிழ்ல பேசறதென்னா பேசு. இல்லாட்டி பேசாத”

அப்பாவின் குரலில் கடுமை தெரிந்தது. தமிழில் பேசுவா? நானா? யோசித்தான் மனோகரன்.

அப்பாவுக்கு என்ன நடந்தது? அப்பா சோமசுந்தரம் இலங்கையில் பெரிய இலக்கியப் பேச்சாளர்தான். அறிஞர் சோமசுந்தரம் என்றால் இலக்கிய உலகில் தெரியாதவர்கள் யாருமில்லை. இலங்கையில் மட்டுமல்ல தமிழர்கள் எங்கெல்லாம் வாழ்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அப்பாவின் புகழ் பரவித்தான் இருந்தது. அவரது இலக்கியப் பேச்சைக் கேட்க மிகவும் பெரும் தொகையானோர் கூடுவர். அப்பாவுடைய இலக்கிய உரைகள் யூடியூப்பிலெல்லாம் மிகவும் பிரசித்தம்.

அப்பாவுக்கு தமிழ் எப்படித் தெரியுமோ அதே அளவு ஆங்கிலமும் தெரியும். வெள்ளைக்காரன் போல் ஆங்கிலம் பேசுகிறார் என்று அவரைப் பாராட்டாதோர் யாருமில்லை.

அப்பா மனோகரனுடன் எப்போதுமே ஆங்கிலத்தில்தான் பேசுவார்.

மனோகரன் கனடாவுக்கு வந்து இப்போது பதினேழு வருடங்கள். ஊரிலிருந்த போது தமிழில் மிகவும் நன்றாகப் பேசிய மனோகரன் கனடா வந்த இந்த பதினேழு வருடங்களில் தமிழை விட்டும் மிகவும் தூரமாகிவிட்டான். அவனைச் சூழவுள்ளோர் அனைவருமே ஆங்கிலத்திலும் வேற்று மொழிகளிலும் பேசக் கூடியவர்களே. அதனால் தமிழில் பேச வேண்டிய தேவை அவனுக்கு இருக்கவில்லை. இப்போது அவன் சிந்திப்பது கூட ஆங்கிலத்தில்தான். அவனது மனைவியும் இலங்கையைச் சேர்ந்தவராக இருந்த போதும் அவளும் கூட ஆங்கிலத்தில் அத்துப்படி. அதனால் அவர்களது ஒன்பது வயது மகனும், ஏழு வயது மகளும் கூட வீட்டில் ஆங்கிலத்திலேயே கதைத்தனர். மேலதிகமாக பிரெஞ்சு, ஐப்பானிய மொழி போன்றவற்றையும் சரளமாகப் பேசினர்.

கத்தாருக்குக் கூட அப்பா இலக்கிய சொற்பொழிவுக்காகத்தான் சென்றிருந்தார். அங்கிருந்த தமிழ்ச் சங்கம் அவரை அழைத்திருந்தது.

அடுத்த வருடம் கனடாவுக்கும் வர இருக்கிறார். இங்கும் கூட அப்பாவின் சொற்பொழிவுகள் பல இடங்களில் நடக்கும்.

என். நஜ்முல் ஹுசைன்

எப்போதுமே மனோவுடனும், மருமகளுடனும், பேரப்பிள்ளைகளுடனும் மிடுக்கான ஆங்கிலத்தில் பேசும் அப்பா,

“மனோ தமிழில் கதைக்கிறதென்றால் கதை. இல்லாட்டி கதைக்காதே” என்று சொல்வது மிகவும் ஆச்சரியமாகவும் அதிசயமாகவும் இருந்தது.

“அப்பா...” இத்தனை நேரம் “டேட்” என்று அழைத்த மனோகரன் இப்போதுதான் “அப்பா” என்று அழைத்தான். என்றாலும்கூட அதற்கு மேல் அவனது வாயிலிருந்து வார்த்தைகள் எதுவும் வரவில்லை.

“அப்பா டோன்ட் கெட் எங்க்ரி. நெக்ஸ்ட் டைம் ஐ வில் டோக் டு யூ இன் டமில் (அப்பா கோபப்படாதீர்கள் அடுத்த முறை தமிழில் பேசுகிறேன்)” என்று தயங்கித் தயங்கி ஆங்கிலத்தில் சொன்னான்.

அவனுக்குத் தெரியும் அவனது அப்பா மிகவும் அன்பானவர். இதுவரை ஒரே மகனான அவனை எப்போதுமே கடிந்து பேசியதில்லை. இதுவரைகாலம் இல்லாமல் இன்று இப்படிப் பேசுகிறார் என்றால் அவரது மனதைப் பாதிக்கும் ஏதாவது நடந்திருக்க வேண்டும்.

“அடுத்த முறை பேசும் போது என்னோட தமிழ்ல பேசு. அப்படி பேசினாதான் நான் பேசவேன்” என்று சொல்லிவிட்டு அப்பா தொடர்பைத் துண்டித்தார்.

அப்பா போனை வைத்ததும் மனோகரன் தமிழில் சில வார்த்தைகளை பேச முயற்சி செய்தான். அது மிகவுமே சிரமமாக இருந்தது.

“அடடா இலங்கையில் எவ்வளவு அழகாக பேசிய தமிழ். என்ன நடந்தது இப்போது?” தனக்குத் தானே கேட்டுக் கொண்டான் மனோகரன்.

அப்பாவிடம் வந்த இந்த திடீர் மாற்றத்தின் காரணமென்ன ? இந்தக் கேள்வியும் மனோகரனை குடைந்து கொண்டே இருந்தது ?

நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகு மனோகரனின் அப்பா மீண்டும் பேசினார்.

இப்போது அவர் இலங்கையிலிருந்தார்.

“அப்பா..... சொல்லுங்க.....” மிகவும் தட்டுத் தடுமாறி மனோகரன் தமிழில் பேசினான்.

“மனோ நான் தமிழ்ல பேசறது விளங்குது தானே ?”

“ஆம் அப்பா... ஆமா அப்பா...” மனோகரனின் வாயிலிருந்து சொற்கள் தடுக்கிக் கொண்டுதான் வந்தன. என்றாலும் அவனுக்குத் தமிழ் விளங்கியது. சிரமத்தோடு பேசவும் முடிந்தது.

“அப்பா ஏன் தீடீரென்னு இப்படி பேசறன் என்னு பாக்குறியா அதுக்கு காரணம் இருக்கு....” அப்பா பேசிக் கொண்டு போனார். மனோகரன் காதைத் தீட்டிக் கொண்டு ஒவ்வொரு சொல்லையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். நீண்ட நாட்களுக்குப் பிறகு கேட்கும் தமிழ். ஏதாவது சொற்களுக்கு அர்த்தம் புரியாமல் போய்விடக் கூடாதே.

“நான் கத்தாருக்கு போய் தமிழ் சங்கத்துல மூனு நாள் தொடர்ந்து பேசினேன். எனது பேச்சு கேட்க நிறைய கூட்டம் வந்திருந்தது. நிறைய இந்திய தமிழர்களும் இலங்கை தமிழர்களும் வந்திருந்தாங்க. இந்த மூனு நாள் பேச்சிலயும் ஒரு பையன அவதானிச்சன். மிகவும் ரசிச்சு எனது பேச்சு கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். எனது பேச்சுக்கிடையே பலமுறை நான் அவனப் பார்த்தேன். அவனப் பார்த்தா ஒரு கத்தார் அரேபிய பையனப் போல இருந்தான். அவன் எப்படி எனது பேச்சு இப்படி ரசிக்கிறான் என்ற சிந்தனை எனது பேச்சு முழுவதும் எனக்குள்ள ஓடிக் கொண்டே இருந்தது.

நிகழ்ச்சி முடிஞ்சதும் பலர் என் அருகே வந்து கைகூப்பி என்னைப் பாராட்டிப் பேசினர். எல்லோரையும் மதித்து நான் பேசிக் கொண்டிருந்தாலும் எனது கண்கள் அந்த வாலிபனைத் தேடிக் கொண்டிருந்தது. நான் நினைத்தது போலவே என் அருகே வந்த அந்த வாலிபன் அவனது நெஞ்சிலே கை வைத்து என்னுடன் பேசினான்

“ஐயா நா உங்க பெரிய ரசிகன். யூடியூபில் உங்கள் பேச்சையெல்லாம் விடாமல்

கேட்பேன்” அழகிய தமிழில் அவன் பேசிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு எனது கண்கள் அகல விரிந்தன.

நான் அவனது கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டேன்,

“தம்பி நீங்க யாரு? உங்க பெயர் என்ன?”

“என்ற பெயர் சாபித் அஹமத். நான் இங்க கத்தார்தான்”

“அட்டா கத்தாரா?” ஆச்சரியத்தோடு கேட்டேன்.

“ஆமாங்க. நான் பிறந்து வளர்ந்தது, பாடசாலைக்கு போனது எல்லாமே கத்தார்ல்தான்”

எனக்கு ஆச்சரியம் தாங்க முடியல்ல.

“கத்தாரா? இவ்வளவு அழகா தமிழ் பேசுறீங்களே எப்படி?” ஆவலோடு கேட்டேன்.

“அது எங்க உம்மா, வாப்பா இலங்கைதான். வாப்பா இங்க பெரிய அமெரிக்க நிறுவனத்துல மனேஜர். உம்மா பிரபல பாடசாலை இங்கிலிஷ் டீச்சர்”

ஆவலோடு எனது பேச்சைக் கேட்க வந்தவனின் பேச்சைக் கேட்க நான் ஆவலாக இருந்தேன்.

“நான் இப்படி தமிழ் பேசுவதற்கு எங்க உம்மாதான் காரணம். எங்க உம்மா திருமணம் முடிச்ச உடனே இங்க வந்துட்டாங்க. எங்க உம்மாவும் வாப்பாவும் இங்கிலிஷ்ல்தான் பேசிக் கொள்ளுவாங்க. ஆனா நான் அவங்களுக்கு மூத்த பையனா பொறந்த போது எங்கட வாப்பாவுக்கு ஒரு கண்டிஷன் போட்டாங்க.

எங்க வீட்டில இதுக்குப் பிறகு நாங்க தமிழ்ல்தான் பேசனும். ஏன் இப்படி ஒரு திடீர் முடிவுன்னு வாப்பா கேட்ட போது உம்மா சொன்னாங்க

நாங்கெல்லாம் தமிழ்ல படிச்சுத்தான் இன்னைக்கு இந்த நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறோம். அதுக்குப் பிறகு வேறு மொழி படிச்சாலும் அத எல்லாம் எங்களுக்கு புரிய வச்சது தமிழ்தான். எங்கட மார்க்கத்த கூட நாங்க தெரிஞ்சு கொண்டது தமிழால்தான். அதுதானே எங்கட தாய் மொழி. அது எங்கட முன்னேற்றத்தின் ஏணி. அத நாங்க வீட்டுல பேசாம போனா எங்கட பிள்ளைகளுக்கு தமிழ் என்ற மொழியே தெரியாம போகும். இந்த

நாட்டுல அவங்க என்னென்னமோ படிப்பாங்க. ஆனா அவங்களுக்கு நாங்கதான் தமிழ் கற்றுக் கொடுக்கோணும்.

நாங்க இலங்கைக்கு போனா அங்கவுள்ள எங்கட உம்மா வாப்பாவுக்கு, உறவினர்களுக்கு பெருசா இங்கிலீஷ் விளங்காது. எங்கட பிள்ளைகள் அங்க போய் இங்கிலீஷ்லயே பேசிக் கொண்டிருந்தா அவங்க எப்படி இவங்களோட மனம் விட்டுப் பேசுவாங்க. உண்மையான பாசத்த காட்டுவாங்க. எங்கட உம்மா வாப்பாக்கும் எங்கட பிள்ளைகளுக்கும் இடையில் எந்த இடைவெளியும் இருக்கக் கூடாது. எங்கட தாய் மொழிய எப்போதும் எங்கட பிள்ளைகள் மறக்கவும் கூடாது. என்று சொல்லி எங்கட உம்மா வாப்பா வீட்டில தமிழ்ல்தான் பேசுவாங்க. அதுமட்டுமல்ல தமிழும் படிச்சுத் தந்தாங்க. நான் மட்டுமில்ல என்ட தம்பி, தங்கச்சி எல்லாமே நல்லா தமிழ் பேசுவாங்க. அதோட இங்க நாங்க இங்கிலிஷ் அரபு மொழிகளையும் படிச்சிருக்கிறோம். மலையாளமும், இந்தியும் பேசுவோம்” என்று அந்த வாலிபன் தனது வரலாறை சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது எனது தலை சுற்றியது.

இங்க நான் மட்டும் தமிழ் பேச்சாளரா இருந்து கொண்டு என்ட பிள்ளைகள தமிழ்ல பேசக் கூட முடியாம ஆக்கிட்டனே என்று நான் அடைஞ்ச கவலைக்கு அளவேயில்ல.

எங்கோ உள்ள ஒரு தாய், தாய் மொழிய பத்தி எனக்கு பாடம் நடத்தியிருக்கா. எனது மனச் சாட்சி என்ன குத்தி குதறிக் கொண்டிருக்குது.

அடே மகனே மனோ நீ இனிமே தமிழ்லயே பேசு. என்ட பேரப் பிள்ளைகளுக்கும் தமிழ் படிச்சுக் கொடு.

நானும் அம்மாவும் அடுத்த முற கனடாவுக்கு வரும்போது என்ட பேரப் பிள்ளைகளோட தமிழ்ல்தான் கொஞ்சி விளையாடணும்”

கரகரத்த குரலில் அப்பா பேசினார்.

அந்த சத்தியத்தை முழுதும் உணர்ந்து கொண்ட மனோகரன்,

“நிச்சயமா அப்பா நிச்சயமா” என்று கண்ணீர் மல்க கூறிய போது அதில் நம்பிக்கை யின் வெளிச்சம் தெரிந்தது.

“கரீமா...கரீமா”

முன்வாசலில் ஒலித்தது இந்தக் குரல். ஆமாம் அவளது கணவருடையதுதான். காலையிலேயே கடைக்குச் சென்றவர், இப்படி இடை நடுவில் வந்து ...அதுவும் அசாதாரணமான தொனியில் அழைப்பதென்றால் ...அதில் ஏதோ அடங்கி இருக்க வேண்டுமென்று அவளுக்குப் புரிந்துவிட்டது. முன்வாசலுக்கு ஓடோடி வந்தாள் கரீமா.

“சீக்கீரம் ரெடியாகுங்க கரீமா. ஒங்கட்டுக்கு பொகோணும். நான் கடை செல்லீட்டு கார எடுத்துக்கொண்டு வந்த”- காதர் சொல்ல வந்ததை நிதானமாகச் சொன்னான்.

“நீங்க எனத்தியன் செல்லிய.?. வாப்பக்கு எனத்தியாம்.”- அவள் பதட்டப்பட்டபடி கண்களைப் புரட்டிக்கொண்டு கேட்டாள்.

“ஒங்கட வாப்பக்கு அஞ்சி வருஷமா சொகமில்லதானே. நாங்க எடக்கெட போன வந்த்தானே. இன்டக்கி இப்பதான் கோல் வந்த...”- காதர் சொல்லி முடிப்பதற்கிடையில்...

“அப்ப ...ஏன்ட வாப்ப...”-அவள் நிலை குலைந்து ஒப்பாரிப் படலத்தை ஆரம்பித்தாள்.

“கொஞ்சம் வருத்தமெண்டுதான் கோல் வந்த. அல்லாஹ்தான் நல்ல சொகத்தக் குடுக்கோணும். சரிசரி எதுக்கும் நாங்க இப்பவே போம்”- மேலும் ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில் லாவகமொழியில் சொன்னான்.

இதற்குமேல் கரீமா அளவுக்கதிகம் அலட்டிக் கொள்ளவில்லை. கணவன் எதை மறைக்கிறார் என்பதை விளங்கிக் கொள்ளாதிருக்க அவள் சின்னப் பிள்ளையா என்ன? அவளது வாப்பா எழுபது வருடம் தாண்டி, ஐந்து வருடமாக நோயில் விழுந்து கிடப்பவராயிற்றே.

பகல் சாப்பாட்டுக்காக மேற்கொண்டிருந்த ஏற்பாடுகளை இடைநிறுத்திவிட்டு, பாட சாலைக்குப் போய் பிள்ளைகளையும் அழைத்துக் கொண்டுவந்து ஊருக்குப் புறப்படுவதற்கு அதிக நேரம் எடுக்கவில்லை.சுமாவா 160 கிலோ மீற்றருக்கு அப்பால் போகவேண்டி இருந்தாலும் ஹைவே கைகொடுத்தது.கார் மிக வேகமாக அவர்களைச் சுமந்துகொண்டு பறந்தது.

கரீமாவின் வாப்பா வாஹிது நானா ஊரில் பெரும் புள்ளி என்று சொல்லக்கூடிய நிலையில் இல்லை. ஓரளவு வசதி வாய்ப்போடு வாழ்ந்த காலமொன்றும் இருக்கத்தான் செய்தது.

கடைசி மகளைத் தவிர மற்றைய மூவரும் திருமணம் காரணமாக சொந்த ஊருக்கு அப்பால்தான் வாழ்ந்தனர்.

கரீமா குடும்பத்தைச் சுமந்துகொண்டு சென்ற கார் ஊரை அடையும்போது பிற்பகல் இரண்டுமணியைத் தாண்டி இருந்தது. கரீமாவின் கண்கள் எல்லாம் ஊடறுத்துக் கொண்டு எங்கே வீடென்று எட்டிப் பார்த்த வண்ணமிருந்தன.

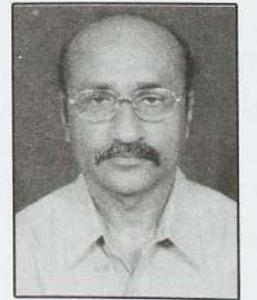
இத்தனைக்கும் பின்பும் “வாப்ப சொகமா இரிக்கோணும்” இப்படி எண்ணியபடிதான் காரிலிருந்து இறங்கினாள் கரீமா.

வீடு நிரம்பி வழிந்தது. வெளியேயும் உள்ளேயும் சோகம் கலந்த அமைதி. சாம்பிராணி வாசம் பாதைவரை பரவி நின்றது. இதற்கு மேலும் சந்தேகப்பட என்னதான் இருக்கிறது.

“கரீமா...இப்பவா வார? வாப்ப எங்கள் உட்டிட்டுப் பெய்த்தை. கடசி நேத்தேல கொஞ்சம் பேசிக்கொளவாலும் ஏலாப் பெய்த்துட” கரீமாவின் மூத்த சகோதரி மரியம். :பாத்தமாவின் இரண்டாம் ஒப்பாரி தொடங்கியது.

அவளது இணைந்த கரங்களிலிருந்து விடுபட முடியாமல் திணறினாள் கரீமா. எல்லோரும் அறிந்த இறுதி முடிவுதான் இது. ஆனாலும் ஆத்திரத்தையும் அழுகையையும் யாரால்தான் அடக்கிக் கொள்ள முடிகிறது.

“இப்ப அழுது எனத்த செய்யவன் தங்கச்சி. வாப்பட ரிஸ்கு முடிஞ்சி. நாங்க வாப்பக்கு ஒரு கொறயும் வெக்கல்ல. இனி கடசிக் காரியத் தப் பாக்கோம்” - தங்கை மாரை சமாளிக்கும் முயற்சி இடயில் ஈடுபட்டான் நாஸிம்.

கடைசி நேரத்தில் தீக்குவல்லை கமால் வாப்பாவின் பக்கத்தி

லிருக்கும் பாக்கியம் கிடைக்காத துர்ப்பாக்கிய சாலிகள்தான் அவர்கள் மூவரும். இளையவள் இஸ்ஸத்துன் நிஸா எடுபிடி வேலைகளில் பம்பரமாய்ச் சுழன்றுகொண்டிருந்தாள்.

“ம்...வருஷக் கணக்கா அங்கேம் இங்கேம் இருந்து போட்டு இப்ப வந்தீக்காங்க. சும்ம அழுது பெரண்டு மனிசர ஏமாத்தப் பாக்கியாங்க. பாவம் அந்த சின்னக்குட்டி இஸ்ஸத்துதான், அந்த மனிசன் நசல்ல புழுந்தத்திலீந்து பாத்த... அவளுக்கு அதுபோல கல்யாணத்த நடத்தேயில்ல. ஆ..அந்த மனிசி உசிரோட ஈந்தீந்தா எவ்வளவு பஸிந்தா எல்லாம் செஞ்சீக்குமன். ஊடு வாசலயாலும் எழுதிக் குடுத்தோ தெரிய ”- மையத்து வீட்டுக்கு வந்திருந்தவர்கள் இவ்வாறு குசுகுசு விமர்சனங்களில் ஈடுபடாமலில்லை.

மனைவி மௌத்தாகி ஒரே வருடத்திலேயே இளையவளுக்கு கல்யாணம் செய்துவைத்து தன் கடமைகளைப் பூர்த்தி செய்த வாஹிது நானா மெல்ல மெல்ல நோயில் விழுந்து விட்டார் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

மூன்று வருடங்களுக்குப் பின்பே இளையவளுக்கு குழந்தை கிடைத்தது. அதற்காகவே காத்திருந்தவர் போன்று மகிழ்ந்துபோனார் அவர்.

மையத்தின் பங்களிகளில் இதுவரை யாரை எதிர்பார்த்த வண்ணம் காத்திருந்தார்களோ, அந்த கரீமா குடும்பத்தவர்களும் வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள். இனியென்ன?

அப்படியும் இப்படியுமாக ஐந்து மணியாகும்போது மையத்தைத் தூக்கிவிட்டார்கள். வீட்டுக்குள்ளிருந்தபடி கரீமா சகோதரிகள் தங்கள் இறுதி ஒப்பாரியை ஒலிபரப்பி ஓய்ந்தார்கள்.

வெள்ளம் வடிவதுபோல் சனக்கூட்டம் கலைந்துவிட்டது. பெண்களும் சலாம் சொல்லி தமது இறுதி அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து வெளியேறிய வண்ணமிருந்தனர்.

அந்த மனிதன் பிறந்து... வளர்ந்து... வாழ்ந்து...மரணித்த வீடு சோகத்தைச் சுமந்தபடி காட்சி தந்தது.

பிரிவின் வேதனையால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மனம் அழுந்திப் பொய்விடாமல் அவர்களை அமைதிப் படுத்தும் சமூக நடைமுறைகள்தான் எத்தனை!

“ ம்...இப்ப ராவக்கி முழிச்சீக் கோணும். பயான்

பண்ணியத்துக்கு ஒரு ஹஸரத்தேம் பேசிக் கொளோணும். சவ்வரிசிக் கஞ்சீம் காச்சவாகும்”- பக்கத்து வீட்டுப் பெரியப்பா தக்க தருணத்தில் ஞாபகமூட்டினார்.

இரவு ஏற்பாடுகள் சுறுசுறுப்படைந்தன.

முதலாம் நாள்...இரண்டாம் நாள்..

மூன்றாம் நாள் கத்தமும் நடந்தாயிற்று. இனி இரத்த உறவுகள் பிரிந்து செல்வதற்கு எந்தத் தடையுமில்லை.

“இனுமொரு விசயமீக்கி. நாங்க கூடப் பொறந்த சகோதரங்க. ஊரு சிரிக்காத மொறக்கி வாப்பட இன்னமீக்கிய கணித் துண்டுகள நாங்க பிருச்சிக் கொளோணும்.”- எல்லோர் மனதிலும் உறுத்திக் கொண்டிருந்ததைப் பிரதிபலிக்குமாப்போல் மரியம் ∴பாதிமா இதனைப் பிரஸ்தாபித்தாள்.

“மெய்தான் .இப்பவே பேசி முடிச்சிக் கொண்டால் நல்லம். எங்கியன் இஸ்ஸத்தக் காணல்ல... !இஸ்ஸத்து இங்க கொஞ்சம் வா”-நாஸிம் பின்பக்கமாகத் திரும்பி தங்கையை அழைத்தான்.

நானாவின் குரலைக் கேட்டு, உள்ளே எல்லோருக்குமாக சமையல் வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த அவள், முகத்து வியர்வையை முந்தானையால் துடைத்தபடி வந்தாள். வந்த விதத்திலேயே அவளுக்கு விஷயம் விளங்கி இருந்தது தெரிந்தது.

அமைதியாக, சொல்லப் பட்டதை எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த இஸ்ஸத்துன் நிஸா என்ன சொல்லப் போகிறாள் என்பதே எல்லோரதும் எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது.

“வாப்பவ நசல்நறுக்கோட அஞ்சி வருசம் நான் பாத்த. அந்தப் பாக்கியம் எனக்குக் கெடச்ச. அதெனக்குப் போதும்.

எல்லாரும் வந்தேம் போனேம் மெய்தான். எந்த முடிவேம் எடுங்க. ஒரு பிரச்சினேம் இல்ல.”- இஸ்ஸத்துன் நிஸா நிதானமாகச் சொல்லி நிறுத்தினாள்.

இந்தப் பதிலால் எல்லோருமே சற்றே அதிர்ந்து, அடுத்து என்ன பேசுவதென்று தெரியாமல் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இஸ்ஸத்துன் நிஸா மீண்டும் குசினிப் பக்கமாக நடந்தாள்.

அ. ஆறுமுகம்

குறுங்கதை

அ.என்பது அவரது முதற்பெயரின் சுருக்கம் அல்ல, அலப்பறை என்பதன் சுருக்கம். ஓய்வூதியம் பெறுபவர். எம் அயலவர் என்கிற உரிமையை எடுத்துக்கொண்டு நேரங்காலமில்லாமல் வீட்டுக்கு வந்து அழைப்புமணியை அழுத்துவார்.

அன்று எதிரிலிருப்பவனுக்கு என்ன பிரச்சனையோ, தலைவலியோ மூலக்கடுப்போ அவருக்குப்பொருட்டல்ல. பெம்மான் வந்ததும் வராததுமாய் உலகஞானம், உக்கிரேன் -ரஷ்யபோர் நிலமை, சுகாதாரம், சினிமா என்று ஏதோவொரு தலைப்பில் தன் விரிவுரையை இரையத்தொடங்கிவிடுவார். அதிலும் எம் விடுமுறைநாட்கள் மிக ஆபத்தானவை

“இந்தக் கனதியான உடம்பிருக்கிறதே... Obesity அதொரு பிரச்சனையே இல்லைக்காணும். நாம் ஆறுமாசத்தில் பிரச்சனையை சோல்வ் செய்யலாம். ஜிம்முக்குப்போறதெல்லாம் அப்சலூட் வேஸ்ட்பா” நானெல்லாம் பெரிசாய் ஜிம்முக்குச் செலவழிக்கிறேல்ல, நம்மடை சாப்பாட்டு முறையாலேயே எல்லாத்தையும் மாத்தியமைக்கலாம். நான் டெய்லி மூன்று நேரமும், மரக்கறிச் சூப்தான் சாப்பிடுவன் பின்னேரங்களில் பசி எடுத்தால் மாத்திரம் ஏதோவொரு பழைய குடிப்பன், அல்லது ட்றை நடஸ் கொறிப்பன் அவ்வளவுதான்....

ஓசியில் கிடைத்தால் ஒரு சீப்பு வாழைப்பழம் சாப்பிடும் பெம்மான் பேசுவதைப் பார்த்தால் அவர் பதார்த்தகுணசிந்தாமணி பூராகத் தன் மூளையின் நிரலிகளுக்குள் அடுக்கி வைத்திருப்பதாக எண்ணத்தோன்றும்.

ஒருவேளை நாமிருக்கும் சமயத்தில் கழிப்பறைக்குப்போக நேர்ந்தால் திரும்பிவந்து என்ன குணத்தோடு போனது, தண்ணியாய் அடிச்சதோ. இறுக்கமாய்ப்போனதோ, விழுதாய்ப்போனதோவென்றும் விபரிப்பார். பெம்மானின் குணமப்படி.. அவர் சொல்லுவதை யாரும் கேட்கிறார்களோ, குறிப்பெடுக்கிறார்களோ அவருக்குக் கவலையில்லை.

எப்போதும் அவரிடம் ஒரு (Question, Opinion, Suggestion.) வினா, ஒரு கருத்து, ஒரு பரிவுரை ஏதோவொன்று ஜனித்துப் பீறிக்கொண்டே இருக்கும்.

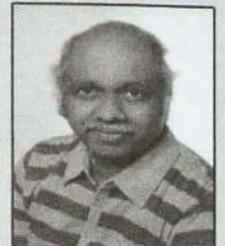
எப்போதும் தான் அறிந்து வைத்திருக்கும் குப்பைகள் அனைத்தையும் எவர் மடியிலாவது கொட்டிவிடவேண்டுமென்ற மனஅரிப்புடன் திரிவார்.

என்னிடம் அவர் கடைவிரித்து அறியமுயன்ற போதெல்லாம் அவரது வயதைக் கணக்கிலெடுக்காது

“ஜோவ்..... உமக்கு மோஷன் எப்படிப்போச்சென்று யாருக்கையா கவலை, கொஞ்சம் முடிக்கொண்டிருப்பீரா” என்று அவரை மூடவைக்க வெம்மையான வார்த்தைகளையெல்லாம் பிரயோகித்திருக்கிறேன், எம்மான் திருந்துவதாகவே இல்லை.

ஒரு முறை எங்கள் மருமகள் நர்த்தனா லண்டனிலிருந்து விடுமுறைக்காக வீட்டில் வந்திருந்தாள். வளர் இளம்பருவத்திலிருந்தே அவளுக்குத் தொடர்ந்த Hormonal imbalance இருப்பதால்ச் சற்றே பூசினாற்போலிருப்பாள். அவளுக்குப் பார்க்காத வைத்தியமில்லை.

நர்த்தனா கொடுத்த கோப்பியைக் குடித்துவிட்டு வைத்தகோப்பையின் ஆட்டம் அதிர்வு நிற்கமுன்னே அ. ஆறுமுகம் தொடங்கினார்: ‘டயட்டிங் செய்கிறேன் என்று நம்மவர் பலர் காலையில் சாப்பிடுறேல்லை.... ஒரு பிழையான விஷயமது, உடம்பு எனேர்ஜெடக்காய் நாள்பூரா இயங்குறதுக்குக் குளுக்கோஸ் தேவை, அதைப்பழங்களில் இருந்து எடுக்கிறதில் ஒரு தவறுமில்லை, காலையில் தாராளமாய் வத்தகைப்பழம், அன்னாசி, திராட்சை, செறி, காக்கிப்பழமோ (Persimmon), இரண்டு வாழைப்பழமோ சாப்பிடலாம். சாப்பிடவேணும்.’

தொடர்ச்சி 32ம் பக்கம். **பொ.கருணாகரமூர்த்தி**

நிசாந்தம் கவிதை நூல் பற்றிய கண்ணோட்டம்

இலக்கிய இரசனை மற்றும் கவியாற்றலுடையவர்கள் அது சார்ந்த நூல்களை வெளியிடுவது வழமையாகும். அந்தவகையில் மக்கொணையூரான் என்ற புனை பெயரில் எழுதிவரும் பர்ஹானா அப்துல்லாஹ் தனது கன்னிக் கவிதைத் தொகுதியாக நிசாந்தம் என்ற கவிதை நூலை வெளியிட்டு இலக்கிய வாசகர்களை மகிழ்ச்சிப்படுத்தியுள்ளார். இவர் பாடசாலைக் காலத்திலேயே கவிதை, சிறுகதை போன்றவற்றை எழுதுவதில் அதிக ஈடுபாடு காட்டி வந்துள்ளார். அத்துடன் அகில இலங்கை ரீதியிலான தமிழ் மொழித்தினப் போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு தனது படைப்புகளுக்காகப் பல சான்றிதழ்களையும் பரிசில்களையும் பெற்று பாடசாலைக்குப் புகழ் சேர்த்துள்ளார்.

பல்வேறு வகையான இலக்கிய வடிவங்கள் இருப்பினும் கவிதை பலரையும் வெகுவாகக் கவர்ந்த ஒரு இலக்கிய வடிவமாகக் காணப்படுகிறது. கவிதை என்பது அழகியல் உணர்ச்சியுடைய, ஓசை சந்தத்துடன் கூடிய அல்லது ஒத்திசை பண்புச் சொற்களால் கோர்க்கப்பட்ட ஓர் எழுத்து இலக்கியக் கலை வடிவமாகும். மேலும், மொழியில் உள்ள ஒலியின் அழகியல், ஒலிக் குறியீடுகள், மற்றும் சந்தம் ஆகியவற்றுடன் இடம், இயல்பான பொருள் ஆகியவற்றை வெளிப்படையாகக் காட்டுவதாகக் கவிதை உள்ளது. இன்றைய இளந்தலைமுறைப் படைப்பாளிகளையும் இந்தக் கவிதையென்ற இலக்கிய வடிவமே வெகுவாகக் கவர்ந்துள்ளது. ஏனைய வகை இலக்கிய வடிவங்களை எழுதுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நேர காலங்களிலும் பார்க்க ஒப்பீட்டளவில் இந்தக் கவிதைகளை எழுதுவதற்கு குறுகிய நேர காலத்தை

எடுத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதே அதற்கான காரணமாகவும் இருக்கலாம்.

நிசாந்தம் கவிதைத் தொகுதி 30 கவிதைகளை உள்ளடக்கியதாக அக்கினிச் சிறகுகள் அமைப்பினரின் கைவண்ணத்தினால் வடிவமைக்கப்பட்டு வெளியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த நூலின் அட்டைப் படம் கவிதை வாசகர்களைக் கவர்வதாக அமைந்து கவிதை நூலுக்கு மேலும் சிறப்புச் சேர்க்கின்றது. நூலாசிரியர் பற்றிய சிறப்பானதொரு அறிமுகத்தை பின்னட்டையில் நூலாசிரியரின் ஆசிரியையான மக்கொனை, இந்திரிலி கொடையேச் சேர்ந்த திருமதி. ஏ.ஏ.என். ஸனீயா சிறப்பாக முன்வைத்துள்ளார். இந்த அறிமுகத்தில் நூலாசிரியருக்கும் கவிதைக்கும் உள்ள ஈடுபாட்டை தான் பாடசாலையில் கற்பிக்கும் காலத்திலிருந்தே கண்டுகொண்டதாகச் சொல்லி வெகுவாகப் பாராட்டியுள்ளார்.

இலக்கியத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமான கவிதை, கருத்து வெளிப்பாட்டுக்கான ஒரு முக்கிய ஊடகமாக எல்லாக் காலப் பிரிவுகளிலும் செயற்பட்டு வந்துள்ளது. கருத்துக்கள் கவிதையில் உருப்பெறும் போது அது மக்களின் உள்ளங்களில் உணர்ச்சியும் உயிரோட்டமும் நிறைந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. சிந்தனையாளர்கள், தத்துவஞானிகள் தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு ஒரு சாதனமாகக் கவிதைகளைக் கையாண்டுள்ளனர் என்று அவரது அறிமுகக் குறிப்பில் கவிதைக்கான முக்கியத்துவம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த நூலுக்கான ஆசியுரையை முன்னாள் அமைச்சரும் இந்நாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான இம்தியாஸ் பாக்ரீர் மாக்கார் அவர்கள் மிகவும் சுருக்கமாக வழங்கியுள்ளார். அத்துடன் கலாநிதி ஏ. அஸ்வர்

வெல்கம்
ரீம்ஸா முஹம்மத்

அஸாஹீம் அவர்களும் ஆசியுரையொன்றை வழங்கி யுள்ளார். நூலாசிரியர் எண்ணும் எழுத்தும் அறிமுகப்படுத்திய தன் தந்தைக்கும் தனது தாயாருக்குமே இந்த நூலைச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார்.

நூலாசிரியர் தனதுரையில் “சிறுவயது முதல் என்னில் காணப்படும் எழுத்தாற்றல் மூலம் பாடசாலைக் காலப் போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து, பல வெற்றிகளைச் சுவீகரித்துக் கொண்டதோடு பத்திரிகை, வானொலி மற்றும் இணையம் ஊடாகவும் எழுத்துக்களுடன் சஞ்சரித்திருந்தாலும் கவிதைப் புத்தகம் வெளியிட வேண்டும் என்ற என்னுடைய நீண்ட பெருங்கனவு இன்று நனவாகக் கண்டதில் அகம் மகிழ்வடைகிறேன்” என்று குறிப்பிட்டு தனது மகிழ்ச்சியைப் பகிர்ந்து கொள்கின்றார்.

இந்தக் கவிதை நூலில் நாம் இலங்கையர், இஸ்லாம் போற்றும் பெண்மை, ஆசிரியர் தினம், எது கவிதை, நிகற்பட ஆட்டம், காண்போம் புதிய உலகம், முள்ளோடுதான் ரோஜா, வேண்டாம் கொரோனா, மாறுவோம் மாற்றுவோம், மனிதா அது போதும், உயிர் பிரியும் அந்த நொடி, உயிரெழுத்துக் கவி, புத்தகங்களை காதல் கொள், தேடல், வாழ்க்கைப் படிகள், இளமையில் வறுமை, யார் அழகு, வியாபாரமா, கையர், செய்ந்நன்றி, வாழ்க்கைப் பாடம், தமிழ், செகத்திலே நிலவாய், வா..தோழா.. வா.., அன்பினால், விரைவுணவும் விபரீதமும், அன்பு எதனாலானது, நீயும் ஜெயம் பெறுவாய், மனித உலகம் தவிக்கிறது, ஆதலால் தாமதம் வேண்டாம் ஆகிய தலைப்புக்களில் நூலாசிரியர் கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். இந்தக் கவிதைகளில் இரசனைக்காகச் சில கவிதைகளை எடுத்து நோக்குவோம்.

காணும் காட்சிகள் யாவற்றையும் கவிஞரின் மனக்கண் படம் பிடித்துவிடுகின்றது. பின்னர் அது கவிதையாக உருப்பெறுகிறது. இயற்கையாகக் காணக் கிடைக்கின்ற அத்தனை அழகுகளையும் இதுதான் கவிதையோ என எண்ணுகிறார் கவிஞர். பின்பு இவற்றையெல்லாம்விட குழந்தையின் குறும்புகளே கவிதையெனக் கூறி நிற்கின்றார். பக்கம் 11இல் இடம்பிடித்துள்ள எது கவிதை? என்ற கவிதையின் அழகான சில வரிகள் இதோ:-

**மலர்ப்பொழில் எழிலினில்
என்னை மறந்தேன்..**

**மலர்களே கவிதையென
நான் இருந்தேன்..**

**காற்றின் தழுவலில்
எனை மறந்தேன்..
காற்றுதான் கவிதையென
நான் இருந்தேன்..
வானில் பல நிறம் பார்த்து
என்னை மறந்தேன்..
வானமே கவிதையென
நான் இருந்தேன்..**

**குழந்தையின் அழைப்பினில் இவை
அத்தனையும் மறந்தேன்..
குழந்தையே கவிதையென
நான் உணர்ந்தேன்..**

மனிதம் படிப்படியாக அருகிக்கொண்டு வருகின்ற இக்கால கட்டத்தில் நாம் எவ்வாறெல்லாம் சிறந்த பண்புகளைப் பேணி நடக்க வேண்டும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வைக்கிறது பக்கம் 13இல் அமைந்துள்ள காண்போம் புதிய உலகம் என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள கவிதை. இக்கவிதை மூலம் நம்மிடம் இருக்கின்ற எத்தனை சிறந்த இயல்புகளை நாம் இழந்து நிற்கின்றோம் என்ற ஆழமான வலியையும் ஊடுருவ வைக்கின்றது கவிஞரின் பின்வரும் வரிகள்..

**பூவுடன் சேர்ந்த நாரும் மணக்கும்
நல்லுள்ளங்களுடன் இணைவோம்
நம் வாழ்வு சிறக்கும்..**

**வஞ்சனை செய்வோருக்கும்
வந்தனம் செய்வோம்
பசிக்கின்ற வயிற்றுக்கு
பட்சணம் கொடுப்போம்..**

**அயல்வீட்டாரை
அன்போடு பார்ப்போம்..
உறவினருடன்
ஒத்தாசையாய் இருப்போம்..**

பெண்ணியம் என்பது யாது என்று பலரும் கேட்கும் கேள்விக்கு பக்கம் 14இல் அமைந்துள்ள முள்ளோடுதான் ரோஜா என்ற கவிதையின் வரிகள் மிக அழகான பதிலாக அமைந்திருக்கிறது. கால மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப கலிகாலத்தில் கால் வைத்து நொந்து

போவதல்ல பெண்ணியம். மாறாக இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்று கீழுள்ள கவிதை வரிகள் மூலம் கவிஞர் மிகவும் அருமையாகக் கூறிச் செல்கின்றார்.

வட்டத்துக்குள் வாழ்வதால் - நீ
கிணற்றுத் தவளையாகிட முடியாது
அந்த வட்டம்தான் - உனை
பல வட்டங்களில் இருந்து
காக்கும் காவலரண்..
நாணம் உனக்கு
வேலியாக வேண்டும்..
நாணயம் உனக்கு
தோழியாக வேண்டும்..
இசுஹ்ட்ப்படி வாழ்வதில் கிடைப்பது
இன்பங்கள் இல்லை
இனியோர் சொல் கேட்டொழுகுதல்
இன்பத்தின் எல்லை..

பக்கம் 20இல் அமைந்துள்ள புத்தகங்களைக் காதல் கொள் என்ற கவிதையானது புத்தகங்களோடு வாழும் இன்பத்தை இயம்பி நிற்கின்றது. தனிமையில் சிறந்த துணையாகவும் மனசு கனத்த பொழுதுகளில் தாய் மடியாகவும் எமைத் தாங்கும் நூல்கள் இருள் சூழ்ந்த இரவுகளைக் கூட விளக்காக மாறி ஜொலிக்க வைக்கும் என்கிறார் கவிஞர்.

புத்துலகம் உன் வசமாகும்.
இத்தலத்தில்
இனிமைகள் கரம் சேரும்..
உதயம் உன் மன வானில்
காட்சியாகும்..

இதயம் தினம் புதுமைகளுக்கு
சாட்சியாகும்..
புத்தகங்களைக் காதல் கொள்..
நினைவுகளில் எல்லாம்
கார்கால மழை தூறும்..
கனவிலும் கவிதைகள்
உள்கோலம் போக வரும்
புத்தகங்களைக் காதல் கொள்..

மனசு கனத்த பொழுதுகளில்
தாய் மடியாய் மகிழ்விக்கும்..
புதுசு புதுசாய் எண்ணங்களை
சேய் போல ஒப்புவிக்கும்
புத்தகங்களைக் காதல் கொள்..

இவ்வாறு தனது கன்னிக் கவிதைத் தொகுதி மூலம் கவிதை வாசகர்களுக்கு விழிப்புணர்வுக் கவிதைகள், நாட்டுப் பற்று மற்றும் தமிழ்ப் பற்றுடன் கூடிய கவிதைகள், ஆன்மீகம் சார்ந்த கவிதைகள் போன்றவற்றை வழங்கி, விருந்து படைத்த கவிஞர் பர்ஹானா அப்துல்லாஹ் பாராட்டுக்குரியவர். எதிர்காலத்தில் மேலும் பல காத்திரமான கவிதை நூல்களை கவிதைப் பிரியர்களுக்கு வழங்குவார் என்ற நம்பிக்கையுடன் எனது வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்!!!

நூல் - நிசாந்தம்
நூல் வகை - கவிதை
நூலாசிரியர் - பர்ஹானா அப்துல்லாஹ்
தொலைபேசி - 0775009222
வெளியீடு - அிக்கினிச் சிறகுகள்

29ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.....

மதியம் கொஞ்சம் ஹெவியாக எடுத்துக்கலாம், ஆனால் பன்றி, ஆடு, கறிகளையும் கணவாய் நண்டு, இறால், போன்ற மாமிசங்களையும் முட்டையையும் தவிர்த்து, நிறைய காய்பிஞ்சுகளும் கீரைவகைகளும் சேர்க்க வேண்டும்.

இத்தனைக்கும் நர்த்தனா மாமிசமே சாப்பிடமாட்டாள்.

மாலையில் தினமும் இரண்டு கி.மீட்டராவது நடக்கிறது நல்லது. பிறகு இரவில் கொழுப்புள்ள வெண்ணெய், நெய், தயிர், பாற்கட்டி கீரை வகையறாக்களை தவிர்த்துச் சாப்பாட்டை ஒன்பது மணிக்குள்ள முடித்துவிடவேண்டும் இப்பிடிச்செய்து வந்தீங்கன்னா மூணை மாசத்தில 50 கிலோ தாஜ்மஹாலாய் மாறிச் சும்மா காற்றில பறக்கத்தொடங்கிடுவீங்க... என்றவர் நிறுத்தி பொதுவில் "தங்கச்சி லண்டனில் என்ன செய்கிறார்" என்றார்.

“அவள் The Royal London Hospital, Chief Diatician ஆக இருக்கிறாள்” என்றோம். பிறகு அ. ஆறுமுகம் நர்த்தனா லண்டன் கிளம்பு மட்டும் வீட்டுப்பக்கமே வரவில்லை!

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

பதின்மூன்று பரும் பாடு

இலங்கையின் அரசியல் அமைப்பில் பதின்மூன்றாவது திருத்தச்சட்டம் வந்தாலும் வந்தது, அது தொடர்பான பிரச்சினைகள் இன்னும் தீர்ந்தபாடாக இல்லை. இந்திய அரசின் நிர்வாகம் காரணமாக, பேரினவாதத்தின் பெயர்பெற்ற ஆட்சியாளர்களுள் ஒருவரான ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன, விரும்பியோ விரும்பாமலோ இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியுடன் செய்து கொண்ட ஓர் அரைகுறை ஒப்பந்தம் அது. தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு எவ்வித முழுமையான தீர்வையும் தராத ஒப்பந்தமும் அதுதான். ஆனால், பெயரளவிற்கேனும் ஒரு மாயமான் போலத் தோற்றமளிக்கிறது, அவ் ஒப்பந்தம். இவ் ஒப்பந்தம் மூலம் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பாக ஒரு சிறுபிடியை இந்தியா கொண்டிருக்கிறது. இல்லையேல், எதுவும் இல்லை. அப்போதைய தமிழர் தரப்புடன் எவ்விதக் கலந்தாலோசனையும் இன்றிக் கொண்டுவரப்பட்டதால், இவ் ஒப்பந்தம் ஓர் அரைகுறைப் பிரசவமாகவே அமைந்து விட்டது.

சரி, ஒப்பந்தம் வந்தாலும் வந்தது, அதை யாவது முறையாக, முழுமையாக நடைமுறைப் படுத்த வேண்டாமா? ஒப்பந்தம் செய்வதற்கு ஒப்புக்கொண்டுவிட்டு, பின்னர், காணி, பொலிஸ் அதிகாரங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படமாட்டா என்ற பாணியில் இலங்கை ஆட்சியாளர்கள் நடந்துவந்துள்ளனர். இலங்கை ஆட்சியாளர்கள் எல்லோரிடமும் காணப்படுகின்ற பேரினவாதமும், குள்ளத்தனமும், கோழைத்தனமுமே இதற்கு முக்கிய காரணங்கள். பதின்மூன்றை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தினால், நாடு பிளவுபட்டுவிடும் என்ற பொய்யான வாதத்தை பல தரப்பினரும் பரப்பிவருகின்றனர். பேரினவாதத்தையே நாட்டுப் பற்று என்று தவறாக விளங்கிக்கொண்ட பெரும்பான்மை இன மக்களில் பலரும், அதற்கேற்பவே ஆட்சியாளர்களைத் தீர்மானித்து வருகின்றனர்.

பதின்மூன்று தொடர்பாக உள்ளதையே நடைமுறைப்படுத்த நமது ஆட்சியாளர்கள் விரும்பாத நிலையில், கடந்தகாலத்துப் பேரின

வாத ஆட்சியாளர் ஒருவர், சர்வதேசரீதியில் தமது விளம்பரத்துக்காகப் பதின்மூன்று பிளஸ் ஒன்றைத் தாம் கொண்டுவரவிருப்பதாக மகத்தான பொய் ஒன்றைச் சர்வதேசத்திடம் தெரிவித்திருந்தார். நமது நாட்டு ஆட்சியாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், பொய் சொல்லிப் பிறரை ஏமாற்றுவதும், செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தங்களைக் கிழித்தெறிவதும், ஒப்புக்கொண்ட ஒப்பந்தங்களை நடைமுறைப்படுத்தாமல் இருப்பதும் அவர்களுக்குக் கைவந்த கலைகள். இப்பாரம்பரியத்தைத் தொடக்கிவைத்த "பெருமை," எஸ். டபிள்யூ. ஆர். ம. பண்டாரநாயக்காவையே சாரும் அவர் தொடக்கிவைத்த நடைமுறை, இன்று வரை தொடர்கிறது.

ஆனால், இதுவரை காலமும் இல்லாத முறையில், இன்றைய ஆட்சியாளர், பதின்மூன்றை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்போவதாகத் திருவாய் மலர்ந்துள்ளார். அதற்கு முக்கிய காரணம், இந்திய அரசே என்பது, எல்லோருக்கும் தெரிந்த விடயம். பேரினவாதிகளின் பலத்த எதிர்ப்புக்கு மத்தியிலும், அதனை அவர் நிறைவேற்றிக் காட்டுவாராயின், தமிழ்மக்கள் மத்தியிலும், சர்வதேசரீதியிலும் அவருக்கு மதிப்பு உயரும். அவ்வாறு இல்லாமல், பண்டாரநாயக்கா தொடக்கிவைத்த பாதையிலேயே அவரும் நடைபோடுவாராயின், பத்தோடு பதினொன்று என்று கணக்கு வைக்கப் படுவார்.

நமது நாட்டில் தமிழர் தொடர்பாக என்னென்ன நல்ல காரியங்கள் சிறிய அளவி லேனும் தொடக்கப்பட்டாலும், அவற்றைக் குழப்பு வதற்கு என்றே ஒரு கூட்டம் எப்போதும் காத்திருக்கிறது. இவர்களில் முக்கியமானவர்கள் சமய வேடதாரிகளும், பேரினவாதிகளுமே. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம், அவர்களது முட்டாள்தனமே. தமக்குக் கைவந்த முட்டாள்தனத்தை, நாட்டுப்பற்றாக அவர்கள் காட்டி வருகின்றனர். இவர்களின் இந்த முட்டாள்தனத்துக்கு, நாட்டின் அரசியல் தலைவர்களும், பிறரும் துதி பாடுவதால்தான், நாடு இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. மக்களுக்கு அறம் உபதேசித்து, நாட்டில் தர்மத்தை நிலைநாட்ட

வேண்டிய கடப்பாடுடையவர்கள், வெறும் சமயவேடதாரிகளாக மட்டுமே உலாவி வருகின்றனர்.

இதேவேளை, தமக்குச் சிவப்புச் சாயம் பூசிக்கொண்டு, தம்மைத் தேசியவாதிகளாகக் காட்டிக் கொள்ளும் ஒரு கட்சியினரும் அடிப்படையில் பேரினவாதிகளே. அவர்கள் தமக்குத் தாமே பூசிக்கொண்ட சிவப்புச் சாயம், அவர்களுக்கு ஒரு பக்கபலமாக விளங்குகிறது. சிவப்புச்சாயக் கட்சியினர், சமயவேடதாரிகளைப் போலவோ,, வெளிப் படையான பேரினவாதிகளைப் போலவோ பதின்மூன்று பற்றிப் பேசாமல், தங்கள் பாணியில் கபடத்தனமாக அதனை மறுதலித்து வருகின்றனர்.

மறுபுறத்தில், தமிழ்த் தேசியம் பேசும் ஒரு கட்சியினர், பதின்மூன்று பற்றிய எதிர்மறைக் கருத்துகளையே தமிழ்மக்கள் மத்தியில் விதைத்துவருகின்றனர். தென்னிலங்கையில் சிவப்புச்சாயக் கட்சியினர் போலத் தமிழ்த் தரப்பில் இந்திய எதிர்ப்புக்கொள்கையை இவர்கள் கொண்டிருக்கின்றனர். பதின்மூன்று அப்படியொன்றும் சிலாக்கிக்கத்தக்க திருத்தச் சட்டமாக இல்லாவிடினும், ஒரு கைப்பிடி அளவாயினும், தமிழர்களுக்கு ஒரு பலத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. அத்தோடு, இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினை தொடர்பாக இந்தியாவுக்கும் ஒரு பிடியை அது கொடுத்திருக்கிறது. அதுவும் இல்லாதிருந்தால், தமிழர்கள் கையறுநிலையில் தான் காட்சியளிக்கவேண்டியிருந்திருக்கும். குறிப்பிட்ட தமிழ்க்கட்சியினர், தாங்கள் மற்றவர்களில் இருந்து வித்தியாசமானவர்கள், தமிழர்களை இரட்சிக்கவந்தவர்கள் என்று காட்டுமுகமாக, உள்ளதையும் கெடுக்கப் பார்க்கிறார்கள். இவர்கள் இப்படிச் செயல்பட்டால், தென்னிலங்கைப் பேரினவாதிகளுக்குப் பெரும் வாய்ப்பாகப் போய்விடும். ஒரு தமிழ்க்கட்சியே எதிர்க்கிறது. ஆகவே, பதின்மூன்றை எதற்காக நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் கேட்பார்கள்.

ஓர் அரும்பெரும் பாடல்

இந்திய இசைத்துறையில் பிரபலம் பெற்று விளங்கிய ஓர் அரும்பெரும் பாடகி மறைந்துவிட்டார் என்ற செய்தி, பலரையும் அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்தியுள்ளது. கலைவாணி என்னும் இயற்பெயரைக் கொண்ட வாணி ஜெயராம், இந்திய இசைத்துறைக்குக் கிடைத்த

ஓர் அரும் பொக்கிஷம். பிரபல பின்னணிப் பாடகி பி. சசீலா, வாணி ஜெயராமைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “ஏழு ஸ்வரங்களுக்குள் எத்தனை ராகம்! என்ற பாடலை, அவரைப் போல் யாராலும் பாடமுடியாது” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அந்த அளவுக்கு பலராலும் பாராட்டுப் பெற்ற ஒரு பாடகியாக அவர் விளங்கினார். வாணி ஜெயராம் சிறந்த பாடகி மட்டுமல்ல, ஒரு நல்ல கவிஞரும், பாடலாசிரியரும் ஆவார். அவரது இசை நிகழ்ச்சி ஒன்று, 1981இல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் திரையிசைத் துறைக்கு வரும் முன்னர், வாணி ஜெயராம் ஹிந்தி திரையிசைத் துறையில் கொடிகட்டிப் பறந்தார். தமிழைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்த அவர், ஹிந்தி மொழியிலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார். அதனால், அவரது ஹிந்தி உச்சரிப்பு பலரையும் கவர்ந்தது. வாணி ஜெயராம் ஹிந்தி திரையிசைத்துறையில் புகழ் பெறுவதைக் கண்டு பொறுக்கமுடியாத பிரபல ஹிந்திப் பின்னணிப் பாடகிகள் லதா மங்கேஸ்கர், ஆஷா போன்ஸ்லே சகோதரிகள், அவரை ஹிந்தித் திரைப்படத்துறையில் இருந்து அகற்று வதற்குப் பல முயற்சிகள் செய்தனர். அதற்கு ஒரு முக்கிய காரணமும் இருந்தது. மராத்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்த லதா மங்கேஸ்கர், ஆரம்பத்தில் ஹிந்தியில் பாடும்போது உச்சரிப்புக் குறைபாடுகள் இருந்தன. அதனைப் படிப்படியாகவே அவர் நிவர்த்தி செய்துகொண்டார். ஆனால், வாணி ஜெயராம் எடுத்த எடுப்பிலேயே ஹிந்தி உச்சரிப்பில் சிறந்து விளங்கினார். வாணி ஜெயராமுக்குப் பாடச் சந்தர்ப்பம் வழங்கியதற்காக, ஆஷா போன்ஸ்லே இசையமைப்பாளரான தமது கணவருடன் சண்டை போட்டுக் கொண்டார்.

ஆயினும், தடைகளைத் தாண்டி, 19 மொழிகளில் பாடி, வாணி ஜெயராம் சாதனை படைத்துள்ளார். அவரது இத்தகைய புகழுக்கெல்லாம் பின்னணியில் விளங்கியவர், அவரது கணவரான ஜெயராம். மும்பாயில் அரச வங்கியில் கடமையாற்றிக்கொண்டிருந்த வாணியை, இசைத்துறையில் புகழ் பெற வைத்தவர், அவரே. சசீலாவின் கணவரைப் போல், எஸ். ஜானகியின் கணவரைப் போல், ஜெயராமும், தமது மனைவியின் உயர்வுக்குக் காரணகர்த்தராக விளங்கினார்.

சம சூலக்கியக் கழிவுகள்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்தும் சூலக்கியக் களம் நிகழ்வில் பிரான்ஸ் எழுத்தாளர் வி. ரி இளங்கோவன்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் வெள்ளிக் கிழமை தோறும் நடத்தும் சூலக்கியக்களம் நிகழ்வில் 10-02-2023 அன்று பிரான்ஸ் நாட்டைச் சேர்ந்த வி.ரி. இளங்கோவன் 'என்னைச் செதுக்கிய ஆளுமைகள்' என்ற தலைப்பில் உரை நிகழ்த்தினார். இந்நிகழ்வுக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க துணைத்தலைவர் மருத்துவர் தி. ஞானசேகரன் தலைமைதாங்கினார். உரையைத் தொடர்ந்து சபையோரின் கலந்துரையாடல் இடம் பெற்றது.

தமிழ்ப்பட்டயக் கற்கைநெறி சான்றிதழ் மற்றும் "தமிழ் நிதி" கௌரவப்பட்டம் வழங்கல் வைபவம்

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தமிழ்ப்பட்டயக் கற்கைநெறி 2021-2022 சான்றிதழ் வழங்கும் வைபவம் மற்றும் 'தமிழ்நிதி' வழங்கல் 11-02-2023 அன்று காலை சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா தலைமையில் இடம்பெற்றது. பிரதம விருந்தினராக ஜனாதிபதி சட்டத் தரணி க. கனக ஈஸ்வரன் கலந்து சிறப்பித்தார். தமிழ்ப்பட்டயக் கற்கைநெறி மாணவர்களது தமிழ்வாழ்த்துடன் ஆரம்பமாகிய இந்நிகழ்வில் கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் சட்டத்தரணி நடராஜர் காண்டிபன் தொடக்கவுரையையும் துணைத்தலைவர் திரு. மா. கணபதிப்பிள்ளை அறிமுகவுரையையும் நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்து பிரதம விருந்தினர் உரை இடம்பெற்றது. 'தமிழ்நிதி' கௌரவிப்பு உரையை புலமைக்குழு உறுப்பினர் கலாநிதி க. இரகுபரன் நிகழ்த்தினார். மூத்த எழுத்தாளர் திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை அவர்களுக்கு தமிழ்நிதி கௌரவம் வழங்கப் பெற்றது. தொடர்ந்து தமிழ்ப்பட்டயக் கற்கைநெறி மாணவர்களுக்கு சான்றிதழ்கள் வழங்கப் பெற்றன. திருமதி பவானி குகப்பிரியா அவர்களின் தியாகராஜர் கலைக்கோயில் மாணவியரின் நடன நிகழ்வைத் தொடர்ந்து தமிழ்ப்பட்டயக் கல்வி மாணவர்களின் கலை நிகழ்வும் கருத்துப் பகிர்வும் இடம்பெற்றன. தமிழ்ச்சங்கப் பொதுச்செயலாளர் திரு. ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி அவர்களின் நன்றியுரையுடன் நிகழ்வு இனிதே நிறைவு பெற்றது.

இப்போது அஸுமத்தின் சிங்களக் கவிதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல் வெளியீடு
 இப்போது அஸுமத்தின் 'நீசூறுகிறாய் இறந்து விட்டாயாம் நீ' என்ற சிங்களக் கவிதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நூல் வெளியீட்டுவிழா கொழும்பு -07இல் அமைந்துள்ள சுவாமி விவேகானந்தா கலாசார நிலையத்தில் 19-02-2003 அன்று மாலை ஞானம் பிரதம ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. கௌரவ கடற்றொழில் அமைச்சர் தோழர் டக்ளஸ் தேவானந்தா பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து கொண்ட இந்நிகழ்வில் நூலின் முதற்பிரதியை புரவலர் ஹாஸிம் உமர் பெற்றுக்கொண்டார். அம்பிகை டிவகலாலா போமன் வரவேற்புரையையும் மேமன்கவி நூல் அறிமுகத்தையும் பிரமினா பிரதீபன் நயவுரையையும் நிகழ்த்தினர். தோழர் கபில எம்.கமகே, சங்கைக்குரிய குருகொட சிறிவிமல தேரர் ஆகியோர் சிறப்புரை வழங்கினர். கலையழகி வரதராணி நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கினர். இப்போது அஸுமத்தின் நன்றியுரையுடன் நிகழ்வு இனிதே நிறைவேறியது.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் - அறிவோர் ஒன்று கூடல் - 2023.02.22

அறிவோர் ஒன்று கூடல் நிகழ்வு- 2023.02.22ஆம் திகதி புதன்கிழமை மாலை 5.30 மணிக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க விநோதன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் கலாநிதி ஜெகநாதன் தற்பரன் "நிலைபேறான மாற்றத்திற்கான திறவுகோல் மொழி" என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். திரு. மா. கணபதிப் பிள்ளை தலைமை தாங்கினார்.

92 ஆவது பிறந்த தின நினைவுப் பேருவரையும், தெளிவத்தை ஜோசப் நினைவேந்தலும், துரைவி விருதுகள் வழங்கலும், ஜெயம் விருது வழங்கலும் - (25.02.2023)

மேற்படி நிகழ்வு 25.02.2022 சனிக்கிழமை மாலை 4.00 மணிக்குக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் எம்.வாமதேவன் தலைமையில் நடைபெற்றது. தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களுக்கான நினைவேந்தல் உரையை மல்லியப்புசந்தி திலகர் முன் வைத்தார். துரைவி நினைவுப் பேருவரையை கலாநிதி. கலா சந்திரமோகன் அவர்கள் நிகழ்த்தினார். 2022ஆம் வெளிவந்த இலக்கிய ஆய்வுக்கான நூலுக்கான விருதினை ந. மயூர்ருபன் பெற்று கொண்டார். சிங்கள கவிதைகளின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கான விருதினை இப்போது-அஸுமத்தின் சார்பாக வதிரி.சி.ரவீந்திரன் பெற்று கொண்டார். பெண் ஆளுமைக்கான ஜெயம் விருதினை திருமதி அன்னலட்சுமி இராஜதுரை பெற்று கொண்டார்.

வாசகர் பேசுந்ரார்

பேசாதன பேசும் நாணயங்கள்

ஒரு காலத்தின் அல்லது தேசத்தின் வரலாற்றை எண்பிக்கும் சான்றாதாரங்களுள் நாணய எச்சங்களுக்கு பெறுமதியான இடம் உண்டு. அதன் காரணமாகவே நாணயவியல் தொடர்பில் பலத்த முக்கியத்துவம் விளைகிறது.

தமிழகத்தில் நாணயவியல் துறையில் முன்னாசனம் பெற்றிருக்கும் மன்னர் மன்னன் என்பவரது பேட்டிகளை நான் அடிக்கடி கேட்பதுண்டு. “காசு” என்ற தமிழ்ச் சொல்லில் இருந்தே ‘Cash’ என்ற இங்கிலீசு மொழிச் சொல் வந்தது என்ற அரிதான சொல் மூலத்தை அவரிடமிருந்தே அறிந்து கொண்டேன். பேசும் நாணயங்கள் என்ற தொடர் என்னைக் குளிர்விக்கின்றது.

பிரித்தானியர்கள் இலங்கை நாணயங்களில் யானைச் சின்னத்தை ஏன் பொறித்தார்கள் என்ற கேள்வி புல்லரிக்க வைக்கிறது. சிந்தனைக்குச் “சேலைன்” பாய்ச்சுகின்றது.

1ஆம் பராக்கரமபாஹு ஆட்சியின்போது ஒரு கழஞ்சி எடையில் நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டன என்ற தகவல் கோவலன் ஆயிரத்து எட்டு கழஞ்சி பொன் கொடுத்து மாதவியை ஏலத்தில் வாங்கிய இடத்துக்கு என்னை அழைத்துச் சென்றது. ஞா.பா.வின் விரலுக்கும் குரலுக்கும் என் பாராட்டுகள்.

ஔரண்டாம் விசுவாமித்திரன்

ஞானம் பெப்ரவரி இதழின் சிறுகதைகள் சிறப்பானவை. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு கோணத்தில் எழுதப்பட்டவை. கருவாட்டு யாவாரம் கதை அருமை. பாத்திரங்களின் இயல்புகளும் அவர்களின் உரையாடல்களும் கதையை செவ்வனே நகர்த்திச் செல்கிறது. வெளிநாட்டிலிருந்து வந்தவர்களிடம் காசை எதிர்பார்க்கும் மனிதர்களிடமிருந்து மாறுபட்ட அந்த இளைஞன் மற்றவர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரி. வழக்கமாக ஆசி கந்தராஜாவின் கதை சொல்லும் விதம் இதிலும் சிறப்பாக ரசிக்கும்படி இருந்தது. குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதை இது.

முதியோரின் வலியை உணர்வுபூர்வமாக சொன்ன காரைக்கவி கந்தையா பத்மான்ந்தன் அவர்களின் காவோலை கதை மனதை நெகிழ்ச்சி செய்தது. எந்தக் காலங்களிலும் தொடர்ந்து வரும் முதியோரின் துயரங்கள் மாறுவதில்லை என்பது குறித்து நாம் கவலை கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

அன்புடன் தாமரைச்செல்வி

ஆசி கந்தராஜா அவர்களின் “கருவாட்டுயாவாரம்” ஒரு சிறுகதை எனக் கூறப்பட்டாலும், முடிவுறாத ஒரு பெருங்கதையின் மிகக் குறுகிய வடிவமே இதன் சாரம்சம். போராட்ட வடிவங்கள்மாறுபட்டாலும் இலட்சியங்கள் தொடரக் கூடிய சாத்தியங்கள் இருப்பது மறைபொருளாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை சிறப்பான உத்தி. தோல்விகள் வெற்றியாக மாறினால் மகிழ்ச்சி. இலட்சியத்தின் மேன்மையும், வாழ்க்கைத் தத்துவத்தின் விளக்கமும் ஒருங்கே கொண்டு, வடிவநேர்த்தியுடன் அமைந்த கதையின் இறுதிப் பகுதி அருமை. பொய்யான தகவல்கள் கூறி அகதி அந்தஸ்து பெற்ற புலம்பெயர்வாளர்களுக்கு இக்கதை வலுவான சாட்டை.

ஒற்றைக் கை முடமான இக்கதையின் நாயகன், தோல்வி உற்றதாகக் கருதப்படும் போராட்ட வரலாற்றின் காத்திரமான கூறு. முடமானதற்குக் காரணம் அவன் பிறந்த மண்ணும், தாய்மொழியின் மீதான பற்றும், அங்கு வாழும் சகோதர உறவுகளும். யாருக்காக தியாகங்கள் புரியப்பட்டதோ அவர்களில் சிலர் துரோகிகள் ஆனார்கள். காட்டிக் கொடுத்தார்கள். பலர் சுயநலம் கொண்டார்கள். புலம் பெயர்ந்தார்கள்.

நாட்டிலிருந்து தமது வெளியேறலை நியாயப்படுத்தி தியாகிகள் ஆவதற்கு காரணங்கள் பல கூறப்பட்டாலும் சூழ்நிலையை ஆதாயமாக்கிப் புலம்பெயர்ந்தோரும், வளம் சேர்த்தோருமே அவர்களில் அதிகம். பலரது மனச்சாட்சிகளைத் தட்டி எழுப்பும் கதை.

ரஞ்ஜனி சுப்ரமணியம்

வழமைபோன்று ஆழமானதாகவும் சுவையானதாகவும் மலர்ந்துள்ள ஞானம் 273இல் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாக சிறுகதைகளில் நாட்டின் சீரழிவும் தொக்கி நிற்பது கண்கூடு. சு.முரளிதரன் நல்ல கதையைத் தேர்ந்தெடுத்து மொழிமாற்றம் செய்துள்ளார். தமிழ் வசன அமைப்புக்கும் சிங்கள வசன அமைப்புக்கும் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு உண்டு. அவர் உரையாடல்களை தமிழ் வசன அமைப்புக்கு மாற்றியிருப்பின் வாசகர்களுக்கு இலகுவாக இருந்திருக்கும் என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

வே.தில்லைநாதன் திருகோணமலை

யாழ். மாநகர சபை

07 MAR 2023

உங்கள் திறமைக்கு
அதிஷ்டம் காத்திருக்கிறது
வெல்லுங்கள் 150,000
ரூபாய்கள்!

எழுத்தாளர் 'குரு அரவிந்தன் வாசகர் வட்டம்'
நடத்தும்

உலகளாவிய திறனாய்வுப் போட்டி - 2023

தமிழ் இலக்கிய உலகில் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் குரு அரவிந்தன் அவர்களின் தமிழ் இலக்கிய சேவையைப் பாராட்டும் முகமாகவும், வாசிப்பு, எழுத்துப் பழக்கத்தை ஊக்குவிக்கும் நோக்கமாகவும் இடம்பெறும் குரு அரவிந்தன் எழுதிய நாவல், சிறுகதை தொடர்பான திறனாய்வுப் போட்டி.

15 பரிசுகள், மொத்தம் 150,000 ரூபாய்கள், இலங்கை ரூபாயில் வழங்கப்படும்.

முதலாம் பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-	30,000/=
இரண்டாவது பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-	25,000/=
மூன்றாவது பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-	20,000/=
நாலாவது பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-	15,000/=
ஐந்தாவது பரிசு இலங்கை ரூபாய்கள்	-	10,000/=
10 பாராட்டுப் பரிசுகள் இலங்கை ரூபாய்கள் தலா	-	5000/=

குரு அரவிந்தன் அவர்களின் படைப்புக்களுக்கான திறனாய்வுப் போட்டி. குறைந்தது 2 புதினங்கள் அல்லது 4 சிறுகதைகள் பற்றி உங்களின் கருத்துரைகளைத் தமிழில் அல்லது ஆங்கிலத்தில் 5 பக்கங்களுக்குள் அல்லது 1500 சொற்களுக்கு மேற்படாமல் யூனிக்கோட் மற்றும் வேர்ட் (Unicode and Word) அச்சுப்பிரதியாக அனுப்பவும். மாணவ, மாணவிகளாயின் தனியாகக் குறிப்பிடவும். வயது வரம்பு இல்லை. ஒருவர் ஒரு கட்டுரை மட்டுமே அனுப்பலாம். பரிசுபெற்ற கட்டுரைகளைத் திருத்தி நூலாக வெளியிடும் உரிமை வாசகர் வட்டத்திற்கு உரியது.

மின்னஞ்சல் வழியாக ஆங்கிலத்தில் உங்களின் முழுப்பெயர், தெளிவான அஞ்சல் முகவரி, மின்னஞ்சல் முகவரி, செல்போன் எண் விவரங்களோடு அனுப்பவேண்டும்.

உங்கள் திறனாய்வு எம்க்குக் கிடைக்க வேண்டிய கடைசி நாள்: 31. 03. 2023

போட்டி முடிவுகள் 2023 ஏப்ரல் மாதம் 30 ஆம் திகதி இணையத்தில் வெளியிடப்படும்.

மின்னஞ்சல்: kurufanclub@gmail.com - kurufanclub@gmail.com

இணையம்:

<https://kurunovelstory.blogspot.com/>
<https://canadiantamilsliterature.blogspot.com/>
<http://tamilaram.blogspot.com/>

சுலோச்சனா அருண்

செயலாளர், குரு அரவிந்தன் வாசகர் வட்டம்.

(05) தமிழீழ புலிகளின் தங்க டோக்கன்

'ஈழம்' என்னும் சொல் சங்ககாலம் தொட்டு இலங்கையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஈழம் என்னும் சொல்லின் தோற்றம்பற்றி ஆய்வாளர்கள் முரண்படுவர். இருப்பினும் 'ஈழமண்டலம்' என்பது காலம் தொட்டு வழங்க்வரும் பெயராகும். 16^{ஆம்} நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அந்தக்கவீ வீரராகவ புலவர், யாழ்ப்பாணத்து ஆரிய சக்கரவர்த்திகளிடம் பரிசு பெற்றுச் சென்றமைபற்றி 'ஈழ மண்டலமளவு திறை கொண்ட கவீ வீரராகவன் வடுக்கும் ஓலை' என்று வருகின்ற சீட்டுக்கவியிலே ஈழமண்டலம் என்பது இலங்கையையே குறித்து நிற்கின்றது. மேலும் 19^{ஆம்} நூற்றாண்டின் இறுதியிலே ம.க.வே. பிள்ளை அவர்களும், 20^{ஆம்} நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலே வே. கணபதிபிள்ளை அவர்களும் 'ஈழமண்டலச் சதகம்' என்னும் பெயரிலே இருவேறு நூல்களில் இலங்கையின் சிறப்புப்பற்றி பாடியுள்ளனர்.

1976^{ஆம்} ஆண்டு இலங்கையிலே இனப்போராட்டத்தை மையமாகக்கொண்டு உருவான 'தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்' அமைப்பு பல ஆண்டுகள் இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கீழ்க்கு பிரதேசங்களில் இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு உள்வாங்கப்பெறாத தனித்த ஆட்சியை மேற்கொண்டது. தமிழீழ வைப்பகத்தினூடாக வங்கித் தொழிற்பாடுகளும் நடைபெற்றுள்ளன. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் நாணயங்களை அச்சடாவிடும் 1990^{ஆம்} ஆண்டு வெளியிட்ட தங்க டோக்கன் இத்தொடரிலே கவனத்துக்குள்ளாகிறது. 8 கிராம் நிறையிலே, 20 கரட் பவுண்டிலே மீட்பு நதிக்காக வெளியிடப்பட்ட தங்க டோக்கனானது 'தமிழீழம்' என்னும் பெயரைக் கொண்டிருப்பது கவனத்துக்குள்ளாகின்றது. இந்த 'தங்க டோக்கன்' பணத்துக்கு நகராகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த டோக்கன்கள் காலப்போக்கிலே உருக்கப்பெற்று தங்கமாக்கப்பட்டதால் தற்போது கடைப்பதற்கு மிகமிக அரியதாகும். தற்போது ஓருசில டோக்கன்களே இருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுவர். இருப்பினும் மவுசு கருத் பல போல் டோக்கன்கள் சந்தையல் இருப்பதால் நுணுகிய பரிசோதனையின் பின்னரே உண்மையான டோக்கனைக் கண்டறியவேண்டிய நிலையுள்ளது.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் வங்கித் தொழிற்பாட்டைக் காட்டும் படங்கள்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தங்க டோக்கன்.

விடுதலைப்புலிகளின் புலி இலச்சினை டோக்கனின் ஒரு பக்கத்திலே அச்சிடப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

இப்படங்கள் யாவும் Dr. Kavan அவர்களின் Lakdiva இணையத்தளத்திலிருந்து பெறப்பட்டவை.

(06) அனுராதபுர காலத்து லக்ஷ்மி நாணயங்கள்

எமக்கு க்டைக்கப்பெறும் மனத உருவம் பொறிக்கப்பெற்ற அித்பழைய நாணயங்களாக 1^{ஆம்} - 3^{ஆம்} நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அனுராதபுர கால நாணயங்கள் அமைகின்றன. செப்பு மற்றும் ஈய உலோகங்களாலான இந்த நாணயங்களில் நிற்கும் பெண்ணின் உருவம் காணப்பெறுகின்றது. பல வேறுபாடுகளுடன் க்டைக்கும் இந்த நாணயங்களில் சுவற்றிலே தாமரைத் தண்டின்மேலே நின்றவாறு வலது அல்லது இடது அல்லது இரு

ஈயத்தாலான லக்ஷ்மி நாணயங்கள். வேறுபட்ட அளவிலானவை.

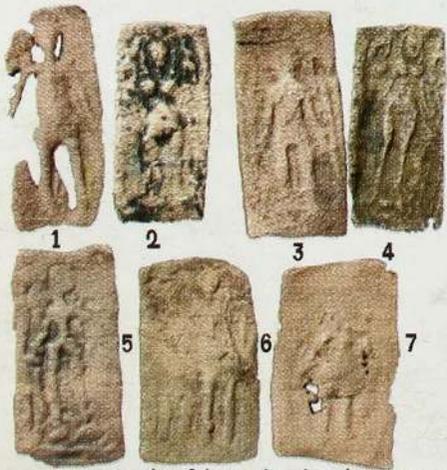
கரங்களினாலும் தாமரைக் கொத்தைப் பிடிக்கும் அமைப்பு காணப்படுகின்றது. சில நாணயங்களில் பெண்ணின் சர்சன் இருபுறங்களிலும் சரிய யானைகள் நிற்கின்றன. இதன் காரணமாக இந்த நாணயங்களை கஜலக்ஷ்மி நாணயங்கள் எனவும் அழைப்பர். அனேக நாணயங்களின் பின்புறம் சுவஸ்திக அடையாளம் உள்ளது. இன்னும் சில நாணயங்களில் தரிசூலம் உட்பட சில வேறுபட்ட ஆயுதங்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. 1800 - 2000 ஆண்டுகள்வரை பழைமையான இந்த நாணயங்கள், அனுராதபுரம், நல்லூர், வல்லூர், தஸ்ஸமகாராம, புத்தளம், சலாபம், கந்தரோடை உட்பட இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் க்டைக்கப் பெற்றுள்ளன. சில சங்கள ஆய்வாளர்கள், இந்த பெண்ணின் உருவத்தை புத்தரின் தாயான மகாமாயாவாக முன்மொழிந்தாலும், பரவலாக லக்ஷ்மி பெண் தெய்வத்தையே இது குறிப்பதாக பலரும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். இதன் காரணமாகவே இவை லக்ஷ்மி நாணயங்கள் என அழைக்கப்பெறுகின்றன. இலங்கையின் தபால் திணைக்களம் 2008^{ஆம்} ஆண்டு கஜலக்ஷ்மி நாணயத்தின் படத்தை உள்ளடக்க முத்திரை வெளியீட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நிற்கும் பெண்ணின் சிரசின் இரு புறங்களிலும் சிறிய யானைகள்.

நாணயத்தின் பின்புறம் சுவஸ்திக அடையாளம்

3,4 நாணயங்களில் வலக்கரத்தால் தாமரை பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. 2,4 - தலையின் இரு புறங்களிலும் யானைகளைக் காணலாம்

கஜலக்ஷ்மி (இடது) நாணய படம் - 2008^{ஆம்} ஆண்டு தபால் திணைக்கள முத்திரை வெளியீடு

தொடருடு...

9 772478 034009

ISSN 2478-0340